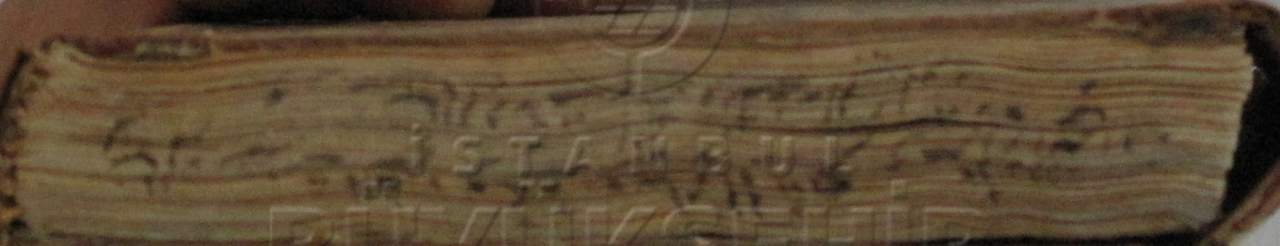

Bu eserin;
kataloglanması, dijital ortama aktarılması ve
elektronik ortamda kullanıma sunulması
İstanbul Kalkınma Ajansı (İSTKA)'nın desteğiyle
İBB Kültür ve Sosyal İşler Daire Başkanlığı
Kütüphane ve Müzeler Müdürlüğü (Atatürk Kitaplığı)
tarafından gerçekleştirilmiştir.

Proje No : İSTKA/2012/BİL/233
Destek Programı : Bilgi Odaklı Ekonomik Kalkınma Mali Destek Programı
Projeyi Destekleyen : İstanbul Kalkınma Ajansı (İSTKA)
Proje Adı : Osmanlı Dönemi Nadir Eserlerin
Kataloglanması, Dijital Ortama Aktarılması ve
Elektronik Ortamda Kullanıma Sunulması
Proje Sahibi Kuruluş : İBB Kültür ve Sosyal İşler Daire Başkanlığı
Proje Yüklenicisi : Yordam BT Ltd. Şti.
Proje Uygulama Yeri : Kütüphane ve Müzeler Müdürlüğü - Atatürk Kitaplığı
İSTANBUL – Beyoğlu

تاریخ
۱۱۹۵
تقدیر
۱
اجنبه :

عبد القادر کیند حقیرین بر سر

محمد اسم نضر الیه تحم

سید زهید شرفی عقده

سید محمد الهیات

نصرت و اطراف سم در بر

و لفظ الیه

ISTANBUL BELEDİYESİ
Atatürk Kütüphanesi
No. O.E. 792

VE 16.1-8

۷۹۹ اسرار الفیلمه ۱ - ۸۹
۲ رعدت ۹۱ - ۹۲
۳ تحفة ۹۵ - ۹۶
۴ ترجمه ۱۰۰ - ۱۱۸
۵ میزان ۱۱۹
۶ حال الیه ۱۲۰ - ۱۲۱
۷ شاد و نور ۱۲۲ - ۱۲۳
۸ مزارع ۱۲۴
۹ نثر الیه ۱۲۷ - ۱۲۸

هنا رسالة شيخ عبد القادر الجيلاني قدس سره

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي خلق الانسا من سلاله من ماء مهين
ثمة شرفه بهذه الآية ولقد كررنا في آخره في كتاب
مبين والصلوة والسلام على اشرف المخلوق محمد المبعوث
رحمة العالمين وشفيعا للمذنبين وعلى آله وصحبه
وخلفائه الراشدين وعلى جميع الانبياء والمرسلين
رضي الله تعالى عنهم اجمعين وبعد فاني كتبت هذا
الكتاب على اربع وعشرين فصولا اقامه خلق الله
روح محمد صلى الله تعالى عليه وسلم اولا من نور جماله كما قال
جل ذكره انا خلقت محمد من نور وجهي وقال عليه افضل
الصلوة اولا ما خلق الله روحه واوّل ما خلق الله نوره
واوّل ما خلق الله القلم واوّل ما خلق الله العقل والراد
منها شيء واحد وهو حقيقة المحمدية اكرسى نور
لكونه صافيا غز الظلم المجادلة كما قال الله تبارك وتعالى

لقد

لقد جاءكم من الله نور وعاقلا لكونه مدركا للكينات
وقلما لكونه سببا لنقل العلم كما ان القلم سيقول العالم
في عالم الحروف فالدروح المحمدية خلاصة الاكوار
واوّل الكائنات واصلا كما قال عليه الصلوة والسلام انا
من الله والمؤمنون هم خلق من اروح كلهم في عالم
اللاهوت في احسن التقويم الحقيقي وهو اسم مجله الانس
في ذلك العالم وهو الوطن الاصل فلما مضى عليهم اربعة
الاف سنة خلق العرش من نور عين محمد صلى الله عليه
وسلم وبنوا في الكائنات منه قودات الالواح التي درك
اسفل الكائنات اعلى الاجساد كما قال عليه السلام قد ردتنا
اسفل سافلين يعجز انزلهم اولا من عالم اللاهوت الى عالم
الجبروت فالسهم بالله بنور الجبروت كسوة بين الحرمين
وهو روح التناسل ثم انزلهم بهذه الكسوة الى الملكوت
ثم كساهم بنور الملكوت وهو الروح الزوا ثم انزلهم
الى الملك ثم كساهم بنور الملك وهو الروح الجسما في

تخلق الجسد منه كما قال جل ذكره منها خلقناكم
 وفيها نعيدكم ومنها نخرجكم تارة اخرى ثم امر الله
 الروح ان يدخل في الجسد فدخل يا الله كما قال
 الله تعالى ونفخت فيه من روحي فلما تعلق الارواح
 بالجسد اُنسيت ما اتخذت من عهد المبثاق يوم
 السبت فكما ترجع الى الوطن فترحم الرحم المسقاة
 عليهم فانزل اليهم كتابا مائة تذكرة لهم على الوطن كما
 قال جل عظمته وذكرهم بايام الله ايام واما
 فيما سبق من الارواح فجميع الانبياء في الدنيا وفيها
 الى الآخرة لذلك لتقبية فقل ما يذكر منهم ولقد اقبلت
 ويرجع وينتاق اليه ويصل الى العالم الاصل حتى انقضت
 القوبة الى الروح الاعظم المحدث فاهم الانبياء عليهم
 الصلوة في آدم فارسل الهولاء الناس الغافلين ليقيم
 عين بصيرتهم من نور العفة فيدعوهم الى الله ووصاله
 ولما جاء الهولاء قال الله تعالى قل هذه سبيلي ادعوا

بذلك

لا اله

الى الله على بصيرة انا ومن اتبعني والبصيرة عين الروح
 يقع في مقام العباد ولا ولياء وذلك ليحصل بعلم النفس
 بل يعلم الذي كما قال جل شأنه وعلمناه من لدنا علما فالقوة
 على كل الاشياء تحصيل تلك العين من اهل البصيرة باخذ
 المتقين من وحيه شد حجب من عالم الادب فيا ايتها
 الاخوة انتبهوا وادعوا الى مغفرة من ربكم بالقوة فاد
 الى الطريق المحمد وارجموا الى ربكم مع قوافل الروحانية
 فمن قريب ينقطع الطريق ولا يوجد الرفيق الى ذلك العالم
 فاجلسا لتقبل هذه الدنيا الدنية الخرابية **بيت**
 خيرة الامت شوارح قديح ازانك ما درين تيزه
 من نشست مدبره فتيكه لاجلكه منتظر مغفره
 قال جل الله تعالى ولم نعلم لاجل امتي في آخر الزمان فاعلم
 للذين عليا علما ظاهر واطن يعني الشريعة والمعرفة فامر
 بالشريعة على ظاهرها وبالمعرفة على باطنها ليقيم من اجتماع
 علم الحقيقة كما قال الله تعالى من الجبرين ليتقيا بينهما

هذه

عنها

7
مرئخ لا ينبغي وأنه فجر العلم الظاهر ليحصل الحقيقة
ولا يصلح للتقصو والعبادة الكاملة إلا بأحدهما
كما قال الجلد كره وما خلقه لمن ولائله ليعبدون
أي ليعرفوه فمن لم يعرف كيف يعبد الله فالمعرفة إنما
يحصل بكشف تجل النفس عن مشاغل القلب وبصفية
فيه عفاها الكثر الخفي في سرك القلب كما قال الله
تبارك وتعالى فحدث القديس كنت كنز خفيا فاجبت
أن أعرف خلقه الخلق لكي أعرف فلما تبين أن الله تعالى
خلق كل ذات المعرفة فالمعرفة نوعا معرفة صفات الله
ومعرفة ذات الله فعرفة الصفا تكون حظ الجسم
في الدارين فعرفة الذات تكون حظ الروح القديس
في الآخرة كما قال الجلد لا آتينا عيسى بن مريم البينات
وأيدناه بروح القدس وهذا المعرفة انحصار
آله بالعلمين علم الظاهر وعلم الباطن كما قال الجلد فضل العلموا
العلم علما علم بالأساس فذلك حجة لله على آدم

4
وعلم بالجنات فذلك علم نافع فيحتاج السالك أو لا إلى العلم
الشرعية ليحصل الروح كسب البذل وهو الذبحا ثم
يحتاج إلى العلم الباطن ليحصل الروح كسب معرفته في علم
اللاهوت والمعرفة ليحصل الأبدية الرسومات التي
تخالف الشريعة والطريقة وحصوله بقول المشقات
النفسانية والزوجانية لرضا الله تعالى برباءة ولا
كما قال الله تعالى فمن كان يرجو لقاء ربه فليعمل عملا
صالحا ولا يشرك بعبادته ربه أحدا وعلم المعرفة عالم
اللاهوت وهو الوصل الأصل المذكور في كتاب الروح
القديس في الحسن تقويم والمراد من الروح القديس
المتقني الذي قد رغب في قلب يظهر وجوده بالتقوى
والتقنين وبلازمة حكمته لا اله الا الله بلسان أو لا
وبعد تحقيق القلب يحصل بلسان الجنات وبنيته المتقوفة
طفل للمعالي لأن من المعنويات القدسية وبنيته طفلا
لنكاح أحدها أن قوله من القلب كنول الفل من لاهم

بترية الولد فيكون قليلا قليلا الى البلوغ والثانية
 ان تعلم العلم للاطفال فتعليم علم المعرفة لهذا الطفل
 ايضا غالب والثالثة ان الطفل مطهر من ادناس
 الذنوب فهذا ايضا من دس الشك والغفل للجمانية
 والرابعة ان اكره في الروح في هذه الصورة
 الصافية للولاء وبذلك يحرف الجناس على صوت المرء
 ولله الشكر والخامسة ان الله تعالى وصف نتايج
 الطفولية بقوله ويظفون عليهم ولبان تحلزون في
 قوله غلمان لهم كانتهم لؤلؤا مكفون والسادسة ان
 هذا الاسم له باعتبار الحافته ونظافته والسابعة
 ان الحلاقة على سبيل الجان باعتبار تعلقه بالبدن
 وتمثله بصورت البشر بناء على ان الحلاقة عليه اجل
 ملاحتة للاجل استصغار وتطهر الى بدايته حاله
 وهو لا يتأخر الحقيق لانه له انسية مع الله والجسم
 والجسماني ليس محرما له بقوله صلى الله تعالى عليه وسلم

الى مع الله وقت لا يسعني فيه ملك مقرب ولا نبي
 مرسل وآلمر من البقي المرسل في تيرة النبي عليه الصلوة
 والسلام ومن الملك روحانية التي خلقت من نور الجبروت
 فلا يدخل في نور الالهوت وقال صلى الله عليه وسلم ان الله
 جنة لا فيها حور ولا قصور ولا جنات ولا عساكر لا ينظر
 بلي ينظر لوجه الله تعالى كما قال جل عظمته وجوه
 يومئذ ناضية الى ربها ناظرة وكما قال عليه الصلوة والسلام
 سترون ربكم كما ترون العرشية البدر ولودخل
 للملك والجمانية في هذه العالم لاحترقها كما قال الله
 تبارك وتعالى في جنة الفردوس لو كشف تحتها وجه جلاله
 لاحترق كل ما تد بصرى كما قال الجبرئيل عليه السلام
 لو دنت منة لاحترقت وهذا الكتاب شتم على اربعة
 وعشرين فصلا بعد حرف كلمة لا اله الا الله محمد
 رسوله وبعد ساعة الليل في النهار والله اعلم بالقول
الفصل الاول في بيان رجوع الانس الى وطنه فالانس

نوعاً جسماني وروحاني فالجسماني اشتغال
والروحاني اشتغال خالص محرم الى وطنه القريبة فرجع
الاشغال العام الى وطنه رجع الى الذرجا بسبب
عمل علم الشريعة والطريقة والمعرفة اذا عمل علماً
صلحاً بلا رياء ولا سمعة لان الذرجا تلك طبقات
احدها الجنة في عالم الملك وهو الجنة المناوي والثانية
في عالم الملكوت وهو الجنة النعيم والثالثة في عالم الجبروت
وهو الجنة الفردوس وهذا نعم جسمانية فلا يصل
الجسم الى علمه الا بقلته علوم الشريعة والطريقة والمعرفة
كما قال عليه الصلوة الحجة الجامعة معرفة الحق
العلوي ومعرفة الباطنة وكما قال صلى الله عليه وسلم
ان الحق حقاً وارضقنا اتباعه وارضقنا الباطل باطلاً
وارزقنا اجتنابه وكما قال عليه الصلوة والسلام من عرف
نفسه عرف ربه وتابعه ورجوع الانسان
لخالصه وصلواته الى وطنه وهو القرية بعالم الحقيقة

وهو

6
وهو التوحيد في عالم الله هو الخالص في حال حياته في
الدنيا بسبب عبادته سواء كانا اوتيه بل اذا نام
الجسد وجدا القلب فرصة في ذهابه الى وطنه اما بكلمة
او بخبرته كما قال جل جلاله الله يتوفى الانفس حين موتها
والتعلم غت في منامها فيك التي تقف عليها الموت في
يرسل المعزى الى اجل مستحق ولذلك قال عليه الصلوة والسلام
نور العالم خير من عبادة الجاهل بعد حيوة القلب بنور
التوحيد وما لا زمة اسمها التوحيد بل الشريعة
حرف ولا صلوة كما قال جل ذكره في حيث قدتي الانسان
يتري وناستع وكما قال جل شأنه في الحديث القدسي
ان العلم باطن وهو سر من سري اجعله في قلب عبد
ولا يقف عليه احد غيري والمراد من وجوده الانسا
هو حكم علم التفكير كما قال عليه الصلوة والسلام فكفر
ساعة خير من عبادة سبعين الف سنة وقال الشيخ
عبد الله انصاري ذكر كن ذكرنا فكر اور صدرنا

معنى بكن أورد. وهو علم العرفا وهو التوحيد. فصل
بصل العارضا المعروفه ومحبوبه ونتيجته علم العارضا
الخير بالترغيبية الى عالم القربة كما قال جلل الله
سبحه فاف قريته شهاب زست قد تم غواص
حكمته كوهنذا كواسن جان. والله يد سيار الجنة
والعارضين الى القربة قال بعضهم في حقهم قلوب
العارفين لها عيون ترى البصائر الناظر هذه الخفة
تطيرهم من عيش الى مسكون رب العالمين فهذه القبا
في باطن العارف هو الاصل الحقيقي وهو جليل الله
ومحمد وعروسة كما قال ابو زيد اهل الله هم على الله
ولا يعرفون العارفين الاخرهم وهم خدو في
جواب لا نسألهم احد غير الله كما قال الله تعالى
في حجة القديس واليا في تحت قباني لا يعرفهم احد
غيره والارجا الناس في الظاهر من العرويين لا ظاهر
ن يثقه قال يحيى بن معاذ الولد رجا الله في أرضه

شتمه

ينتهه القديس يقول فصل راجحة الى قلوبهم فيثا
الى مولاهم يزداد عبادتهم على تفاوت خلوه فصل
بحسب لغناء لادن زيادة القربة بزيادة الغناء قالوا
هو الغناء في حاله والباقي في مشاهدته لم يكن له
عن نفيه اختيار ولا له مع احد غير الله قرار الوقي
من ايد بالكراما وغيت عنه لا يرق الا فتاء سن
الربوبية كقر كما ذكر صاحب المصاد الكراما كلهم محبوب
والكراما حقيق الرجا فالوحي له الف مقام اوله باب
الكرامة من جاء منها نال الثبا والافلا كما قال العظام
اندرين بساط كراما كودن. فرز من هذا وش
كراما كودن الفصل الثاني في بيان الله تعالى اسفل
النافين لما خلق الله روح القدس في احسن تقويم
في عالم اللاهوت ثم اراد ان يريه الى اسفل كزيادة
الانسية والقربة في مقعد صدق عند مليك مقتدر
فرده اولا الى عالم الجبروت ومعه بذل التوحيد فدع

من نورانية في ذلك العالم وليس الكوة من الجبروت
ولذا الى الملكوت ثم عالم الملك الخلق له منه كسوة
عنصرية كيلا يتخرب به عالم الملك يعني هذا الجسد
الكثيف ويستحق اعتبار الكوة الجبروتية روحاً
سلطانياً واعتبار الملكوتية روحاً سيرانياً وانما
واعتبار الملكوتية روحاً جسمانياً والمقصود من مجيئه
الى اسفل اكتساب زيادة قربية ودرجة بواسطة القلب
والقلب في ربه بدو التوحيد في ارض القدر فينبغ
في ارض القلب شجرة التوحيد واصلا ثابتة في هواء السر
وتثمر من ثمره التوحيد لرضاء الله كما قال الشاعر
ما شاخ بلديم وبراز ميوته توحيد هرج كذا عسك
ذند عار ناريم وفي ارض القلب شجرة الشريعة
وتثمر ثمره الذريعة فامر الله الارواح كلها بدخول
الجسد فقسم كل واحد موضعاً منه فوضع الروح
الجسماني في جسد بين الادم وموضع الروح في القلب

وموضع

وموضع تلك الفؤاد وموضع القدر في السر فكل
منهم حانوت في بلور الوجود وله امتعة وبرج وتيجان
لن تبور ويلبغى كل انسان يعرف معاملته في وجوه
لا تها يحصل هنا تعلق في عنقه كما قال الجليلي اخلا
اذا بعثت ما في القبور وحصل ما في القدر وكما قال الله
تعالى الزمناه كما شرع في عنقه **الفصل الثالث** في بيان خوا
ص الارواح في الجسد فحانوت روح الجسماني البدن مع
الجوارح الظاهرة ومناعه الشريعة ومعاملة العمل
بالمغفرة وهذا هو امر الله من الاحكام الظاهرة بغير شرعية
كما قال الجليلي ثانه ولا يشرك بعبادة ربنا احداً وقال عليه
افضل الصلوات ان ترحب الموتى المراد من العمل بلا رياء
ولا جمعة ورحمة في الدنيا الولاية وليكاشفات في
المشاهدة في عالم الملك من السماء التي ترى ومشاهدة
الكرامات الكونية كالمنش على الماء والطين في الهواء وطى
لكم والشيع من البعيد والرقية في سر البدن وتحوك

يعلم

وأما وجه في التفرقة فهو الجنة والجنّة والجنّة
 والشعرى وسائر النعم في الجنة الأولى وحاقف الروح
 الذوا القلب ومناحه علم الطريقة ومعاملة المتعاقبة
 بالاسماء الربعية الأولى من أصول الاسماء الاثني عشر
 كما قال جل ذكره ولله الاسماء الحسنى فادعها وهذا
 اشارة الى ان الاسماء محل الشغل وهو علم الباطن و
 المعرفة نتيجة اسماء التوحيد كما قال صلى الله عليه وسلم
ان لله تسعة وتسعين اسما من احصىها دخل الجنة
وتما قال عليه الصلوة والسلام الذين حرفوا التكنان للضم
 والمراء من الاجزاء ان يكون مفعولها وتخلقها باطلا
 وهذه الاسماء اثني عشر اصلها اسماء لله على عدد
 حرفي لا اله الا الله فحرف هذه الاسماء اثني عشر
 حرفا ثبت لله في اطوار القلوب كل حرف اسما واحدا
 وكل عالم ثلاثة اسماء فثبت لله بها قلوب المجتهدين كما
 قال جل عظمته يثبت لله الذين آمنوا بالقول الثابت

حاشية

في الحوية الدنيا والاخرة وانزل عليهم سكينة الانس
 واثبت فيها شجرة التوحيد اصلها ثابت في الاصل التابعة
 بل في الذي وفر عارف السماء التابعة بل الى اقرب
 العرش وما قال الله تعالى كنز طيبة اصلها ثابت وفي
 في السماء وجه حيو القلب ومناحه في عالم
 المكنوت مثل مشاهد الجنان واصحابها وانوارها و
 وعلا كنزها ومثل نطق الباطن بلشياء لحظة اسماء
 الباطن بلا نطق والحرف ومسكنه في الاخرة الجنة
 الثانية وحاقف الروح السطى الفؤاد ومناحه
 المعرفة ومعاملة ملازمة اسماء الربعية من اللق
 بلشياء الجنان كما قال عليه الصلوة والسلام علم على علم
بالاسماء وعلم بالجنات فذلك علم نافع لان كثرة منافع
 العلم في هذه الدائرة وقال عليه الصلوة والسلام ان القراء
نظروا بطنا واطنا بطنا الى سبعة ابطن وقال عليه
 الله تعالى عليه وسلم ان الله انزل القرآن على عشر ابطن

عها

سطا

فكل ما هو بطننا بطن فهو انفع وانزع انه قعر قال
جلو الدين روا ما قرآن بركن يريم مغزلا
يوسف رايش حسنا انداختيم وهذه الامماء بمن
اشي عشر عينا الفجر من ضرب عصى موسى عليه السلام
كما قال الله تعالى واذا استسقى موسى لقومه فقلنا اضرب
بعصاك الحجر فانفجرت منه اثنتي عشرة عينا قد علم
كل انسان مشيهم فعلم الظاهر كالماء للطير العارضي
وعلم الباطن كما عني الاصلي وهو لا نفع من الاول
ولا ينقطع كما رأينا وقال جل جلاله وآية لهم ان ربنا لم يستع
احييناها واخرجنا منها ليجازيهم بما كانوا يكرهون اخرج
من ربنا آفاق جبا هو قوت الحيوانا النفسانية و
اخرج من الانفس جبا هو قوت الارواح الروحانية
كما قال صلى الله عليه وسلم من اخلف ريعين صباها ظهرت
ينابيع الحكمة من قلبه الى لسانه واما ريعه فمذمة عكس
جمال الله كقولهم ما كذب الفؤاد ما رأى وقال

عليه

عليه لصاوة والسلام المؤمن ثلاث المؤمن والمراد من
المؤمن الاول قلب المؤمن ومن الثاني هو الله المؤمن
المهين العزيز الجبار المتكبر والصاحب المصاد
دل آية جلالته شاهيست وين هرج ورجا غدا
آن آية ايسست ومسكن هذا الطائفة الجنة
الثالث وحلوت الروح القدس في السر كما قال الله
في جسد القدسي الانسان سري وانا سره ومناعه
علم الحقيقة وهو علم التوحيد ومعاملة ملازمة
اسماء التوحيد وهو الربعة الاخيرة لبشا في السر
بالاطلاق الجلالته وان تجهر بالقول فانه يعلم
السر ولا يخفى فلا يطلع عليه غير الله واما ريعه فظهور
طفل لهما ومشاهدة ومعاينته ونظر الى وجهه
تعالى واما ريعه الله كما قال اجبت عظمته وجوه
يومئذ ناضرة الى ربنا ناطرة بلا كيف ولا كيفية ولا تشبه
كما قال الله تعالى ليس كشيء وهو السميع البصير فلا يابغ

الاشياء الى مقصود تحسرت العقول وتحسرت القلوب
وكلت الاكسن ولم يستطع ان يخبر بذلك لان الله
تبارك وتعالى عن المثال فاذا بلغ مثل هذه الاحياء
الى العلماء فيبلغ لهم ان يضمها مقام العلوم وغيره
حقايقها ويتوجهوا الى الاعلى العليين ويتجهدوا ان
يصلوا الى مقام العلم الدني ومن عرفه الذات لا حد
من غير ان يعرضوا وينكروا الى هذه المقام المذكور
الفصل الرابع في بيان عدد العالم فالعالم الظاهر لا يتناثر
فنا فكذلك العالم الباطن قسم بين العوام والخواص والحق
الخواص على قدر الاستعداد فاعلم مخصص على اربعة
انواع الا الظاهر الشرعية من الامور التي من الاحكام
والثاني باطنها ويسمى علم الطريقة والثالث باطن الطريقة
يسمى المعرفة والرابع بطن الباطن يسمى علم الحقيقة
ولا يتوصل اليها الا على الله تعالى عليه السلام والشرعية
شجرة والطريقة اغصانها والمعرفة اوراقها والحقيقة

انها

انها والمراد بالقرآن جامع لجميعها بالدلالة والاشارة
تفسيرها ولا قال صاحب الجمع روح التفسير العوام والخاص
لخواص انهم العلماء الزايعون لان المعنى الثاني والقرآن
ولا استحكام في العلم كشيعة الفحل اصلها ثابت في الارض
وفرعها في السماء وهذه الزسوخ نتيجة الكلمة الطيبة
لنوع من لست القلب بعد للتصفية وقد عطف قوله
والزايعون في العلم على قول لا اله الا الله على احد الاقوال قال
صاحب تفسير كبير لفتح هذه الباب لا تفتح ابواب البواهي
العدد ثمانون بقيام الامر والامر ومخالفه النفس في كل
دائرة من الاربع فالنفس يوسوس في دائرة الشهوية من
المخالفات وفي الطريقة من الموافقات بالبيان الذي النبوة و
الولاية وفي المعرفة من الشراك الخوف من النور بيان الذي
الربوبية كما قال جل جلاله انواريت من اخذ الله هواه
وما دأب امر الحقيفة فلا يدخل فيها الشيطان والنفس
والامانة لا لان غيها لله يحترق فيها كما قال الجبريل

ويل

الزسوخ

الدوائر

كما قال الله تعالى في حيث القدي يا عبدك اذا اردت ان تدخل
 الخراب فلا تلتفت الى الملك والملوك وليبرق لان الملك
 شيطان العالم والملوك شيطان العارف وليبرق شيطان
 الواقع من رضى باحد ما هو مطرود عند الله والمراد
 مطرود القرية لا مطرود الدنيا وهم يطبقون القرية و
 لا يصلون اليها لانهم طمعوا غير مطيعون لهم جناسا
 واحدا لان القرية لاهل المعرفة الكاملة فيها ما لا عين
 رأت ولا اذن سمعت ولا خطر على قلب بشر وهي الجنة القرية
 لا فيها سور ولا قتل ولا غسل ولا لبن ولبني الان
 ان يعرف مقداره ولا يدعي لنفسه ما ليس بحق كما قال
 علي كرم الله وجهه رحمه الله ما عرف قدره و
 لم تعد طوره وحفظ لسانه ولم يصنع عمه وبلغ للعالم
 ان يحصل معنى الحقيقة الانسانية المستميت لطف المعاني
 ويرتبه لازمة اتحاد التوحيد ويخرج من عالم الجمانية
 الى عالم الزوجانية وهو عالم السر ليس فيه غير الله ديان

لودنوت انما لا حترقت فيحصل العبد من الخضوع
 فيكون مخلصا كما قال الله تعالى فبعضك لا غفونهم جميع
 الاعبادك منهم المخلصين والمخلص الى الحقيقة لم يكن
 مخلصا لان الصفا البشيرة الغيرية لا تقبل الا يقبل الذات
 ولا ترتفع للمهولة لا المعرفة الذات بشماوتها ويعلمه
 الله بلا واسطة من لذه علمه فوفيه بتعريفه ويعبد
 بتعليمه كالحضرم وهناك يشاهد الارواح القدسية
 ويخرجها صلى الله عليه وسلم فيطبقها اليه الى بلايته
 ولا نبأه بل يشرق بالوفا الا كما قال جل ذكره وحسن
 اولئك رفيقا فمن لم يصل هذا العلم لم يكن عالما في الحقيقة
 ولوقول الف وقبر من الكتب حيث لم يبلغ الى الترياقية
 فعل الجمانية بظاهر العلوم من افق الجنة فقط وتجلي
 عكس الصفا تارة فالعالم لا يدخل عجز العلم الظاهر من
 القدس والقرية لانه عالم الطير والطير لا يجنا
 فالعبد يعمل العلم الظاهر والباطن يصل الى العلم

كما قال

وهو كمثل حصر آدم من نور الانهية لها وطفل المعاني
 يطير فيها ويرى العجايب الغريبة فيها لكن لا يمكن الايمان
 عنها وهي مقام الموجدين ففى من اعينته فى عين الموجد
 فليس له وجود فى البين رؤية لرجال الله كما لا يحرك الالهية
 نفسه اذ اهتلاء الشمس فيه قال جبرائيل الانس اليرى
 نفسه بمقابلته جمال الله بغلبة الحيرة والمحوية لنفسه
 كما قال الشيخ فيريد الدين عطار قدس سره **بيت** در محفل
 نهاده تخت معشوق همه جانها دلهاء طوالت
 بكره عفت آتش خوش سوزاست همه دلهاء جو كهانه
 شكنست وقال عيسى عليه السلام ان يطلع الانس
 الى ملكوت السموات ليرى اشد مرتين كما يولد الضير مرتين
 المراد منه تولد طفل المعنوي الزوجة من حقيقة قابلية
 الانس وهو صورة نظم خلقه من اجتماع نور عالم الشريعة
 والحقيقة لان العبد لا يحصل له من اجتماع النقطتين
 من الرجال والمرأة كما قال الله تبارك وتعالى انا خلقنا

الانس

الانس من نقطة امتحان وبعد لم يوهنا المعنى يحصل
 العبد من جوارح الخلق القعود الامن بل كل العالم في جنب
 عالم الروح كقطرة وبعد ذلك يقاضى العلوم الروحانية
 والدينية بالخرق وصلى **الفصل الخامس** في بيان القوة والتلقين
 اعلم ان المراتب المذكورة لا يحصل الا بالقوة النفسانية
 بالتلقين من اهله كما قال ابن عظيمته والزمهم كلمة
 التقوى اي كلمة لا اله الا الله بشهره اخذ من قلب
 تقوى نفع سوي الله لكل كلمة تسمع من افواه العاقله
 وارسل القلب واحدا ولكن المعنى متفق لان القلب
 انما يجيى اذا اخذ بذو القوي من قلبه فيكون يذرا
 كاملا وبذرا غير الباقي لا ينبت واذا كثر في كلمة تقوى
 التوحيد في القرآن موضعين احدهما مقارن بالقول الثاني
 كما قال الجواد واذا قيل لا اله الا الله يستبكر وهو في
 حق العوام والثاني مقارن بالعلم الخفيف كما قال الله تعالى
 فاعلم انه لا اله الا الله وهذا التلقين بسبب صف هذا

الآية

لاجل المتطهرين للقوات قال في بستان الشريعة اول من تمى
 اقرب الطرق على رضا الله عنه من النبي عليه الصلاة
 والسلام بالوحي فقد جبرئيل على النبي صلى الله عليه
 عليه وسلم ولقنه هذه الكلمة ثالث مراتم قال الشيخ
صلى الله عليه وسلم قال جبرئيل لم تملق الله عليه
 افضل الصلوات عليا ثم جاءها الحق فاقتمهم جميعا فقال
 عليه الصلوة والسلام رجعتنا من الجهاد الاصغر الى الجهاد
 الاكبر والمراد منه جهاد النفس كما قال صلى الله عليه وسلم
 أعد عدوك نفسك التي بين جنبك ولا تملح حجة
 الله ليعاد قهر أعداء وجوده من النفس الامارة والنواهي
 والمحمدة فقطهر من الخلقة الذميمة البرهية كحجة هـ
 زيادة الكل والتسربل لقوم واللغو والسبعية كاللتم
 والغضب الضرب والغم والندبانية كالكبر والعجب
 والحقد والحسد وغير ذلك واذ اظهرت من اهل الذنوب
 فانت من المتطهرين والقوابين كما قال الله تبارك وتعالى

الزائد

ان الله يحب القوابين ويكره المتطهرين فمن تاب عن مفرج
 ظاهر الذنوب لا يدخله هذا الآية وان كان تابا لكن
 ليس بتوابا للقيمة ومراد منه توبة الخواص مثال من بين
 عن ذنوب الظاهر من يقطع حشيش الذرع من فرعه و
 لا يشغل بقلعه من اصولها فينبئ ثانيا لاهماله بل اكثر
 مما ينبئ اوله ومثال القوابين الذنوب والذميمة من
 يقلع من اطرافه فلا يجرم لا ينبئ بعد قطار اناراه
 فالمتطهرين آتاه ما سواه الله من القلب ما لم يقطع الشجر
 المر لا ينبئ شجر الخلو موضعها فاعتبر فاهم كما قال الله تعالى
 هو الذي يقبل التوبة عن عباده ويعفو عن السيئات
 وقال الجليل انه من تاب وعمل عملا صالحا اولئك بيده
 الله سيئاتهم حسنا فالقوة على نوعين توبة العوام
 وتوبة الخواص فتوبة العوام ان يرجع من المعصية الى
 الطاعة ومن الذميمة الى الحميدة ومن الجرم الى الحسنة
 ومن راحة البدن الى مشقة النفس بالذكر والجهاد

ونوعية الخواص ان يرجع بعد حصول هذه الثقة من الدنيا
الى المعاد ومن الذمجات الى العزلة ومن الذات الى التفات
الى الروحانية وهو ترك ما سوى الله والانس والجن
النظر اليه بعين اليقين وهو لا المذكور من كسب
الوجود وهو ذنب لما قيل خطا بالنبى صلى الله عليه
وسلم وجودك ذنب لى يقاس عليك ذنب آخر كما قالوا البكا
حسنا الاراسيات لمعربين ولذ لك كما النبى عليه
الصلوة والسلام يستغفر كل يوم مائة مرة كما قال الله
تعالى واستغفر لذنبيك لى الذنب وجوده وهذا هو
الانابة التوجه من كل ما سوى الله اليه والدخول فى
سلم البقرة فى الآخرة والنظر الى وجه الله تعالى
صلى الله عليه وسلم ان عبدا ابدانهم فى الدنيا وقلوبهم
تحت العرش فان رغبة الله تعالى ليحصل فى الدنيا بل يصير
صفاء الله فى صفات لعل كما قال عمر بن الخطاب عنه رأى
قائى رضى بنونى والقلب مرأت عكس جمال الله تعالى

وهذا

وهذا المشاهدة ليحصل الاتقان شيخ واصل مقبول
من السابقين ثم رُد الى التكميل لتاقيين بأمر الله تعالى
واسطة نيته صلى الله عليه وسلم فان الاول والآخر
مرسول الى العوام فرأى بين النبي والولى فان النبى مرسى
الى العوام والخواص جميعا مستقلا والولى المرشد رسل
لخواص غير مستقل بنفسه فانه الاسعيا الامتياز بعة
النبى عليه الصلوة والسلام حتى لو ادعى الاستقلال كفر
شبهه النبى صلى الله عليه وسلم فمحدثه علماء ائمة كابناء نبى
اسم ائمة كانوا متابعين شريعة الرسل وهو موسى
الكون كانوا علماء بهم يحدوهم والاولئك احكامهم من غير
اتباع شريعة اخرو فدان علماء هذه الامة من الاولياء
يسبقونهم بالامر والنهى والاستقام العمل على تأكيد
الابلاغ وتخصية اهل الشريعة وهو فى القلب موضع
المعرفة وهم يحدوهم بعلم النبى صلى الله عليه وسلم كصفحة
الصفة كانوا يطلقون بأمر المرعاج قبل النبى عليه الصلوة

ولسلام

فالقول بالحاصل الأولية المحمدية التي هي جزء النبوة وبالذات
 امانة عنه وليس المراد منهم من ارثهم بظاهر العلم لانه
 وان كان من العزلة النبوية لكن من قبيل ذوحا الامام
 فالقول الكامل ان يكون بمنزلة الاين من اقرب اعطيات
 فالولستر العظمى وابطنا ولذلك قال النبي صلى الله
 عليه وسلم ان كنهية المكتولا يعلم الا العلماء بالله
 فاذا انطقوا بانك رجل الغرة وهو السر الذي استودع في
 قلب النبي عليه الصلوة والسلام ليكن المعراج في بطون الطو
 الثالين العاوي ويعتبر على احد من العامة سوى اصحاب
 الغرة بين واصحاب صفة وبركة ذلك السر قيام الشريعة
 الا يوم القيمة فالعلم الباطن بهذا السر وكل
 العلوم والمعارف فسر ذلك السر واما العلماء بالظواهر
 فهم وثة بعضهم بمنزلة صفا الفرض وبعضهم بمنزلة
 ذوح الامام موقوف على حق العلم بالدعوة الى عيسى الله
 بالموعظة الحسنة والارشاد السنية للتسلية الى

عنه

على موقوفه على باب العلوم بالدعوة الى الله
 بالحكمة كما قال الله عز وجل ادع الى سبيل ربك بالحكمة
 والموعظة الحسنة وادعهم بالتي هي احسن وقولهم في
 الاصل واحد والفرع مختلف وهذه الموعظة الحسنة في الآية
 كما مجموع في ذات النبي عليه افضل الصلوات في يطبق احد
 بعد جمل ذلك قسم على ثلاثة اقسام القول وهو بها
 وهو علم الحان اعطى الرجال وجملة الرجال كما قال صلى الله
 عليه وسلم لم يمت الشايق ليعلم الجبال والمراد من الجبال القسوة
 القلب نحو برهانهم ونظيرها كما قاله جلاله ومن يؤمن
 بالحكمة فقد اوتي حكمة كثيرة الثاني فسر ذلك الباب اعطى
 للعلماء الظاهر وهو الموعظة الحسنة والامر بالمعروف
 والنهي عن المنكر كما قال عليه الصلوة والسلام العالم يعطى
 بالعلم والادب والجمل يعطى بالقرآن والاعظ الشا
 هو في الشرايع اعطى الامراء وهو واحد والسياسة للشارع
 كما قال جمل عظمتهم وجادتهم بالتي هي احسن فانهم مطلقا

اليه

القهر وسبب صيانة نظام الدين كالقصر الاحضر من
 الجوز ومقامهم القصر الاحمر الشديد ومقام الفقراء من
 التصقير بين العارفين هو الغفر المقصود من خلق الشجر
 لذلك قال عليه الصلوة والسلام عليكم بجالسة العلماء في
 استماع الحكمة فان الله يحبي القلب الميت بفوز الحكمة كما
 يحبي الارض الميت بماء المطر فباله الحكيم اخذها حيث
 وجدها والحكمة التي في افواه العوام من لحن اللوح المحفوظ
 وهو علم الجبري من الدجاء والحكمة التي في افواه الرجال
 الواسلين زلت من لوح الاكبرين بلشا القادس بلا واسطة
 في عالم القرة فكل شيء يرجع الى اصله ولذلك طلب اهل
 التلقين فرض حيوة القلب قال صلى الله عليه وسلم طلب العلم
 فريضته على كل مسلم وسنة والمرا منه علم العرفه في
 القرة والاعوام العلوم الظاهره والنجاد لها الا ما يؤخذ
 الغرائز كما قال الامام الغزالي روح حيوة القلب علم فاعتمده
 وهو القلب جرح فاجنبه خير مرادك التقوى فزده

كذلك

كذاك بما غفلت فانتقله فريضاء الله ان يجاوز
 غيبه الى القرة ولا يلتفت الى ذلك كما قال الله عز وجل
 ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات اولئنا اسألهم حسنا
 الا المودة في القربى والمراد منها عالم القرة في احداة قاولا
الفصل الخامس في بيان اهل التصوف يستمع اهل التصوف
 لتصفية باطنهم بنور المعرفة والتوحيد اولهم انفسوا
 الى اصحاء الصفة او اليهم الصوف المرع وهو الصق المرع
 وكذا حاهم في الباطن علم ان ارب حواهم الطين الاطمة
 قال تعالى فاعلم ان اهل الزهد كل خشن من اللبس
 والمشر ومن اهل المعرفة كل لين منهما فان ارب الناس مشاء
 من السنة كذا يتعدو حدة طوره اولهم في الصق الاو
 في الحصة الاحدية فقط لا تصوف اربعة اعراف التاء
 من القرة وهي على نوعين ثوبه الظاهر وثوبه الباطن فتق
 الظاهر ان يرجع بجميع اعضائه لظاهره من الذنوب والاعمال
 لا الظاهر والمخالف الى الموافقة بتصفية القلب والاحصل

بديل الذميمة الحميدة فقد تحم مقام لقاء ويسمونه
تأثيا واقتدار من الصفاء وهو على نوعين صفاء القلب
وصفاء السر فصفاء القلب وهو ان يصفر قلبه من الكثرة
البشرية مثل الغفلة التي تحصل في القلب من كثرة الاكل
والشرب من الماء وكثرة الكلام والنوم وللاخطات
الدنيوية ويخرد لك من المناهج النفسانية وتصفية هـ
القلب من هذه الكدورات التي تحصل لا بجملة زمة ذكر الله
بالتفكير جهرا في البداية الى ان يبلغ مقام الحقيقة كما قال
عز وجل لما المؤمنون الذين اذا ذكر الله وجلت قلوبهم
أعشيت قلوبهم وخشيعة اليك ان العبد انبأ القلب
من نوم الغفلة وتصفيقا فينقش فيه صور الغيب من الخير
والشر كما قال صلى الله عليه وسلم العالم ينقش والعارف
يصقل وصفاء السر لا يجئنا من ملازمة سائر الله
ومحبته بل لازمة اسماء التوحيد بل سارة في سره
فاذا حصل هذه التصفية فقد ثم مقام الصفاء

والو

والو هو من الولاية يترقب على الصفة كما قال الله تعالى
الآت والياء لله العارفون بهم والاهم يحزنون ونتيجة
الولاية ان يتخلق باخلاق الله فيتلبس خلق صفا الله بعد
خلق صفا البشرية فالعمل غبطة في الحديث المقدس اذ للبيت
عبد كلف سماعا وبصلا وبصلا ولسانا فيسمع وبصلا
وفي يبطش وفي يبطش وفي يبطش فتهدى بواهبها سوا الله
كما قال عز وجل وفي الحق الباطل ان الباطل
كان زهوا فاحصل مقام الولاية واللقاء وهو الصفاء في الله
يعني عن غير الله واذا فني صفا البشرية بقصفا الاحدية
ويجلا تقوى والتمسك بغير العبد الخاضع للرب الباقي
ومرئياته وفي القلب الكفاية السر والظن كما قال
عز وجل كل شيء هالك الا وجهه يحتمل ان يقول
بالرضا آية الا بما يعوجه اليه من الاعمال الصالحة العوجه
وصافته فيبقى المرءى مع الراضى ونتيجة العمل الصالح
حيث حقيقة الانس للمستمى بطلان كما قال الله تعالى

اليه يصعد كلهم الطيب والعمل الصالح يرفعه وكل
عمل يكون فيه لغزيرة شركة فهو بها لك كماله فإذا تمت
العناء فيحصل البقاء في عالم البقرة كما قال الجليل له
والله مع الصادقين فالماضي إذا اقترن بالقديم له
يقوله وهو كما قال الأمل إلى رح صفات الذات والأفعال
طرازه قدما بمصونات الزوال فإذا اتقه الفقير في الطوق
مع الحق أبدا كما قال الجليل شأنه امتحان الجنة هم فيها خالدون
الفصل السادس في بيان الأركان فقد هكك الله الذكاريين
بقوله تعالى وذكر ربك الله كما هد آية إلى ما رتب ذكر كبر
قال الشيخ صلى الله عليه وسلم فليعلموا أقول أنا وما قال
النبوت من قبله لا اله الا الله فلكم مقام مرتبة فاعلموا
أما جهرا وبخفية فاقول أهديهم إلى ذكر الله ثم إلى
ذكر النفس ثم إلى ذكر القلب ثم إلى ذكر الروح ثم إلى ذكر السموات
ثم إلى ذكر الخلق ثم إلى ذكر الخلق الخفي فاما ذكر الله فكانه
بذلك يذكر القلب انفس من ذكر الله واما ذكر النفس

فهو ذكر غير مسموع بالحروف والصوت بل مسموع بالحقوقي
الحركة في الباطن واما ذكر القلب فهو ملاحظة القلب في
ضمير من الجلال والجمال واما ذكر الروح فهو مشاهدة
انوار تجليات الصفات واما ذكر السموات فبقية المكاشفة
الاسرار والاهية واما ذكر الخلق فهو ممانعة النوار
بجالات الاحدية في مقعد صدق واما ذكر الخلق الخفي
فهو النظر في حقيقة حق اليقين والإطلاع عليه غير الله
كما قال الجليل فإنه يعلم السر والخفي وذلك يبلغ كل
علمه ومنتهى كل مقاصد وعلم ان شئ روبا وهو
الطقن من الأرواح كلها وهو طيف الغنى وهو لطيفة
داعية بهذه الاطوار إلى الله وقالوا هذا الروح الذي
كل احد بل هو الخواص كما قال الجليل ذكره بلقي الروح من امر
علين يشاء من عبادة وهذا الروح ملازم عالم
العدن وشاهدة الحقيقة لا يلتفت إلى غير الله تعالى قط
كما قال الجليل عليه وسلم الدنيا حرام على الآخرة والآخرة

حرام على اهل الدنيا ومهما حراما على اهل الله وطريق
الوصول الى الله تعالى متبعة الجسم على الصراط المستقيم بكم
الشرائع ليلوا هذا وهو ما ذكر الله جهرا وادرك
الله فحين قامه للملائكة كما قال الله تعالى الذين يذكرون
الله فيما ما وقعوا وعلى جفونهم يتفكرون وقال جل وعز
اذكروا الله ذكر كثيرا وقال عز وجل فاذكروني اذكركم
الفصل السابع في بيان شغل الذكر وهو ان يكون الذكر
على وضوء تام وان يلبس كعب نصيب شدي قوي وقصير
حتى يحصل انوارا لذكره بواطن الذكيرة وتصغير قلوبهم
حينها هذه الانوار جيلوت ابدية اخرى كما قال الله تعالى
لا يذوقون فيها الموت الا الموتة الاولى وكان قال النبي
عليه افضل الصلوات الموعود لا يموت بل يفتلون من دار
الغناء الى دار البقاء وقال صلى الله عليه وسلم لا نبيا والاول
يصلون في قبورهم يعني ينجون ربي ابدنا وليس معنا
ظواهر الصلوات من القيام والركوع والسجود والوقوف بل مجرد

للنجا

المتاجرين قبل العبد العارف الى الحق فيكون العارف
محصولا لله بزيادة المتاجرين في قبوره كما قال عليه الصلوة
السلام المصلحة ينجون ربه فكما لا ينال المصلحة فكذلك
لا ينجي القلب الحى وكما قال صلى الله عليه وسلم ينال على
ولا ينال قلبى وقال عليه افضل الصلوات من ما في طلبة العلم
بعث الله في قبور ملكين يعلمان عالم المعرفة في قبور وقام
يوم القيمة من قبور علماء زمانا فالمراد من الملائكة روي
النبي والموتى المرشد لان الملك لا يدخل في عالم المعرفة
ولا يعلمانه وقال صلى الله عليه وسلم كمن جعل مات
جاهلا وقام يوم القيمة جاهلا ومفلسا كما قال الله تعالى اذ هم
طيبا نكاحا في حين تلك الدنيا واستمعتم بها فاليوم عننا
الحق بل كذا قد تكبروا وقال عليه الصلوات والاول
انما الاعمال بالنيات وقال صلى الله عليه وسلم نيت المؤمن
خير من عمله ونية الفاسق شر من عمله لان النية بناء

غير الله كما قال صلى الله عليه وسلم عرفت ربي بربّي أي بنو نوح
 وحقيقة الانس محرم ذلك النور كما قال الله تعالى في محمّد
 القدوس الأسدي وأناست وما قال عليه افضل الصلوات
 أنا من الله والمؤمنون منه وما قال الله تعالى في محمّد القدوس
 خلقت محمدا من نور وجهي والمراد من الوجه المقدسة
 المتجلىة في صفة الاحدية كما قال جل ذكره سبقت محمدي
 على غضبي وقال لبيده وما ارسلناك الا رحمة للعالمين
 وقال جل عظمت له قد جادكم من لدنور وكتاب بين
 وقاله في محمّد القدوس لولاك لما خلقت الافلاك

الفصل التاسع في بيان الحب النورانية والظلمانية قال
 الله تعالى ومن كان في هذه اعمى فهو في الآخرة اعمى
 افضل سبيلا والمراد منه عمه القلب كما قال جل شأنه
 فانما لا نقمى الا بقصر ولكن تعمي القلوب التي في
 الصدور سبب غايم حجاب الغفلة والنسيان بسبب بعد
 العهد من ربه وسبب الغفلة الجهل من حقيقة الامر الاكبر

الشجرة بقوله لا شقيقة ولا عنبية يعني لا يعرف المحمّد
 والعدم والظلم والغريب بل انانية لم يكن كما قال الله
 تعالى قاتل محمدا لم يزل ولا يزال ابدي فكل صفاته
 لاها الفناء وتجلياته ونسبة قائمة بذاته فلا يبعد
 ان يكشف حجاب النفس من وجه القلب فيصير القلب با فائدة
 تلك الانوار فيها هذا الروح من تلك المشاهدة صفا للمح
 مع ان المقصود من خلق العالم كشف ذلك الكبر المحقق في
 امارته ذات الله في الآخرة بلا واسطة المرآت انشا
 الله بنظر المستر وهو المستر بغير الله كما قال صلى الله تعالى
 عليه وسلم رأيت نبي على صورة شاتب مراد القلب المعاني
 وتجلي الرب على هذا الصورة ومرآت الروح واسطة
 بين المجلّي والمجلّى والا فالحق متفرع عن الصورة والمادة
 وخواتم الاجسام فالمقنعة مرآت والمرآت غير المرآت
 والزاتى فافهم فانه لا شتر وهذا في عالم الصفا لان
 في عالم الذات يحترق النور لظلمة وتمس ولا يسع في ذلك

غيره

وسبب الجهل استيلاء الصفا الظلمانية عليه كالكبر
الحقد والحسد والجغل والفتور والشم والعضية والغيرة
والقيمة والكذب والهمس ونحو ذلك من الذمائم وسبب
تنزله إلى أسفل السافلين هذه الصفا وإن تلك الصفا
بتصغير مراتب القلب بمقتضى التوحيد والعلم والعمل الصالح
والمجاهدة القوية ظاهرها وباطنها فيحصل حيوة القلب
بنور أسماء الصفا فيذكر وطنه لأصله فينتاق إليه
فيرجع ويصل بعناية الله تعالى وبعد ارتفاع هذا الحجب
الظلمانية يبقى النورانية ويصير بصير بصيرة الروح
ومع نور بنور أسماء الصفا فيرفع الحجب النورانية
تدريجاً فتقرب بنور الذات وأعلم أن القلب في الباطن
عيناً عين الصغرى والكبرى والصغرى تشاهد بجلا
الصفا بنور أسماء الصفا إلى انتهاء عالم الذخا فالكبرى
تشاهد بجلا أنوار الذات في عالم اللاهوت وهو المنة بنور
التوحيد الاحدية وحصول هذه المراتب الثلاثة بالموت

قبل الموت والفناء من البقية النفسانية وهو العبد
لذلك العالم بقدر الانقطاع من النفسانية وليس معنى
الوصول إلى الله من قبل وصول الجسم إلى الجسم ولا العلم
بالمعلوم ولا العقل بالمعقول ولا الوهم بالمعوم فمعنا
بقدر الانقطاع عن غير بلا قرب ولا بعد ولا جهة
ولا مقابلة ولا اتصال ولا انفصال فيستحضر في ظهور
خفاؤه وفي تجلية استتاره وفي معرفته ذكرته كما قال
الطاهر **مصلح** بننا ختم ابن قريكة نشنا ختم
فن حصل ذلك المعنى في الدنيا وحاس نفسه قبل ان يحيا
فهو من المفلحين والاقب تقبله عقوبتها كثيرة من عذاب
القيم والحشر وكذا والمير والصراف وغير ذلك من
شدة ذلك الآخر **الفصل العاشر** في بيان السعادة والشفقة
اعلم ان الناس لا يتفاوتون في القمن وكذا لها يوجد
في ان واحد فاذ غلب حسنة واخلوصه بتدقيق
الى السعادة يعنى بتدقيق انيته الى الروحانية وذات

هواء انكسر الامر واستوى لهما فالرجاء للمخير كما
قال الله تعالى من جاء بالحسنة فله عشر امثالها ووضع
الميزان لهما لان من تبدل الفايتة الى الزوجانية هـ
بالكلية فلاحاجة للميزان فهو يخرج بغير حسنا ويدخل
الجنة وكذا عكسه يدخل النار بالحسنا فمن خرج حسنا
دخل الجنة بلا عذاب كما قال عز وجل فاما من ثقلت موازينه
فله في عيشة دانية ومن ترجح سيتانته يعذب بقدر
خيانته ثم يخرج من النار انكس الميزان ويدخل الجنة
ومرادنا من السعادة والشقاوة مع الحسنا والتسنيات
وتبدل احدهما بالآخر كما قال النبي صلى الله عليه وسلم
السعيد قد شقي والشقي قد سعيد فاذا غلبت الحسنا
يكون سعيدا واذا غلبت السيئات يكون شقيا فمن تاب
وامن وعمل عسلا لم يبدل الله شقاوته الى السعادة
واما المقدرة الاصل من السعادة والشقاوة لكل احد
جاسع كما قال عز وجل فضل السعيد سعيد بطن امه

والشقي

والشقي شقي في بطن امه فليس احد فيه بحث لا من
سنة القدرة ولا يجوز ان يتجسس احد بسنة القدرة قال الله تعالى
تفسير التجارح ان كثيرا من الاسرار يعلم ولا يكلم به
كسنة القدرة فان الميسر احال امره الى سنة القدرة فلحق
بذلك وان آدم عليه الصلوة والسلام اضاف عصيا الى
نفسه فافلح وحجم وفي الزوايا ناجا بعض العارفين
للمن كانت قد ذرت وانت ادرت وانت خلقت المعصية في
نفسه فنهت به نهائيا عنك هذا الشرط التوحيد كما شرط
العبودية فعاد فقال انا اخطأت واذنبت ولم انفس
فعاد الهاف عبدك انا عفوت وعفوت ورحمت وقد
أقولوا ان المراد من الامة في الحديث مجموع العناصر الذ
يتولد منه القوى البشرية فالتراب والملك مطهر
السعادة لانها محيية ومنبتا العلم والايام والقواضع
في القلب واما النار والرجح فبالعكس لانها محرقان و
مهيئاتنا من جمع بين هذه الاضداد في جسم واحد

كما يجمع بين الماء والنار وبين النور والظلمة في الشئ
كما قال الله تعالى هو ربه البرق خوفا وطمعا وليشئ
الشئ الشئ فقال ولذلك كما أوتينا نسخة أمر الكتاب ومرا
للمخجل لا وجاهل أو مجموعة الكون به ويسمى كونا جاعا
وعلماء كبري لان الله تعالى خلقه بيديه أي بصفتيه
القهر والمطف لأنه لا يد للمرأت من المهرتين يعني الكتاب
والطهارة فيكون مظهر الاسم الجامع بخلاف سائر
الاشياء فانها خلقت ببر واحد وبصفة واحد للطف
فقط كما لا لا تكة هو مظهر اسم التسبوح القدوس فقط
وأما صفة القهر كما يليق بزيادته وهو مظهر اسم الجبار
وذلك كتحيرها وتكررها عن التجرد لادم عليه الصلوة
والسلام فلما كان الله تعالى معها لحوائج جميع الكائنات
علوا وسفلا لم يخلو الانبياء والاولياء من الذلة
فان الانبياء معصونون من الكتاب بعد النبوة والرسالة
ذوق العقاش والاولياء ليسوا معصونين وقد قيل

الاولياء

الاولياء يخفون بعد كمال الولاية قال تقي الدين المحي رح
علامة السعادة خمسة ليلة القلب وكثرة البكاء و
الزهد من الدنيا وقصر الأمل وكثرة الحياء من الله و
علامة الشقاوة خمسة فسق القلب وحبو العين والذلة
لدى الدنيا وطول الأمل وقلة الحياء وقال صلى الله عليه وآله
علامة السعيد اربعة اذا اتقن اربعة عدا واذا عاهد
وفي واذا تكلم صد واذا خاصم فرشت وعلامة الشقي
اربعة اذا اتقن حيا واذا عاهد خلف واذا تكلم كذب واذا
خاصم شتم والوقوف كما قال الله تعالى في غفر الصالح
فاجز على الله واعلم ان تبتدئ الشقاوة الى السعادة أو
عكس يكون بالترتبة كما قال صلى الله عليه وسلم كل مولود
يولد على فطرة الاسلام ولكن ابواه يهودانه او ينصرانه
او يمجسانه وليحدث يولد على احدى بابة السعادة و
الشقاوة فلا يجوز ان يقال هذا الشايعيد خفي أو شقي
خفي بل يجوز ان يقال سعيدا ذا غلبة حسنة على سيئاته

وكذا عكسه ومن قال غير هذا فقد ضل فإنه اعتقد أن
الناس يدخل الجنة بلا عمل وقوية أو النار بلا معصية فهذا
القول خلاف القبول لأن الله وعده الجنة لأهل الصالحات
والنار لأهل السيئات والشرك ولكن كما قال اجعل عظمته
من عمل صالحا فلنفسه ومن أساء فعليه وما قال عز وجل
اليوم تجزي كل نفس بما كسبت لأعلم اليوم أن الله سريع
الحساب وقال جل شأنه وإن ليس للإنسان إلا ما سعى وإن سعيه
سفيح وقال جل جلاله وما تقدموا لأنفسكم من خير
تجدوه عند الله **الفصل الحاد عشر** في بيان العقيدة انما
سواء صوفيا قال بعضهم انهم كانوا يلبسون العنقوف قال بعضهم
انهم صنفوا قلوبهم على أسس الله قال بعضهم انهم كانوا في
يوم القيمة في صف القوم وهو في عالم الآخرة لأن العالم
اربعة عالم الملك والمكتوب والمجرب واللاهوت وهو الله
الحقيقة وكذلك العلم اربعة علم الشريعة والطريقة و
العرفان والحقيقة وكذلك الارواح اربعة روح الجسماني

والبرية

والسماوي والسلطاني والقديسي وكذلك الجنات اربعة تحت
الآثار والكروية والشفاء والذات وكذلك العقل اربعة
عقل المعاش والمعاد والربوبي والكلبي والناس مقيدين
في مقابلة العالم الاربعة للذات لكون بعض العلوم اربعة
والارواح والجنات والعقل فبعضهم مقيدين بالاربعة
أول في الجنة الأول وهو كالأول وبعضهم مقيدين
بالاربعة الثاني في الجنة الثاني وهو النقي وبعضهم في
مقيدين بالثالث في الجنة الثالث وهو الفردوس وقد
غفلوا عن حقيقة هؤلاء الأمور وأهل الحق من الفقهاء
المعارفين تغذوا كلها وصلوا إلى حقيقة الحق ولم
يتقيدوا بالثاني من سوا الله كما قال عليه الصلوة والسلام
الذي حرام على أهل الآخرة والآخر حرام على أهل الدنيا
وهما أحرام على أهل الله وقال الله تعالى في حديث القديسي
يحتمل حجة الفقهاء وقال عليه افضل الصلوة والفرح في
والمراد من الفقر الغناء في الله لا يبقى في نفسه لنفسه

شيئ ولا يسع في قلبه غير الله وحده كما قال الله
في حديث القدسي لا يسع ارض ولا سماء بل يسعني قلب
عبد المؤمن اكل الذئب قلبه من صفاء البشيرة وجلاء
من الاغيار فوسع الحق جل جلاله في قلبه بالعكس قال
البسطا لوان العرش وما حواه القى في زاوية من زوايا
قلب اعراسا احسن من احسن خلق الله المجدين فهو معهم
في الآخرة وعلماته جدهم حب محبتهم والاشتياق
الى الله ولقائه كما قال في حديث القدسي طال شوقك الى
اللقاء وانى لا شد شوق اليهم وما لباسهم على ثلثة
اوجه فهو الغنم البتدين وجوزف المغر للتوسطين
وقوس المرتن للبتين وهو المرتع قارصا حصيدا للجمع
يليق بالزهاد كل حشد من الملبوس والمطعم والمترق
لانهم اهل الابتداء والاعرفاء والواصلين كل ادين منها
فعل الملبسة متلو بالذبيمة والجمرة وعمل المتوسط
متلون بالاول الحية مثل نوار الشريعة والطريقة

والمعرفة

والمعرفة فلباسهم متلون كذا مثل البياض والزرقة والخضرة
وعمل البتة رجال عن الاكل طرا مثل نور الشمس فنورها
لا يقبل الا لوانا فكذلك لباسهم لا يقبل الا لوانا مثل السواد
علمه من الغناء وهو نقاش معرفتهم كما ان الليل نقاش الشمس
وقال جل ذكره يغشى الليل النهار وقال جل جلاله وجعلنا الليل
لباسا وفيه اشارة لطيفة لمن لم يلب وايضا يكون اهل
الفرقة الدنيا في سجن وغربة وغمة وغصة وعنده
وظلمة وشدة كما قال عليه الصلوة والسلام الدنيا سجن للمؤمن
فطبق بالنظرة لباس الظلمة وقسح في الحديث ان النبي
صل الله عليه وسلم لبس الاسود واهمهم بعامة سوداء
هذا لباس البلاء ولباس المتعزين للمصيبين بقول القائل
مثل الشاهد والساكنة والعاينة وهو الحيا بالدية مثل
الفرق واعشق والروح القدسي وعمرته القرة والواصل
وغيره من اعظم المسببات والادين لباس المتعزين في مودة
عمره لانه المنفعة الخروية وكان المرأة التي مات زوجها

أمر الله تعالى بالعرفان أربعة اشهر وعشرة أيام بقو
 المنفعة الدينية ثمرة عباد الخيرية غير متناهية
 كما قال الله عليه وسلم العلماء موعظ على الانبياء والاوتار
ثمة لا مثل فالأشغال وقال لا فضل الصلوة للحاصل على خطر
عظيم فهذا كله من صفة الفقر والفتنة وفي الجبر الفقر
سواد الوجه في الذارين فمناهاته لا يقبل الا لغير
نور وجهه واستود بمنزلة حال على وجه جميل زيد جماله
وملاحته فاذ انظر اهل القرية الى جمال الله فبعد ذلك
لا يقبل نور اعينهم غير الله ولا ينظر الى ما سوا الله
بالحجة بل يكون محبوبهم ومطلوبهم هو الله تعالى في الذارين
والعصاة غير الله لان الله تعالى خلق الانسان لمعرفته
ووصلته فالواجب على الانسان طلب خلق لا يملك في
الذارين كماله بضع عن كمال عينيه ولا يندم ابدا
بعد ان لم يتبع عهده **الفصل الثاني عشر** في بيان الظواهر
الظاهرة على نوعين كراهة الظاهر والباطن فلهذا

الظاهر

الظاهر عباد الشريعة وكمالات الباطن بالقوة والثبات
 والتقوية وسلك الطريقة فاذ انقض وضوء الشريعة
 بخروج القلب يجرد الباطن بقاء كما قال عليه الصلوة والسلام
 من جرد الباطن جرد الله ما يمانه فاما اذا انقض وضوء
 الباطن بافعال الذميمة والردية كالكبر والعجب والمجد
 والفخر والعينية والقيمة والكذب والخيالة يعني مثل خيالة
 العيين واليدون والطين والاذنين والفرج كما قال النبي
 صلى الله عليه وسلم العينات تنبئان ولا ذنات تنبئان الا للخرة
فيجدين باخله من القوية عن هذه المفاصل ويجدون كالأناة
بالندم والاشتغال في شغى العارف ان يحفظ قوته ومجده
الاذنات فيكون صلوة تامة كما قال الله تعالى اما ترون
لكل اول حبيط فوضوا ظواهر وصلوة موقوت وضوء
الباطن وصلوة مؤبد في عمر في كل يوم والباطن متصل
الفصل الثالث عشر في بيان صلوة الشريعة والطريقة اما صلوة
الشريعة فقد علمت بهذه الآية حافظوا على الصلوات

والمراد منها أركان الجوارح الظاهرية بحركات الجسمانية مثل
القيام والقراءة والركوع والسجود والتفكير والصدق واللفظ
ولذلك جاء لفظ الجمع يعني قال الله تعالى حافظوا وأما صلوة
الطريقة فهي موقوفة عن مسجد القلب بجماعتها
الغنى بالطنى على الاشتغال بأسماء القميد بلسان
الباطن وأما ما الشوق في القواد فقبلتها حضرة الأئمة
وجمال الصديقية وهي قبل الحقيقة والقلب الروح مشغول
بهذه الصلوة على الدوام والقلب ينام ولا يموت وهو غافل
في النعم والبقية يحلوة القلب بذكره والقيام والركوع
وقعود فهو مخاطب لها بقوله أياك نعبد وأياك نستعين
متابعا للتي صلوات الله تعالى عليهم وقال في تفسير الغاشي في
هذه الآية إشارة إلى العار وانتقاله من حالة الغيبة
إلى الحضور فاستحق بخلها من الخافا فاجتمع صلوة القيمة
والطريقة ظاهرها وباطنها فقد تمت الصلوة يعني تكون صلوة
تامة وأجره اجر عظيم في القربة بالروحانية والذخيرة

والمراد منها أركان الجوارح الظاهرية بحركات الجسمانية مثل
القيام والقراءة والركوع والسجود والتفكير والصدق واللفظ
ولذلك جاء لفظ الجمع يعني قال الله تعالى حافظوا وأما صلوة
الطريقة فهي صلوة القلب وهو موقوفة فقد علمت هذه الآية
يعني قال الله تعالى والصلوة الوسطى وهي صلوة القلب لأن القلب
خلق وسط الجسد بين اليمين والشمال وبين العلوي والسفلي
وبين السعادة والشقاء وما قال عليه افضل الصلوات ان قلوا
ان آدم كلها بين أصابع الله تعالى أي الصفرة القهر
والظفر دليل هذه الآية واليد يعلم ان الأصل صلوة
القلب إذا غفل قلب عن صلوة فقد صلوة وصلوات الجوارح
كما قال صلى الله عليه وسلم لا صلوات إلا بحضوره لأن المصل
يناجي ربه ويحل المناجاة القلب وإذا غفل القلب بطل
صلوته ونقص صلوات الجوارح لأن القلب أصل والباقي تابع له
وما قال عليه افضل الصلوات ان في جسد بني آدم لمصغرة أنا
صلوات صلوات الله عليه وإذا غفل القلب فقد غفل كل الأجزاء

بالجسمانية فيكون هذا الرجل عابدا في الظاهر والباطن
وإذا لم يحصل صلوة الطريقة ينجو القلب فهو ناقص وجزء
يكون من الدنيا لا من القرية فانهم **الفصل الرابع عشر**
في تطهير المعرفة في عالم التجريد وهو على نوعين طهار
معرفه الصفا وطهاره معرفه الذات وطهاره معرفه الصفا
الاحصل الا بالثقلين وتصفية مآل القلب بالامعاء
من النقوش البشرية والجوهرية فيصنع القلب ويحصل له
النظر بعين القلب من نور الله كما ينظر بنور الصفا الى
عكس جمال الله كما في مرآت القلب كما قال عليه الصلوة والسلام
للمؤمن جرأت المؤمن وكما قال صلى الله عليه وسلم العالم يفتش
واما من يصقل فاذا تمت للتصفية بملازمة الامعاء
حصلت معرفه الصفا بشاهدتها في مرآت القلب واما
طهاره معرفه الذات في السرى لا يحصل الا بانه اسماء
التوحيد الثلاثة الاخرى من اختم عشر في عين السرى
بنور التوحيد فاذا تجلى النور الذاتي البشرية فثبت

بالكلية

بالكلية فهذا مقام الاستهلاك وفناء الفناء والتجلى
يخرج جميع الانوار كما قال الله تعالى كل شيء هالك الا وجهه
بقية الروح القدس بنور القدس ناطل اليه ناظر به ناظر به منه
معه فيه بالاكيفية وتشبيهه بقية النور المطلق خضاق
لا يمكن الاخبار عما وراء ذلك لانه عالم المحو لا يبقى شئ
عقل يحير عنه وله حرم غير الله كما قال عليه الصلوة والسلام
لبي مع الله وقت لا يسع فيه ملك مقرب ولا نبي مرسل
فهذا عالم التجريد من غير الله كما قال تجردا نقل والمرد
من التجرد فناء الكل من صفا البشرية فيصنع بصفه الله تعالى
كما قال صلى الله عليه وسلم تخلفوا باخلاق الله بعضه انصفوا
بصفه الله تعالى **الفصل الخامس عشر** في بيان ركوز الشريعة والطريقة
وركوز الشريعة في ان يعطى من كسب الدنيا المعرفة ومعرفة
معرفة في كسنة مرة من نصاب عين واما ركوز الطريقة
ففي ان يعطى من كسب الاخرى في سبيل الله الى الفقر والموت
الغفيرة والركوز بتيت صدقة في القرآن كما قال الله تعالى

إنما الصدقات للفقراء والمساكين وإنما سميت صدقة لأن
 الصدقة يصل في يوم الله قبل أن تصل للمساكين والفقراء ولم
 منه قبوله وزكوة الطريقة فهو مؤيد ويحان يعلى
 فواكبها اخترق العاصمين لرضاء الله تعالى فيخفر الله ثم
 مثلها الصلوة والزكوة والصوم والحج والتسبيح والليل
 وتلاوة القرآن والتخاوة وغير ذلك من الحسنات فلا يبقى له
 شيئا من حسنها ويبقى نفسه مفلسا والله يحب التخاوة
 ولا فلاس كما قال عليه الصلوة والسلام لمفلس في أمما الله
 في القرآن فالعبد ثمانية لماله فإذا كان يوم القيمة
 أعطاه الله تعالى لكل حسنة عشر أمثاله كما قال الله
 جل ذكره من جاء بالحسنة فله عشر أمثالها وفي معنى
 الزكوة زكية القلب من صفات النفس كما قال عز وجل من
 ذا الذخيرة من الله فربما حسنا فيصا عنه له انصافا
 كثيرة والمراد من القرض أن يعطى ماله من لا يستحقه في سبيل الله
 أحسانا لخلقته ولوجهه بلا منة ^{تفقه} كما قال الجبل غطته

والتي تطلوا

والتي تطلوا صدقاتكم بالمعنى والأزى فالتطلوا
 في الدنيا هذا من قديم الاتفاق في سبيل الله تعالى كما قال
 جل ذكره لن سألوا حتى تنفقوا مما يحبون في سبيل الله
 الفصل السادس عشر في بيان صوم الشريعة والطريقة فصوم
 الشريعة أن عليك من المأكولات والمشروبات ومن وقائع التبا
 في النهار وأما صوم الطريقة أن عليك جميع أعضاء من الحرام
 والناهية والذمائم ظاهرا وباطنا فكل ما يبطل صوم الطريقة
 وصوم الشريعة موقوفة وصوم الطريقة مؤبقة في جميع عمر
 قال صلى الله عليه وآله وسلم رب صائم ليس له من صيامه إلا الجوع
 والعطش فلا يزال من صائمه مقطوعة من مظهر صائمه
 أعينك أعضاء عن الأثم وإذا لم الناس بالجوارح كما قال
 في الحديث القدي الصوم لي وأنا اجزم به وقال عليه أفضل
 الصلوات يصير الصائم فرجة عذرا لافطار وفرجة
 عند الرقبة قال أهل الشريعة المراد من الإفطار الأكل
 عند غروب الشمس ومن الرقبة رتبة هلال العيد وقال

عز وجل

اهل الطريقة الخطا عند دخول الجنة بالاحمل والشرب
 مما فيها من النعم وفرجة عند الرؤية عند لقاء الله
 يوم القيمة ينظر معاينة واما صورة الحقيقة فهو اكل
 الفؤاد عن حجة ماسو هو الله وامسا السر عن حجة
 مشاهد غير الله كما قال الله تعالى الانسان سجي وانا
 ستره والسر من نور الله فلا يميل الى غير الله والسر سواء
 محقق وموعوب ومطلق في الدنيا والآخره فاذا وقع حجة
 غير الله فقد صوب الحقيقة فارقضاء صوب وهو ان
 يرجع الى الله واقبائه وجزء هذا الصوب لقاء الله في الآخرة
الفصل السابع عشر في بيان الحجج التي هي حجج الشريعة
 والمعرفة في الشريعة ان الحجج يثبت الله بشراطه
 واركانه يحصل ثواب الحج فان نقص شيء من شرائطه
 نقص ثواب الحج لان الله تعالى امر بتأدية بقوله واتوا
 الحج والعمرة لله فمن شرا طه الاحرام او لا ثم دخول
 مكة ثم طواف القدوم ثم الوقوف بعرفة ثم الوقوف

في الزلزلة

في الزلزلة ثم ذبح الضحية في الماء ثم دخول الحرام ثم
 طواف الكعبة سبعة اشواط ثم يشرب ماء زمزم ثم
 يصلي ركعتي الطواف في مقام ابراهيم عم ثم يحلل ما عزم الله
 عليه من العبد ويحرم في آخرة الحج العتق من الجحيم
 الا من من الفهر كما قال الله تعالى ومن دخله كان آمنا
 ثم طواف الصدر ثم الرجوع الى وطنه واما حج الطريقة
 فزاده وراطله والليل الى صاحب التلحين واحده منه
 ملازمة الذكر بالثناء ولا خطبة معناه حتى يحصل جنوة
 القلب ثم يتفعل بالذكر بالباطن حتى يصفيه بملازمة
 اسماء الصفا فيظهر كعبة السر بانوار الصفا كما امر الله
 الجهم ويحصل بتطهير الكعبة او لا فقال له كن واجنبا
 الى ابراهيم واسمى اسقى الماء ثنتين فكبيرة الظاهر
 تظهر بها لاهل الطائفتين من الملوفا وكعبة الباطن تظهر بها
 لنظر الخالق فما اجد ربه الظاهر مما سواء ثم اجره
 بنور الروح القدس ثم دخل كعبة القلب ثم طاف العتق

بملأزمة اسم الثاني تم ذهب العرفا القاري في موضع
المتاجا فوقه بملأزمة اسم الثالث والزابع تم ذهب
لا من ذلعة الغرادر وجمع بين الاسم الخامس والسادس
تم ذهب ملأزمة السرة وهو ما بين الحزمين فوق بينهما
ثم ذبح نفس الطهارة بملأزمة اسم السابع لانه الفناء
ورافع الحجاب الكفر قال الصلوة الله تعالى عليه ولم الكفر والايما
مقامان ما وراء العرش وهما الحجاب بين العبد وبين الله
أحدهما السور والآخر يبين تخلف قادر رأس الزوجه القدي
من صفات البشرية بملأزمة اسم الثامن تم دخل حده
السنة بملأزمة اسم التاسع تم وصل الى رؤية العاكفين
فيعتكن في سائر البقرة بملأزمة اسم العاشر تم رأى
جمال العفديته بلا كيف ولا تشبه تم طاف سبعة
اشواط بملأزمة اسم الحاد عشر السماء من
الغروب تم نصيب من بر القدرة كما فا اجلت عظمته
وسقيهم تم شرابا طهورا بفتح اسم الثاني عشر

تم ربع

تم ربع ربع الوجه الباقى المقدس في نظر بنوة اليهو
هذا معنى قوله تعالى ما لا يعين رأت يعق لقاء الله ولا أذن
سمعت يعق كلام الله بلا واسطة الحروف والنطق ولا خطر
على قلبي شئ يعجز وق الترؤية والخط به تم حلك ما آخر
الله يتبدل بيل السينات للحسبات بتكرار التعجيد كما قال
جل جلاله له ومن تاب وأمن وعمل علا صالحا فاوليك بيده
الله سينات هم حسنا تم العتق من تضيئها النسائية تم
الغن من الخوف والحر كما قال الجل شانه الات اولياء الله
العرف عليهم ولا هم يحسن لن بفضل وكرم تم طواف
القدر بتكرار لا استاء تم الرجوع الى وطنه الاصلي في
عالم القدس في احسن تقويم بملأزمة اسم الثاني عشر
وهو متعلق بالمال اليقين وهذه التاويل في دائر الآ
والعقل وما هو ذلك فلا يتمك الانبا عنه لان لا يذكر
الانبا هم والادب ولا يسع الحاصل في ذلك كما قال عليه
الصلوة وسلام ان من العالم كهيئة الكنون لا يملكها

ألا العلماء بالله فإذا انطقوا بذكره أهل الغفلة فالأهل
يقولون أدق والعالم يقول أعرفه فإن علم العارف سر الله
ولا يعلمه غير الله كما قال العبد ذكره والمحييطون بشئ
من علمه ألا بما شاء من الأنبياء والأولياء فإنه يعلم السر
وأخفى الله لا اله الا هو لا اله الا هو **الفصل الثامن عشر**
في بيان الوجد والعناء قال الله تعالى تعشعش منه جلود
الذين يخشون ربهم ثم تلين جلودهم وقلوبهم إلى
ذكر الله وقال جل ثناؤه اني شرح الله صدره للإسلام
هو علم من ربه فويل القاسية قلوبهم عن ذكر الله في
قال على الله تعالى ولم جذبة من جذبات الحق تؤذيان
عمل التقاليد وقال على الصلوة ولا دم من الوجد إلى الذين
وقال جنيد رحمه الله عليه الوجد في مصافة الباطن من الله
وارد يؤث سرور او حزن فالوجد على نوعين وجد
الجمانية النفسانية ووجد الرومانية الرجمانية
فوجد النفسانية ان يتواجد بقوة الجسم بغير قوة الجذبة

الغالبه

الغالبه الرومانية مثل الزيادة والسعة والشوق وهذا
القسم كله بالان اختيار غير مغلوب ولا مسلوب و
لا يجوز الموافقة بمنزلة الوجد وأما وجد الرومانية
فهو ان يستقوى الرومانية بقوة الجذبة بمنزلة قراءة القرآن
بقوة حسن وشعر موزون وذكر مؤثر فالوجد للجسم قوة
ولا اختيار وهذا الوجد روحاني وحقيقي فيستحب موعده
والله اشارة بقوله تعالى فبشر عباد الذين يستمعون القول
فيتنبئون احسنه وكذا فتق العيار والطير ولا لحان
وفي كل ذلك قوة الروح فلا مدخل للنفس والشيطان في مثل
هذا لأن الشيطان لا يدخل في العلمانية النفسانية ولا يقرب
في النورانية الرومانية لأنه يذوق فيها كما يذوق من كلمة
الموكل كالمخ في الماء وكذا في الحديث انه قال قراءة الأيات
والشعار والحكمة والمحبة والعشق والاصول الجبرية قوة
نورانية الروح فالواجب ان يصل النور إلى النور وهو الروح
كما قال الله تعالى الطيبين وأما إذا الوجد شيطانيا

ونفسا يتأله يكون فيه نوراً بآلها يتأله وكفرا يتأله
الظلمة فصل الى الظلمة وهي النفس كما قال الله تعالى الخبيثات
للميتين وليس الروح فيها قوة فحركة الواحد نوعاً
اختيارى وحى واضطرارى فالاختيارى حركته لانها السبح
ليس في جسد المولى لا مرض ولا سقم فحركته غير مشروطة
كماء والثاني الاضطرارى وحى الحى يحصل بسبب الحركه
قوة الروح فلا يقدر النفس على منعه لان هذه الحركه
غالبه على حركه الجسمانية من حركه الحى اذا غلب الحى عن
النفس عن تحريكها فالاختيارى فالواحد اذا غلب على الحركه
الروحانية يكون الوجد حقيقياً وحياتياً فالوجد حقيقى
السمع آله حركه لما فى قلوب العتاق والعارفين
الوجد طعام المحبين ومقوى المهابين كما قال عليه افضل
الصلاة ان السمع لقوم فرض ولقوم سنة ولقوم
برعة الفرض للمعاض والسنة للمجتهن والبدعة للعتاة
والصلى الله تعالى عليهم من لم يتحرك عند السمع فليس

حقيقى

حقيقى من لم يتحرك السمع او الزبيح وانها او اورد
او اورد فهو فاسد المزاج ليس له علاج فهو ناقص عن الجلال
أو الطيور بل على سائر الملائكة فان جميعها يتأثر بالتأثير
الموزون وكذا كانت الطيور تقف على رأس اودع
لاستماع صوت وحركة الوجد على عشرة اوجه بعضها
جلوى وبعضها اخفى ولا يظهرها كلها في الجسد كمثل القلب
لما ذكر الله وقراءت القرآن بالحق الحسن ومنها البكاء
والخوف والخز والتأسف والحيرة عند ذكر الله والخير
والفرح والتعبد في الظاهر والباطن ومنها الطلوع والشوق
والحرارة والعرق **الفصل التاسع عشر** في بيان الحلاوة والفرح
وهو على وجهين ظاهر وباطن فالظاهر الطاهر غير متغير
وجسدى يدركه عن الناس كذا يودع الناس باطلاً في
الدائم ولا يدرك النفس ما لو فاتها وليس حركتها الظاهر
لغير حركتها الباطنة بذية الاخلاص والوفى بالادارة
ودخول القبر وتكون نيته في ذلك رضا لله تعالى

ورفع ستر نفسه عن المسلمين كما قال صلى الله عليه وسلم
 المسلم من سلم المسلمون من لسانه ولسانه وكف لسانه
 عما لا يعنيه كما قال عليه الصلوة والسلام سلامة الأمان
 من قبل اللسان وملازمة الأمان من قبل اللسان
 وكف عينيه من الخيانة والنظر للحرام وكذا كف أذنيه
 ويديه وجليه كما قال عليه أفضل الصلوة العيان ترنيان
 الآخر ويحصل من كل زمان من هذه الأعضاء شخص في
 صورة الجنة يقوم يوم القيمة ويشهد عليه عند الله تعالى
 يأخذ صاحبها فيعده به في النار فإذا تاب منه وليس
 نفسه كما قال جل عظمته وفيه النفس عن الهوى فإن الجنة
 هي التاوي تبت صورته الصورة امر مليح من عمل الجنة و
 ينمو في ستره وكما الحلو حصنة من المعاصي فيبقى عراصا
 ويكون حسنا كما قال الله تعالى ان الله ابيضج بحر الحسنيين
 وقال جل ذكره ان رحمتا القريب من الحسنيين وقال جل جلاله
 فمن كان من جوارحه ربه فيعمل عراصا وكما الحلو الب
 طنة

فمرا لا يدخل في قلبه من التفكرات النفسانية والخطا
 بحجة المأكولة والشرب واللبوس ومثل حجة أهل
 العيال والحيوان والزنا والسمعة والشهرة كما قال عليه
 الصلوة والسلام الشهرة آفة وكل غناها الحلو راحة
 وكل يوقها ولا يدخل في قلبه باختيار مثل الكبر والجب
 والجل وغير ذلك من الذنائب فإذا دخل في قلبه الحلو من هذه
 الذنائب قد طوى قلبه وفسد ما في قلبه من الأعمال
 الصالحة ففي القلب بلا منفعة كما قال الله تعالى لا يصلح
 عمل المفسدين وكل من كان في قلبه من هذه المفسد فهو من
 المفسدين وهو كما في الظاهر صورة المصليين كما قال عليه الصلوة
 والسلام الغضب يفسد الدنيا كما يفسد الحلو العسل وكذا
 قال عليه أفضل الصلوة الحسد يأكل الحسد كما يأكل النار الحطب
 وقال صلى الله عليه وسلم الغيبة أشد من الزنا وقال عليه الصلوة
 والسلام الغيبة نائمة لعن الله من أيقظها وقال صلى الله عليه
 وسلم الغيل لا يدخل الجنة وهو كما عابدا وهذا وقال عليه الصلوة

الرباء شر لا يخفى وقال صلى الله عليه وسلم التمام لا يخلو
 للجنة وغيره من الأيمان في الأخلاق الذميمة فهذا خل
 الاحتياط فالتقصوا أو من التقصوا تصفية القلوب منها
 وقطع هو النفس من أهلها بالجماعة والريضة والصف
 ولائمة الذكر بالإرادة والنجية والقوية والأخلاق
 الاحتفال الصحيح الشئ ومبتغى آثار السلف الصالحين
 من النجاة والتابعين والشايع الكمالين المرشدين العالمين
 فإذا جلس المؤمن الموحد في الخلوة بالقوة والتلقين ومعه
 هذه التسلط المذكور أطال الله عمره وعمله وفوز قلبه
 أين كلامه وجيرانه وطهر شأه ويصحب حواسه من الظاهر
 والباطن ورفع عمله الحضرة وقيل كما يقول في الصلوة
 سمع الله من حمده **وقيل** الله دعوتهم ونشأوا ونشأه
 وأما غرضه إلى عبادة من الغيرة والترجبة كما قال الله تعالى
 يصعدكم إلى عليين والعمل الصالح يرفعهم والكر من الطبيب
 أن يحفظ لسانه من اللغو فإن بعد كونه الله ذكر الله تعالى

وتعجده

وتعجده كما قال العزلة قد فاد الخ المؤمنون لا تخزيهم رفع الأقدام
 والعمل والعمل إلى جهة وقربه ودجاة بالمغفرة والرضا
 فإذا حصل هذا المرتبة الخلو في كماله كالجو لا يتغير بأداء
 الناس كما قال صلى الله عليه وسلم كن بحرا لا يتغير فبحر نيات
 النفسانية كما غرق فرعون وآله في البحر ليعسد البحر شدة
 يكون سفينة الشريعة سيلة جارية عليه ويكون ربه
 القدسي غواصا للصوم فيصير إلى ربح الحقيقة ويخرج من
 الخلو المعرف ومهما الطائف كما قال جلست خطبته يخرج منها
 الخلو والرحمة لأن هذا البحر حصل من بحر الظاهر والباطن
 فلا يملك بعد في القلب ويكون توبته ناصحاً ناصحاً
 عمل صالحاً ولا يملك إلى اللقاء قصدوا بكون السهو والتباعد معقوا
 عنه بالاستغفار والتمم **الفصل الثاني في بيان أوامر**
المؤمنين في الخلوة أن يجلس في الخلوة بالمعتمد أن يستطاع
 ويصل الصلوة إلى الخلق عابداً وأما في المسجد يبع ستهما ونزل
 وأما في التعديل ويصل إلى شئ عشر ركعة بعد نصف الليل

أو ثلثه بنية التفهيد بما أمر الله تعالى جيبه يا أيها المرءة لم
 الليل الآتية وكما قال جل جلاله ومن الليل فتهجد به ذاك
 وقال جل جلاله لتجتنب جنتهم عن المضاجع والآخرة ويعلمني
 ركنين بنية الأشراف بعد طلوع الشمس وركعتين بعد
 بنية الاستعاذة بالمعوذتين وركعتين بعد بنية الاختيار
 يعرف في كل ركعة فاتحة الكتاب مرة وآية الكرسي مرة وسورة
 الاخلاص وستة ركعات بعد بنية الفجر في دخول وقته
 وركعتين بعد بنية كتمان البول يقرأ في كل ركعة سورة
 الكهف سبع مرات بعد الفاتحة وأصل ذلك كقول النبي صلى الله عليه وسلم
 ونجا من عذاب القبر كما قال صلى الله عليه وسلم استمعوا
 عن البول فان علمتة عذاب القبر منه ويعلم أربع ركعات
 بنية صلوة التسبيح ويعلم هذا الصلوة في كل يوم وأصله
 مرة أو استطاع أو لا ففي كل جمعة مرة ولا ففي كل شهر
 مرة أو لا ففي كل سنة مرة ولا ففي عمر مرة كما قال علي رضي الله
 الصلوة لعمري عباس رضي الله عنه من صل هذه الصلوة غفر الله

زينة كلها وأصل كثير من عذاب النار بعد
 القيام في السماء وبعد الاستعاذة كلها ويعلم الطالب
 أربع ركعات ومن هذا الصلوة ويعلم أربع ركعات بعد صلوة الكهف
 قبل صلوة العشاء صلوة أو ابين أو ست ركعات ويقرأ في الركعة
 الأولى بعد الفاتحة قل يا أيها الذين آمنوا صلوا بعد الصلوة
 ركعة في شهر جيب في أول ليلة الجمعة بعد صلوة المغرب في العشاء
 ويطهر في كل ركعة بعد الفاتحة سورة القدر في كل ركعة
 ويعلمها يقول سبعين مرة اللهم صل على سيدنا محمد النبي الذي
 وآله وصحبه وسلم بعد سجود ويقول سبحان الله الملك القدوس
 سبعين مرة وسبحان الله الملك القدوس سبعين مرة
 بعد يقرأ بعد أيضا ويقول سبحان الله سبعين مرة
 أنا كنت في الجن الأكرم سبعين مرة بعد سجودها ويقول
 ما قال في الجن الأكرم سبعين مرة بعد سجودها ويقول الله تعالى
 ويعلم اثنا عشر ركعة في ليلة البراءة بعد صلوة العشاء ويقرأ
 في كل ركعة بعد الفاتحة سورة القدر مرة وسورة الاخلاص ثلاث

واصل في حياة القدر انني عشر كوة بعد العشاء والتمرايح
 وبقري في كل كوة سورة الفاتحة وسورة القدر مرة واحدة
 ثلاث مرات ويصل في كل شقة ستة ركعات او اثني عشر كوة
 لرضاء الله تعالى ويتوب ويستغفر بعباده ويسئل الله حاجاته
 ويبقى لئلا يتركها يوم هذه الصلوات العمل الله تعالى يخلق في
 زعم الواصلين بفضلهم ودمه ويبقى الطالبان يقين في كل يوم
 مقدار ما في آية ثم يذكر الله ذكر كثير اما بعد ان كان
 من اهل الجهر وخفية ان كان من اهل الخفاء ومقام الخفية يكون
 بعد حيوة القلب نظرا بلسان الله تعالى الله تعالى ولا ذكروا
 الله كما هديتم في كل مقام اسم وادب يعرفه اهل ويصل
 على النبي صلى الله عليه وسلم في كل يوم خمسمائة ومائة كل يوم
 استغفر الله واثوب اليه وان استمع ان اذما غدا من النور
 والذكر والثناء بان المرشد لا يضيع اجره عند الله تعالى
 جاز ذكره لا يضيع اجره بين **الفصل الثاني والعشرون** في بيان العاقبة
 فالواقعة معتبة في النور كما قال الله تعالى لقد صدق الله

رسوله الرؤيا بالحق وكما قال صلى الله عليه وسلم لم يبق بعد
 النبوة نبوة الا المبشرات ايها المؤمنون امري لكم كما
 جليلا له لهم البشري في الحياة الدنيا وفي الآخرة ولكم اذ
 منه الرؤيا الصالحة فيهم ايعض الكاملين كما قال عليه الصلوة
 والسلام الرؤيا الصالحة جزء من ستة واربعين جزء من
 النبوة والعليل فضل الصلوات من رأت في المنام فقد رأت في
 اليقظة لان الشيطان لا يتمثل في ولا يمن تبغى حتى تبغى
 ينور عمل الشريعة والحققة والمعرفة والحقيقة وبوالصديق
 كما قال اجبت عليه دعوا الى الله على بصيرة انما من اتبعني
 ولا يتمثل الشيطان في الاذن والاطمينة كلها والاصحاب
 للظهر هذا ليس بالاختصاص بالنبوة على الصلوة ولا بل
 لا يتمثل بكل ما هو مظهر الرحمة واللطف والجلال والتجيب
 الانبياء والرواية والملائكة والكتب والمدينة والمجد
 والشمس والقمر والنجوم والشمس الابيض والمصنف والمعلم
 لان الشيطان مظهر القهر فلا يظهر الا في صورة الاسم افضل

فمن كان مظهر الاسم لهذا كيف يظهر بصورة فان القد لا
 بصورة القد لما بينهما من التناظر والبعد والتميز
 الحق والباطل كما قال الله تعالى كذلك ايضا لله الحق و
 الباطل واما اقتله يكون في صورة الربوبية ودعى
 الربوبية يبيح منه لان صفة الله تعالى جمال وجلال
 والشيكل يمثل بصفة الجلال لانه مظهر الغنى والظهور
 تمثل ربوبية ودعواه من اسم المفضل فقط كما ولا يظهر
 في صورة الاسم الجامع لما فيه من مغزى الهداية وفيه كلام
 كثير يطول شرحه وقوله على بصيرة اننا لم نبتغي اشارة
 الا الوشا كمال المرشد والاشاد بعد كماله باطنية
 مثل بصير من وجه والمرد منه الولاية الكاملة كما
 اشار بقوله وايضا مرشدا شاعلم ان الزوايا على اثنين
 انفسى وافاقى وكل واحد منهما على نوبتين فالانفسى انا
 من الغلة والمحمد والذميمة فالحمد من مثل رتبة الجنان
 والحدود والقصور والعمارة والفتوح الفواقر الايض والشئ

والغنى

والغنى والفقير وما اشبه ذلك وكل ذلك متعلق بالقلب
 واما ما يتعلق بالقلب المهيمنة منها ما كمل اللحم من الجوع انا
 والطيور لان معية المهيمنة في الجنة يكون من كمالها
 كشوى الغنى والطيور واما البقر فهو في الجنة لا دم
 لاجل زراعتها في الدنيا والابل ايضا منها لاجل سفل الكعبة
 الظاهر والخيال التسميها لا اصغر فكل ذلك للجنة وفيها
 الحديث ان الغنم خلق من عسل الجنة والبقر من عسل
 والابل من نورها والخيال ربحها واما البعل فهو من
 صفة المهيمنة من ارضها فغيره ان يكون الزا
 كالحق العباد وبقلا في القيام والقعود ولا يكون كعبه
 نقيية في الحقيقة الا القوة وعملها مسا لها فله جزء
 الحيد والحيد من حجارة الابل مصطبة آدم وزيانة
 كعبه الاخر في الدنيا واما ما يتعلق بالروح كالشئ
 الامر يتجلى عليه النوار الكهنية لان اهل الجنة كلهم
 على هذه الصورة كما قيل اهل الجنة جرد من مملكون

وقال صل الله على من رأيت ربي بصورة شارب المير
فالغصن المراد من هذه الصورة يتجلى الحق بصفة الربوبية
على مراتب الروح وهو الذي يتوكل به لطف الله لا أنه
مرتبة الجسد ووسيلة بينه وبين الرب قال علي رضي الله
تعالى عنه لولا الرب لم أعرف رب وهذا الرب مرتبة
الباطن وهو لا يحصل إلا بسبب بنية مرتبة الظاهر
بالتلقين فالأنبياء والأولياء مرتبة القول ومرتبة
القلوب يحصل من ربيتهم ومن القاء روح آخر كما
يعني كما قال الله تعالى يلق الروح من امره علي من يشاء من عباده
وطلب المرشد لاجل هذا الروح الذي يحيي القلوب
ويعرف به ربه فافهم قال الأمام الغزالي رحمه الله عليه
رأى الرب في المنام على صورة جميل أمدة على هذا التأويل
المذكور فالأن مثلهذا المربي مثلهذا الخلق الله تعالى
على قدر استعداد الزائر ومناسبة وليس حقيقة
الذاتية لأن الله تعالى منزه عن الصفات أو هي بذاته

في الدنيا

في الدنيا كقوة النبي على الصلوة والسلام وعلى القيام
يجوز في صورة مختلفة على ما قد مناسبت الزائر والرب
الحقيقة المحمدية الإلهية الكاملة في علمه وحاله
وبصيرته ظاهر وباطن وكذا قال في شرح السلم يحوز رؤية
في الصور البشيرة الثورية على التأويل المذكور والحق
في تجلي كل صفة على هذا النحو كما تجلي لموسى عليه الصلوة والسلام
في النار من شجرة العناب ومن صفة الكلام قال الله تعالى
وما نراك بيننا يا موسى وما نراك لئلا تقول كن عني
نار علي زعم موسى ومجده وليس إلا نسا الذي رتبته من
من الشجرة فلا يجازي تجلي بصفة من صفة الله في الحقيقة
الإنسانية بعد التصفية من الصفات الحيوانية والآفات
كما تجلي لبعض الأولياء كالخضر يد ربه الله عليه قال
سبحان ما أعظم شأنه وكما جند ربه الله عليه قال في تجلي
سوا الله ونحو ذلك وهذا المقام الملائكة عجيبة
لاهل التصوف يطول شرحها ثم في الترتيب لا بد

الله تعالى

من المناسبة فالتبعية في قول الله تعالى لا مناسبة بينه وبين الله تعالى ولا بين نبيه عليه السلام في الاحتياج لا محالة إلى تربيته الوالدية لأن العبد له مناسبة بينه وبين السيد من جهة التبعية كما للابن على أفضل الصلوات حال الحيوة فإذا كان التبعية في الحيوة الذي لا الاحتياج أحد إلى غيره وأما إذا انتقل إلى الآخرة القطع من صفة التعلو ووصل إلى محض التجرد وكذا الأولياء إذا انتقلوا إلى الآخرة لا يصل أحد منهم إلا غدا فإذن ان كنت صاحب الفهم وإن لم تكن من أهل الفهم فأطلب الفهم بالزيادة للقدرة الغالبة على النفسانية الظلمانية لأن الفهم يحصل به الحصول الظلمانية لأن القلوب لموضع يكون فيها مشقة فإذن المناسبة له وأما الولي الذي يكون في الحيوة فلا مناسبة لأن لهجتين التعلوية الجسمانية والتجرد الروحية من جهة الوارثة الكاملة فتبعوا إلى الله مدة الولاية البتة من النبي صلى الله عليه وآله

وبتفرق

وبتفرق بها الناس فإذن فإن ورد ذلك ستر عبقاً بذكره أهلاً فالجذر كونه الله العز وجل ورسوله والمؤمنين وأما تربية الأرواح في الباطن فروح الجسمانية مت في الجسم وإذا تم الروح الزواني مت في القلب ثم الروح السلكا مت في الغواصة الروح القدس مت في النور وهو الواسطة بينه وبين الحق ومترجم من الحق إلى الخلق لأنه أهل الله ومحرم وأما الدرويا التي هي من أخلاق الذميمة من صفة الأمانة والوامة والمهنة فإذن هي من التبعية كالكفر والاسد والذيت والذبيب والكلب والخنزير ومثل الأراب والقطب والفهد والحرقة ومثل الحية والعقرب والذئب وغير ذلك من الموبيا هذه الصفات الذميمة التي يجب الاحتراز عنها وأما طهارتها طريق الروح وأما النفس من صفة العجب هو الأكبر على الله تعالى كما قال جل جلاله والذي كن ذكراً أباً إنا واستكبرنا عنها لا تفتح لهم أبواب السماء ولا يدخلون الجنة حتى يلج الجمل في سم الخياط وأما الاسد من صفة

الكبر

والتعظيم على الخلق وأما الذب فهو من صفة الغضب
والعنف على من في تحت يده وأما الذب من صفة الكل
للمرء والقهر والغضب وأما الكلب من صفة حب الدنيا
والقهر والغضب لا جها وأما الخنزير من صفة التحدق للبدن
والخبر إلى الشهوة وأما الأرنب من صفة الخيانة و
للكرم على الدنيا والية والعنف وأما النمل أيضا و
أما العهد من صفة العرق إلى الحكمة وجب الزباسة والعز
وأما الحر من صفة الخلل والتفارق وأما الحية الأبداء
بالأس كالشتم والغيبة والكذب والبسطة والعداوة و
قذو العين ويرى ذلك السباع في معالي حقيقة يلد
أصلها بالبصيرة وأما العقرب من صفة الغر والغرير الغيرة
وأما الزنبور من صفة أيداء الخلق بالأس حقيقا وقد
رأى المالك في نفسه أنه كان مع هذه الموزيات
ولم يفلح عليها بعد الرقبة فالتجهد بالعبادة والذكر
حق في كل شيء وأمرها وتبطلها وتعلمها من غيرها

ويجملها

ويجملها الأمور البشرية فان قهرها وقهرها بالكثير في
معنى كغير الشيا كما قال الله تعالى ففقه كغيرهم
سيتأثم وأصلح بالهم وإن رأيت أنها تبدلت الأمور
الإنسانية فهو معنى تدين الشيا إلى الحسن كما قال
جلت عظمتهم وفقهه ومن تلعب وأمن وعمل إلى أفاوانك
يبدل سياتهم حسنا فقد تكلم منها هذه المرة فينقى
أن لا يأمن منها بعد ذلك لأنها أوجع النفس من حسنا
العصيان والنسيان تقوى وغلبت على الطمينة ولذلك الأمر
الله تعالى أن يحب العبد من المنافع في جميع الأوقات
كأن في الدنيا وقد يرى ذات النفس القمار على جوده الكفا
والوامة على صورة اليهود والمسلمة على صورة النصارى
وهذه في صور البسطة **الفصل الثالث والعشرون** في بيان
أهل النفاق وهم اثنا عشر فرقا وأحد سنين وهم الذين
انفصلوا عنهم وأمرهم مواظبة للشبهة والطريقة وهم أهل
السنة والمجاعة وبعضهم يميل إلى الجنة بغير حساب

وبعضهم يذوقون بعد الغداء والبواقي للمولاة والخنا
والأولياءية والشراعية والمحقة والمجوزة والأباحية
والتكاسلية والمخاضية والواقفية والمهامية فاما
مذهب للمولى فانهم يقولون ان النظر الى وجه الجميل
من النساء والامم مباح وفيه صفة فيرقضون ويدعون
التفصيل والمعاينة وهذا كفر محض واما المالكي فانهم
يقولون الرقص وضرب اليد لجلول ويقولون الشيخ حلال
لا تعين عن في الشنع واما الاكابر فانهم يقولون
اذا وصل العبد قربة الولاية سقط عنه تكليف
الشرع ويقولون المولى افضل من النبي عم لان علم النبي
بواسطة جبرئيل عم وعلم المولى بغير واسطة وهم
هلكوا وهذا كفر واما الشمراني فانهم يقولون الصحية
قدسية وبها يسقط العمل بالشرع ويجوز الذوق
الطيبون وباقي الملاهي والامهال بغير من جهة النساء
وهم كفار ودمهم مباح واما الحنفي فانهم يقولون اذا وصل

وهذا بدعة

العبد

العبد الى درجة المحبة عند الله سقط عنه التكليف
الطريقة وهم افعال واما الموحدي فانهم كالمالكي لكن
وطي الحود في محلاتهم فاذا افادوا اغتسلوا فاذنوا
بذلك فهلكوا به واما الاكابر فيقولون العمل بالمعروف ويجوز
للرام ويلجوا النساء كلها واما المتكاسلي فيقولون الكلب
وسا المومن الناس ستر علية ويقولون نحن اهل التزك
فهلكوا به واما المتجاهل فيلبسوا لباس النساء عظامهم
فيخرجون في بواطنهم انا من اهل التصوف فهلكوا به كما قال
الله تعالى ولا تتركوا الذين ظلموا فتمسكوا بالكتاب واما
الوافقي فانهم يقولون لا يعرف الله غير الله فقد طلب
المعرفة فهلكوا به واما الاكابر فيقولون العلم تهن
عن التذنب وليس وراءكم الكبراء ويقولون القرآن نجا ولا
قوان الطريقة واعتقدوا بذلك وتركوا القرآن على اولاه
وهلكوا بذلك وفيه الباطن يقولوا اهل السنة والجماعة
ان التجاهبة رضوا الله عليهم فممن كافوا اهل الجربة بقول

شعار

صحبة النبي صلى الله عليه وسلم ثم انشر تلك النوايا
بعد على رؤس القوم عند المشايخ الطريقة ثم انتسبت
للسلاسل كثيرة حتى ضعفت انقطع عن كثير منهم
فبقى منهم الذين سموا في صورة الشيخوخة بالو معني ثمة
تثبت منهم اهل البرعة ثم انتسب نسبة بعضهم الى
قلند وبعضهم الى حيد وبعضهم الى دهم وغير ذلك
يطول شرحها ثم في هذا الزمان اهل الفقيه والارشاد
اقل من القليل ويعلم اهل شافعيين احدهما ظاهر
والاخر باطن فالظاهر الاستحكام على الشريعة امر
ونهيًا والباطن ان يكون سلوكك على ما هدى البصيرة
فيرى من يقتد به وهو النبي صلى الله عليه وسلم ويكون
واسطة بين الله وبينه روحانية النبي صلى الله عليه وسلم
اولهما مية في محل فالشيطان لا يقتل بشارع اليه
والمرء السالكين فلا يكون سلوكهم على العلماء وهما
دقائق لا يدركها الا اهلها **الفصل الرابع والعشرين**

في

في الخامسة فينبغي ان يكون السالك فطنا بصيرا
ناظرا الى خواص الاسباب ومنتهكرا في ادبها فلا يفتقر
بظاهر جلالة الاحوال فقد قال اهل التصوف ان
المساكنة الهوى يغفل عن حقوقها فلا
يا من مكر الله الا القوم الناصرون ولذلك قال في
حيد القدي يا محمد ينشر الذين ياتي غفورا وان
الصادقين ياتي غنونا فان كراما الاولياء واوليهم
غير ثامونة من المكر والاستدراج بخلاف سحرات
الانبياء عليهم الصلوة والسلام فانها ثامونة من ذلك
ابدا وقد قيل خوف الخامسة سبب النجاة من سوء الخاتمة
قال الحسن البصري رحمة الله عليه ان اولياء الله بالحق
ارتفعوا الى عليين فينبغي ان يكون الخوف والبالا
يخذعه النبي فيقطع سبيله من حيث لا يشعر
قالوا في الصحة يكون الخوف كالباء وفي المرض يكون الزمان
غالبا قال صلى الله عليه وسلم لو وزن خوف المؤمن

من أسماء التوحيد فيكونوا أسماء السلوك اثني عشر
اسما وهذا الوصول إلى أسماء ولا نهاية لفرعها
والله اعلم بالحق والبر والجمع والكمال

قوت هذه الشجرة الشريفة على عبد الضعيف الخفيف
درويش محمد القادري غفر الله له ولوالديه والجميع
المؤمنين والمؤمنات الأحياء منهم والأهوات
أمين يا قاضي الحاجات
سنة ثمان عشرة ومائة بعد الف في شهر ربيع الثاني

وجاءه بفضل الله تعالى واستويا وأما في حالة النزاع
ينبغي أن يكونوا بفضل الله تعالى كما قال عليه أفضل
الصلوات الأيون أحدكم وهو يحسن الظن بالله
يعني يتفكر سبقت رحمته واستغفركم على غيبه
فانه ارحم الراحمين فيقر من قرع إلى لطفه ويقر من
اليه متذلل متضرعا سائلا متعذرا معترفا
بذنوبه في باب فيتوقع فيض الطاعة ورحمة على ذنوبه
فان الله هو القواب الرحيم والجلود الكريم اللهم
يا هادي المضلين يا ارحم الراحمين عليك كافرت
المقال وكبرك كافرت السؤال صل على سيدنا محمد
واله وصحبه اجمعين واغفر لنا ولكم والدينا والمسلمين
آمين ثم تقرأ الزبارة الشريفة بتوفيق الله تعالى
وعنت باسرار الطالبيين والائمة الشريفة للتسوية
من عالم الدرجات إلى عالم القرة ثم يفتح له باب التوحيد
ويصل السالك علم التوحيد بسبب أسماء الثلاثة

من أسماء

هر مراد آنچه مجتهدان ايمدی طالبان ولائتمندانه اولاه قوشاق
 وقتند آي ابدست الوپ ايكي كوت نماز قيله هر ركعتي بر فاخته
 واوون بر اخلاص شريف اوقيه سلام ويريت يكترا استغفر الله
 العظيم ديه ويون كره صلوات شريف كنونك بعدن بغداد جاننده اون
 بر آدم نورون كوزلارني يومه و حضرت سلطان شيخ عبدالقادر الكيلاني
 حضرت تريك تربيه شريفه لر نيكي قبول سندن طودن كج نيت اير
 واوون بر اخلاص شريف و قيوب روح شريف لر نيده اهدا اير و ديه
 احا ولياء الله رهبري دستور ديد و قلبي يرامن فكر لرده خالي ايليه و عجب
 باشي صاغ جاننده اكوب مسكين كج و ده و اغلا كجا اوله و مراد بني ديه
 و اير كه يا حضرت شيخ بنم اعتقاديم بود كه سنك سوزك خيا حضرت الله
 سبحا و تعالى نك قند و رسول الله صلى الله عليه و سلم حضرت تريك قند
 مقبول و سنك قبول رده قبولي كدر خيا كدن شو مراد عيان حصولي
 نياز اير و دم جدك علي افضل الصلوات ارمته و جميع انبيا و اوليا ارمته
 ديوب تصغير ايليه و مرادى حاصل اولغيه بو نمازي قبولي هر كوه قبولي
 ايليه و هر ايكي ركعت نماز مقابل سندن اون سكن القبه صدقه ويره حضرت
 بيرك شريفيدن غفلت و انيميه
 والسلام

İSTANBUL
 BÜYÜKŞEHİR
 BELEDİYESİ
 ATATÜRK KİTAPHANASI

İSTANBUL
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ
ATATÜRK KİTAPLIĞI

İSTANBUL
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ
ATATÜRK KİTAPLIĞI

حقیقه محمد اولی و شو نعمتله
فتح باب ایدوب بزه فثا حمر
عالم ارواح لیجند بخوا روح
چندی صکره عالم اجسادک
اشیاء اطوار ایچره اسماء کفر
و اصل اولی آخر علی مطهره
بولدی حقیقته سرف اولی حقیقته
کیم اود بختش ایللی جان رضا
مصطفی در سر و جمله رسل
انده در جیبت اسماء قوی
چونکه وحدت بولدی قائله
هر کیم ان کوردی قورده حقیقته
کامل امت اولان اصحاب و آل
بولدی حقیقته حبیب جار و آل
باغ عالم مبعود جار و آل لری اید
صورثا بیابیل اولوب مدینه

حقیقه شکر اولی و شو نعمتله
اندی ایجا داولا ارواح حمر
بولدی حقیقته حالته کوره فوج
کندر کویا بر صبا حمر اولی
اشیاء و ارواح ایچره اسماء کفر
عاقبت ایدی سحر حقیقته
شول قیامت شمع امت
بعی نامیده محمد مصطفی
مصطفی در ها دی خیر سبیل
حضرت حقیقه اولی و شو
محمود کیده ارشد اولی حقیقه
اولی حقیقه رؤیت انک و نبی
اندر یلر سنی ایجا د اولی
دکتر هر یسی بر دوری قران
انکر که ذوق دل بولدی اید
بهدیابیل بر رسم امله حقیقه

سیرادم بولرک سرک دور
چون مقدم خلق اولی و شو
اول و آخر بولار دور آدمی
بعد ذای طالب اسرار حق
ساکه تعریف ایدیم توحید بین
حق توحید ایلک توبه لسان
ترجمانک سوزی بر نقر بر دور
سرحده انفسه دل ظهور
حق توحید ایلک رشت اولور
وارینه کر او زنده ایجا با
چونکه انبارک و جود اولی و شو
افغوس و افان طولی بر جود
ساجد اولان مکن ایسه بر دور
حقیقه حق اولی و شو
سند اولی و شو حقیقه
نقطه بر زبده اولی و شو
چونکه بوق حقیقه بر تاقی سکا
روحه بقیه اولی و شو
حل عقد المرسک اولور بر اید
چونکه انفا ظاهر اولی و شو
چونکه سن احوال اولی و شو

نور عالم بولرک نور ایدور
بولدی انبای دخی سبیل
ظاهری باطن بولار سوز دخی
طوبت بکا کوشک و لرسا شوق
ناکه شکر کیم اولی و شو
یعنی اولی و شو
کارخانه نیشه کیم خبر بر دور
ظاهری باطن اولی و شو
غیر باطن انکون اولور
ایلک توحید ایلک سنده کار
و هم ایچره توحید ایلک
ایلک کندی به کندی بر جود
ایکجه مسجوله بر سر دور
بوق در جی شکر کله اصلا سبیل
ایدهم بوسی لمر سک بیاض
اولی و شو حقیقه
روحیه و اوقیا سبیل
ایله بر سبیل
قادر اسماء ایچره اولی و شو
شاکه ناظر اولی و شو
اولی و شو

بریند کورینو بیک یوزها
 بیک براسما برده بولک است
 بوندن آلدی سرهای فله اولک
 او ذکبه برالدردا شو جها
 کیم اینبار به بغریاری کورد
 بادشا هک اولکه سند هرکی
 صودنی کورد نغین کوردی
 کوردی کیم ظا هرده بر در پاشا
 کوردی بازار الوی صا ندی ها
 بر ظهوه و بر مکر ایکی وجود
 انما الله واحد
 کیکه اثبات ایلسه ای کاله
 چونکه بر اوله جهان ایچره
 مکی امله واجبی اثبات فو
 مکفی اثبات ایدرسک شمع
 اعتباری وردی ممکن وجود
 عارضه دینس بوما صفت اکا
 کل شیئی هالشر سرتی نه در
 شیئی اثبات ایلکه شریف
 وجهی وجه واحد اولر جمله
 وجهه باقی بر در عالم سو

اینا بر در بوکا اتمه کمان
 نشه کیم مصدده فعلی شماره
 برده بولدی جمله مقصود بولک
 کورلرین خلقک ایلر انتخاب
 یکی کورمز یاری غیاری کورد
 بادشا هک اولدی بر صورت کینه
 اهل ستر اندی نغینه هر ب
 بلدیکیم باطنی ده اولک ایلر پاشا
 کوردی دیداری دونوب کندی ها
 قالدی وحش ایچره بولک فضل
 من نفاه بالوجود جا حد
 بر وجود ایچده قلدر اثبات
 نیجه ایکی نکرید اوله نتیجه
 واجبی اثبات ایلر سا که بو
 ایلو با اثبات صکره کیم
 وردی مایه اید اکا بعضی
 عارضه دانی قیودن اولر
 صکره الا وجهه نورانی ندر
 هر نکر ظا هر اولر سیر حرف
 کفی اولر نیکیم بر اولر نیک
 ذوق ایچره ایلک و ایلر

ایله نغی ایچره الای طلب
 چون اولر نیکه ایلر
 کوردک ایسه افتاب حضا
 اول و اخر دیر سکن جواب
 واه و صند بریم راه صواب

بهذا المعنى على الحق الموجود والخارج تعالى عن ذلك علواً كبيراً بل غنياً
بذلك الوجود الحقيقي المتصف بهذه الصفات أعني بوجودها
بذاتها ووجود سائر الموجودات بها وانتهاء غير هائي للخارج والحق
الوجود من حيث الكنه لا ينكشف لاحد ولا يدركه العقل ولا الهم
ولا الحواس ولا يتأق في القياس لان كل من محدثاً والمحدث لا يدرك
كنه المحدث تعالى ذاته وصفاته بالجد وعلا أكبرا وان من رتبة
من هذا الوجه وسعي فيه ضيع وقته وان لذلك الوجه كثر
المرتبة الاولى مرتبة اللازمين والاطلاق والذات الجزئية لا يمتنع
ان قيد الاطلاق ومفهوم سلب التعيين ثابتاً في تلك المرتبة
بل بمعنى ان ذلك الوجود في تلك المرتبة منزلة عن اضافة كثر
والصفاء ومقدس عن كل قيد حتى من قيد الاطلاق ايضا وهذه
المرتبة تسمى بالمرتبة الاحدية وهي كنه الحق سبحانه وتعالى ليس
فوقها مرتبة اخرى بل كل المراتب تحتها **المرتبة الثانية** مرتبة التعيين
الاول وهي عبارة عن عليه تعالى بذاته وصفاته وجميع الموجودات كونه
الاجمال من غير تميز بعضها عن بعض وهذه المرتبة تسمى بالوحدة
والمعرفة المحيطة **المرتبة الثالثة** مرتبة التعيين النازلي
عبارة عن عليه تعالى بذاته وصفاته وجميع الموجودات على طرف التفسير
وامتياز بعضها عن بعض وهذه المرتبة تسمى بالوحدانية والحققة
الانسانية هذه ثلاث مراتب كفاذمة والتقديم وتاخيرها
لازماً في **المرتبة الرابعة** مرتبة الارواح وهي عبارة عن الانشياء
الكونية المحركة البسيطة التي تظهر على ذاتها وعلى انشائها

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والعاقبة للمتقين والكرمين
والصلاة والسلام على المظهر الاتم محمد واله وصحبه اجمعين
وهو يقول العبد المذنب الخناجق الشفاعة النبي صلى الله عليه وسلم
الشيخ فضل الله هذه نسخة من الكتاب في علم الحقائق جمعها
بمحضر فضل الله وكرمه وجعلت نواياها الروح النبي صلى الله
عليه وسلم وسببها بالفتنة الرسالة الى النبي صلى الله عليه وسلم
واسئل الله تعالى ان يسلي نواياها اليه صلى الله عليه وسلم ان يعمل كل
شيء فيروى بالايجاب **علو** الغوا في اسعدكم الله تعالى وانما
ان الحق سبحانه وتعالى هو الوجود وان ذلك الوجود ليس له شكل
ولا حد ولا حصر ومع هذا ظهر وصلى بالشكل والحد ولم يتغير
عما كان من عدم الشكل وعدم الحد بل لان كما كان وان الوجود
واحد والالفاظ مختلفة ومتعددة وان ذلك الوجود وحقيقة
جميع الوجودات وابطاها وجميع الكائنات حتى الذرة الى اخرها
الوجود وان ذلك الوجود ليس بمعنى التخصيص والمحصول لانها
العالى المصدرة ليسا بموجودين في الخارج فلا يطلو الوجود

والمرتبة الخامسة مرتبة عالم المثال وهي عبارة عن الاشياء الكثيرة المركبة
 اللطيفة التي تقبل التخييل والتبصير ولا الحرق ولا الانشيام **والمرتبة**
السادسة وهي عبارة عن الاشياء الكثيرة المركبة الكثيفة التي تقبل
 التخييل والتبصير والحرق والانشيام **والمرتبة السابعة** المرتبة السابعة
 لجميع المراتب المذكورة الجسمانية والموراثية والوحدة والوحدانية وهي
 التحلي الاخيرة والباس الاخيرة وهي الانسنة **سبع** مراتب الاصل منها
 هي مرتبة الاظهور والستة الباقية منها هي مراتب الظهور بالكلية
 والاخيرة منها اعني الانسنة اذ اخرج وظرفه جميع المراتب المذكورة
 مع انبساطها بقا لها الانسنة الكاملة والعروج والانسنة على الوجه
 الاكمل كما نرى نبينا محمدا صلى الله عليه وسلم ولهذا كان دعاء المؤمنين
 وان اسماها مرتبة الاوبة لا يجوز اطلاقها على مراتب الكون والخلق
 وكذا لا يجوز اطلاق اسمها مراتب الكون على مرتبة الالوهية وانما ذلك
 الوجود كما ان احدها كمال ذاتي وثانيهما كمال اسما في اما الكمال الذاتي
 فهو عبارة عن ظهوره تعالى على نفسه بنفسه في نفسه لنفسه لا انبساط
 التميز والغيرية والعنى المطلق لان كمال الكمال الذاتي ومعنى العنى المطلق
 مشاهدة تعالى في نفسه جميع الشئون والاعتبارية الالهية والكتابية
 مع احكامها ولوازنها ومقتضاها على وجه كماله لا تدلح الكمال
 في البطون الذاتي ووحدة كانه اذ اجمع جميع الاعداد في الواحد العدد
 وانما سميت غنى مطلقا لان تعالى بهذه المشاهدة مستغن عن ظهور
 العالم على وجه التفصيل لاحاجة له في حصول المشاهدة في العالم
 وما فيه لان مشاهدته بجميع الموجودات حاصله له تعالى عند ادراك

الكل في بطون ووحدة وهذا المشاهدة تكون شهودا غيبا علميا
 كشهود الفصل في الجمل والكثرة في كونها والخلق مع انبساطها
 في النواة الواحدة واما الكمال الاسمي فهو عبارة عن ظهوره تعالى
 لنفسه على نفسه وشهودا ذاتي الغيبية الخفية اعني العالم وبها
 وهذا الشهود يكون شهودا عيانا غيبيا وجودا كاشفيا للجمل في الفصل
 والواحد في الكثرة والنواة في الخلة وتوابعها وهذا الكمال الاسمي
 التحقيق والظهور وقوفه على وجود العالم وما فيه لان العنى في كماله
 الاظهور العالم على وجه كماله وان ذلك الوجود ليس بحال في الوجود
 ولا مستبدها لانه لعل والاشياء لا بد لها من وجود من حيث جمل احدها
 في الاخر والموجود واحد لا تعد وله اسلا وانما التعدد في الصفا على ما
 يشهد به ذو العارفين ووجدانهم وان العيون والاشياء والكرام
 والعداوية والالام كلها راجعة الى النفس وان ذلك الوجود باعتماد
 مرتبة الاطلاقية عن هذه الاشياء كلها وان ذلك الوجود يحيط بجميع
 الموجودات كاحاطة الملوهم بالالوان والموصوف بالصفات كاحاطة
 الظرف بالمظروف او الكل بالجزء كما عن ذلك علو كبره وان ذلك الوجود
 كما انبساطه راجع الى طاقته وسارته وان جميع الموجودات هي في كون
 ذلك الوجود في ذلك الذي لا يقابل الظهور في ذلك الوجود عاين ذلك الوجود
 كذلك الصفا الكامل لذلك الوجود باعتماد كلياتها واطلاقها سارته
 في جميع صفات الموجودات هي في كون تلك الصفا الكاملة في صفات
 الموجودات عاين صفات الموجودات كما كانت صفات الوجود في ذلك الظهور
 تلك الصفا الكاملة عاين تلك الصفا الكاملة وان العالم بجميع اذاعه

مطروح الكمال الى النفس

مطلع تقسيم العالم ثلاثة

والمعروض هو الوجود وان العالم ثلاثة موطن احدها للغيرين الاول
يشي فيه شئوا وانها للغيرين كما توست فيه اعيانا انا فيه وثالثها
في الخارج ويستوي فيها اعيانا خارجية وان الامثلة الثابتة ما شئت
الوجود وانما الظاهر حكمها وانارها وان الدلائل اولها كل شئ هو
الوجود وبأسطحة يدرك ذلك الشئ كالنور مثلا بالنسبة الى السائر
الالوان والاشكال والاول والظهور وبشدة يعلم هذا الادراك
الخاص وان القرب قربا في التوافق وقرب الفرض اما قرب التوافق فهو
صفاء البشيرة وظهور صفاء تعاليله بان يجيء بميث بادنه تعال
وليسمى وبصر من جميع جسده لانه الاذن والعين تخطو وكذا يسبح
المسوعا من بعد وبصر البصير من بعد وعلى هذا القياس وهذا
معنى فناء الصفا في صفاء الله تعالى وهو ثمة التوافق واما قرب الفرائض
فهو فناء العبد بالكلية عن شعور جميع الموجودات عن نفسه ايضا
بجميع ما يوقظ نظره الوجود والشيء سبحانه وتعالى وهذا فناء العبد
وهو ثمة الفرائض وان من الفانين بوحدة الوجود من يعلم ان الحق
سبحانه وتعالى حقيقة جميع الموجودات باطنها عال يقينا وكولا لا شئ
لحق سبحانه وتعالى وحق الحائق ومنهم من يشاهد الحق في الحائق فهو
بالقلب وهذه المرتبة الاولى على من المرتبة الاولى ومنهم من يشاهد الحق
في الحائق والحقيقة الحق بحيث لا يكون لادراكها مانعا من الاخر هذه المرتبة
الاخيرة اولى واعلى من المرتبتين السابقتين وهي مقام الانبياء والاشقاء
بما بعثهم ومنهم من لا تحصل المرتبة المتوسطة من تلك المرتبة الثلاثة
لشخالف الشريعة والطريقة فضلا عن المرتبة الاخيرة التي هي على ما سألها

مطلع تقسيم العالم ثلاثة

مطلع تقسيم معرفة الله

مطلع تقسيم معرفة الله

من المرتبتين وان جميع الموجودات من حيث الوجود هو غير الحق سبحانه
ومن حيث الغيب غير الحق سبحانه وتعالى والغيرية اعتبارية واما من حيث
الحقيقة فاحل هو الحق سبحانه وتعالى له الباطن والحق وكذا في
فان كل من من حيث الحقيقة غير الله ومن حيث الغيب غير الله وكل من
من حيث الحقيقة غير الله ومن حيث الغيب غير الله والحق سبحانه
هو اعظم بصفاته والحق والحق والحق الدلائل الدالة على وحدة الوجود هي كثيرة
اما القرآن فقول الله تعالى والمغربين انما اتوا لانهم رجعوا الى ربهم
فانهم رجعوا الى ربهم فاعلم انهم رجعوا الى ربهم فاعلم انهم رجعوا
لا تبصر ان الذين يباعدونك انما يباعدون الله فاعلم انهم رجعوا
هو الاول والاخر والظاهر والباطن وهو بكل شئ عليم وفي انفسكم
افلا تبصرون اداسا لشيء ما يدعي في قرب وما قالوه من كل انفسهم
وما ربيت اذ ربيت ولكن الله رب كل شيء عليم في هذا القول
من الايات الكريمة وانما من افاد الصلي الله عليه وسلم فقول صلى
اصدق كلمة قالها العرب على لسانه في ما خلا الله باطل وقوله
صلى الله عليه وسلم ان احداكم افانم الى الصلوة فاما ما سألني عنه
فان ربه بينه وبين القبل وقوله صلى الله عليه وسلم كان حاكما عنك
تعالى ولا ربي بعدى يقرب الى بالوقوف حتى احبه فاذا احبته كنت
سبعة الذي يسبح برويه الذي يصبر ويده الذي يطهر بها
ورجله الذي يمشي بها وقوله صلى الله عليه وسلم ان الله تعالى
يقول مرص فلما تعذبني وجعت فلم تطعني الى اخر الحديث وروى
الترمذي في حديث طويل والذي نفس محمد بيده لو انكم لم تعلم

مطلع تقسيم معرفة الله

الى الارض السفلى لمعلم على الله تعالى ثم راعى السلام هو الاول والاخر و
 الظاهر والباطن وهو بكل شيء عليم المخرجات من الاحاطة الصحيحة والباطنة
 الائمة العارفين بالله تعالى باللائل الدالة على وحدان الوجود فاكثرت كثير
 بحيث لا يتأتى في الحصر والذالم اذكرها وان شئت فقل بك مطالعة نستفهم
 بقدرها ان شاء الله تعالى ايها الطالبان اريد الوصو الى الله تعالى فالذي
 من اعمدة النبي صلعم ولا قولوا ولا فاعلاظا هربا طنا ثم فعل مراقبة وحسن
 الوجوه ثانيا التي هي عين معنى الكلمة الطيبة من غير اشتراط الوضوء
 ان وجد فهو اولي ولا مع تخصيص وقت وقوف ومن غير الاحتياط
 التمس دخولا وخروجا في المراقبة ولا من ملاحظة حركات الكلمة الطيبة
 بل لا الاحتياط الا المعنى فقط في كل حال قائما وقاعدا ماشيا او مضطجعا
 متحركا او ساكنا شاربيا او اكل وطرب في المراقبة ان تنفي انك اولي والا
 فيه عبادته عن ان يكون من عندك وباطنك في الحق سبحانه وتعالى لا تنفي
 الاحاطة الالهية وهو عين معنى لاله ثم تنفي انك سبحان وتعالى بل
 ثانيا وهو عين معنى الا الله فان قلت اذا كان الوجود واحدا وغير ليس
 بموجود فأي شيء تنفي وأي شيء تثبت قلت وهم الغفلة والانية الذي
 نشاء الخلق وهذا الوهم باطل فعليك ان تنفي هذا الوهم ولا تثبت
 الحق سبحانه وباطنك ثانيا واعلم ايها الطالب ان هذا العمل عليك بفضل
 لا تقدر على تحي انك الوهمية بل لم يبق فيك الا الشياطين التي سبحان
 وزقنا الله تعالى واما تم هذا المقام

بصوت النبي عليه السلام

في سنة ست واربعين ومائة والف على يد الطالب احمد بن عبد الله مراد

امين

١١٤٦

مطهر طوق الوصو الى الله

ولا يشترط
 غفران الوجود والحق في غير المراقبة
 الذكرانية
 في غير المراقبة

İSTANBUL
 BÜYÜKŞEHİR
 BELEDİYESİ
 ATATÜRK KİTAPHANASI

İSTANBUL
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ
ATATÜRK KİTAPLIĞI

İSTANBUL
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ
ATATÜRK KİTAPLIĞI

من السنة السابعة وحجج الوداع كانت فرقة الحج من السنة العاشرة انتهى قلت

فصل لنا من هذا المجلد ان الرواية الرابعة تناسب ما قبل عمره لم يثبت لانه
 اطل مده والرواية الثالثة تناسب ما قبل عمره القضاء والرواية الثانية
 تناسب ما قبل حجة الوداع والرواية الاولى تناسب ما بعد حجة الوداع
 لانه انصرف المدة ولما علم قال في النساء وحاصل العبادات ان
 شعابه صلى الله عليه وسلم بعد بانه حجة بانه وفرة وبانه ليلة
 وضربت الية البعير الذي ينزل عن شحمه الودع والوفرة بالي يبلغ
 شحمه الودع والحجة الذي ينزل عن المنكبين وقد كان شعره عليه السلام
 يقصر ويطول بحسب الاوقات فاذا اعفا فلم يقصر وصل اليكسبه
 واذا قصر تاقه ينزل عن شحمه اذنه وتارة لو ينزل عنها انتهى
 راقا هيئته شعره الشريف فينبت بها في مصابح حساك للصباح
 وشكاك الصباح عن اماني رغبته فيها قالت قدم رسول الله صلى الله عليه وسلم
 علينا بمكة قدومه ولم ارفع غداير انتهى قال في الانسان كان له
 عليه السلام ارفع غداير اي شعائر خرج اذنه المعنى ان يبي ضفيرا
 واذنه اليسرى كذلك انتهى قال في السباح والغيرة الدهرية والرواية
 مضمرة ما من الضفيرة من الشعر اذا كانت مريلة فان كانت ملوينة
 فهي عقيقة والضفيرة من الشعر حلقه وضرة الشعر حلقه ضفائر
 كما ضفيرة على حدة ثلاث طاقات فافرقها انتهى وفي حلقه اللقمة
 الضفر شمع الشعر وغيره عريضا والحضلة البقم المعقنة من الشعر

من السنة السابعة وحجج الوداع كانت فرقة الحج من السنة العاشرة انتهى قلت

فصل لنا من هذا المجلد ان الرواية الرابعة تناسب ما قبل عمره لم يثبت لانه

اطل مده والرواية الثالثة تناسب ما قبل عمره القضاء والرواية الثانية

انتهى

من

انتهى وانما مات حلقه عليه السلام في ليلة بل اقل جلا فقله قال الشيخ
 على الآري نعمنا الله عليه ورافع علينا من حاله من ركبنا الشيخ
 بشع النسيج مائة واما خلقه الذي خلقه الله عليه السلام واصطفا
 اكلم الويل من حجة او عرة وانما خلقه على فمهم انتهى وقال
 في الانسان كان النبي عليه السلام بعد البقرة قبل الهجرة حج بانه حجة
 وقيل حجه بانه واما بعد الهجرة فلم يحج غير حجة الفريخ وفي كلام
 ابن ابي نعيم كان عليه السلام قبل الهجرة حج كل سنة وفي كلام ابن الجوزي
 حج عليه السلام قبل الهجرة وبعدها حج ليعلم عدها انتهى
 وقال في الانسان ايضا اخرج البخاري وسلم انه عليه السلام اعتد اربع
 عمر كلها في عمره العون او التي في حجة قال بعضهم اخلاف ان عمرته
 عليه السلام لم تزد على اربع وكما بعد الهجرة في عدة الفرة او التي وحجة
 الوداع او كما عرة الحديسية واما بعد عمره القضاء واما بعد عمره
 المعزاة واما كانت في عام الفريخ وهو العام الذي واما بعد عمره التي
 فيها حجة الوداع انتهى قلت وان ثبت حلقه عليه السلام وفي حجة
 وعرة فقل القول الاخرى تلخ مرات حلقه سبعا لانما ادى عمرته
 الاخرة هي حلقه حجة الاخرة لا غيره لكن في شرح المسائل للشيخ
 على الآري عن النصوص وعرضا انه عليه السلام قصه في عمره القضاء
 ومن شعر الطبري انه عليه السلام قصه في عمره المعزاة انتهى فنتق
 حسا وقدره وفي الاشارة الى القيم ان قال لم يبق في الشعر على

من السنة السابعة وحجج الوداع كانت فرقة الحج من السنة العاشرة انتهى قلت

فصل لنا من هذا المجلد ان الرواية الرابعة تناسب ما قبل عمره لم يثبت لانه

اطل مده والرواية الثالثة تناسب ما قبل عمره القضاء والرواية الثانية

بمنه على الصدر وضعا جانب يساره على الصدر انتهى وفي شرح الكلمات
 الشيخ على القاري في القافي عاين الصريح المختار جواز المدا
 والفرق افضل انتهى قلت فثبت ان الصريح في الصريح
 المختار هو كذا الشعر المسمى بالشيخ واما ان ترك الحلق وارتداء اللبس
 على وجه الفرق امر به حتى يمنع ذنوبات ان كان كيف وقد صرح
 بسنة فرق شعر الرأس في الزينة والمصنوعات والضياد وغيرها
 من ثياب الفناء الجفينة كما وقع سمك بغير ذنابة من سوء القوم
 وغلبة الزعم ورعين الجمال ولبس العقل **تتبع** قال الشيخ في القافي
 في كتاب الصريح بفتح السين واما حلق رأسه على وجهه
 لما كان كثير الطماع والوجع الى الاعتناء وقد صرح انه
 عليه السلام قال تحت كل شفة جنبه ولذا مال على رءوسه غنة
 من ثمة عاوبت رأسي وقد اقر النبي عليه السلام فيكون سنة
 حلق عينا رءوسه غنة من الطعاف والاشمة بين فمهم فغير ذلك
 في امرنا الذي انتهى قلت فثبت ان الحلق في الاصل سنة
 على ختم آدم وجهه وهو سنة رسول الله ايضا الحديث المذكور
 اوسنته التقريرة وعلى ذلك يحمل عند الاصناف على القيمة
 وغيره اني انه يصح على الذي في كل جملة من الحلق
 وغيره من انه قبل لرجل احق راسك او لم انتفاكه فانه
 سنة رسول الله فقال لا اصل وان كان سنة فانه يكفر لانه

هذا الحديث في نسخة
 من نسخة
 من نسخة
 من نسخة

هذا الحديث في نسخة
 من نسخة
 من نسخة

قاله على وجه البر والادمار السنة انتهى ونحو ذلك والاولا لم
 على النبي عليه السلام ولم يثبت جزم كيف يكون سنة فثبت ان
 فثبت ان عليه السلام ثم لا يجب عليك ان تكون الحلق سنة لا تقتضي
 ان تركه بدعة فانه عليه السلام ترك الحلق في غالب عمره والفرق بين
 احصاه اكثر من غيره عليهم واما شيخنا ان تستأنس به في هذا
 المقام وللفظ بالنية عند اعادة الصلاة فالتقضاء في
 من قال انه يست من منهم من قال انه مستحب على بدعة غير
 منقول عن السلف كما وقع في القديم وضع الغفاد قال في الدرر
 والفرق والمحافظة بها مستحب لما ثبت من استحسان الغفاد
 لاحتفاء العربية انتهى قال الفاضل الشربلوي في مستحبي
 طريقي حسن احبة المشايخ لانه من السنة لانه لم يثبت
 عن رسول الله صلى الله عليه وسلم في طريقتي منه ولا مضاف
 ولا عن احدهما من الصحابة والدعاوي ولا عن احدهما من الائمة
 الاوية بل المصنف انه عليه السلام كان اذا قام الى الصلاة
 كبر هذه بدعة حسنة عند قصد جميع العربية انتهى هذا
 وصف الذي **تتبع** ثم ان الشعر به لا يرمى الا عند رءوسها
 قال في صواب الاحتساب ومن بيع بعض الغفاد انهم تركوا
 شعر راسهم ثابوا حقايرافه الذرر والقيل ولا بد من ولا
 رطوبت ولا خلعة ولا فرقون فاقم من عرك لانه عليه
 كان يدهن شعر راسه غبا ولانه وب بعض الناس في السنة

التي
 راعى
 الحلق
 الحلق
 الحلق
 الحلق

التي
 راعى
 الحلق
 الحلق
 الحلق
 الحلق

هذا الحديث في نسخة
 من نسخة
 من نسخة

ولان فيه اعتلاؤا للظانف للمدعى انتهى فذكر في انصاف الجاهل
 ما يجمع في غير الاس من الذنوب والعقل بالنسبة منه مستقب
 البطل والرجل والذبحين ازالة للثبوت وكان سر السند
 على عليه ولم يذهب السر وبرج غباو وصل عليه رجل
 ثائر الاس شئت الحية فقال اماك لهذا دهن كبره
 ثم قال يضل احدكم كأنه شيطان انتهى قال العلامة الشيخ
 فزع انه يضل شره في عليه السلام اذا كان لاحدكم شر فليكرمه
 ايديا وكرامته ان يتجاهر ما يجمع في غير الاس من الذنوب
 والعقل البطل والذبحين والتمسك باه اودهى مما ليسه
 ورسيل ثائره وعيد مستقبضه ومنه تبرج الحية فان لم تبرج
 لتطغيه فيكرمه بالزالة للثبوت ونحوه الا للدية فانه حرام
 انتهى ثم قال انصاف شر قراءه يمكن له شره فيكرمه اي
 تبرجه بالتبرج والذبح ولا يهل حق تيشف لكي لا يباغي
 انتهى ومنه بيع السر عصفه ثم الذحل في الطولة وهو مضمون
 قال الشيخ اوجهم الجلب لما اخرج السبعة عنه عليه السلام
 اسهم على سبعة اعضاء وان ادركت سر لا تراه في العصف
 كذا السر فيكره سبها انتهى وقال في في الغدار روى مسلم
 عن عيسى بن ابي عباس روى عنه امرأ عبيد بن جابر
 يقول وراثة مقيص من وراثة رجل حلالا انصف قال مالك
 وراثة قال في ممتد رسيل على عليه السلام فقل لما منه هذا مثل

انظر الى انك تخطى ما ذكره في
 ما ذكره في غير الاس من الذنوب
 على يدك في غير الاس من الذنوب

لا يجوز ان يخطى ما ذكره في
 لا يجوز ان يخطى ما ذكره في
 لا يجوز ان يخطى ما ذكره في

لا يجوز ان يخطى ما ذكره في
 لا يجوز ان يخطى ما ذكره في
 لا يجوز ان يخطى ما ذكره في

يعلى وهو يكره ولها قال الهل وكذا انتهى عنه ان السر فيكون
 والظاهر ان الكراهة تحريمية ولا يذهب بين ان تبرجه الطولة اولا
 انتهى وفي الخبر عن عمرو بن ميمون عنه انه مر على ساجد على
 سجع فراحا عنيفا وقال ادخل احدكم سجع فليس له مسجور
 محد انتهى ومنه بيع السر ايضا القبح قال الشيخ على الفارسي
 ترجع للمصحات واجعل على كراهة الفرع اذا كان في موضع مودة
 الا ان يكون للمراوات وعلى كراهة نذبه انتهى وقال العلامة
 فزع انه يضل شره في عليه السلام اذا كان لاحدكم شر فليكرمه
 ايديا وكرامته ان يتجاهر ما يجمع في غير الاس من الذنوب
 والعقل البطل والذبحين والتمسك باه اودهى مما ليسه
 ورسيل ثائره وعيد مستقبضه ومنه تبرج الحية فان لم تبرج
 لتطغيه فيكرمه بالزالة للثبوت ونحوه الا للدية فانه حرام
 انتهى ثم قال انصاف شر قراءه يمكن له شره فيكرمه اي
 تبرجه بالتبرج والذبح ولا يهل حق تيشف لكي لا يباغي
 انتهى ومنه بيع السر عصفه ثم الذحل في الطولة وهو مضمون
 قال الشيخ اوجهم الجلب لما اخرج السبعة عنه عليه السلام
 اسهم على سبعة اعضاء وان ادركت سر لا تراه في العصف
 كذا السر فيكره سبها انتهى وقال في في الغدار روى مسلم
 عن عيسى بن ابي عباس روى عنه امرأ عبيد بن جابر
 يقول وراثة مقيص من وراثة رجل حلالا انصف قال مالك
 وراثة قال في ممتد رسيل على عليه السلام فقل لما منه هذا مثل

انظر الى انك تخطى ما ذكره في
 ما ذكره في غير الاس من الذنوب
 على يدك في غير الاس من الذنوب

لا يجوز ان يخطى ما ذكره في
 لا يجوز ان يخطى ما ذكره في
 لا يجوز ان يخطى ما ذكره في

وهو عماد الخفية ولقد اغرب صاحب النهاية في قوله وقد قطع
 ما زاد من القضية كما في كتاب التصريح المذكور وفي البحر الزاخر
 وقد صرح صاحب النهاية بوجوب قطع ما زاد على القضية وتبين
 الايجاز بكونه انتهى لكن يقال في حيات القلوب ان قول صاحب
 النهاية وجب الجاء المهملة والباء المستدرة بمعنى حسن
 فافهم وفي كتاب التصريح المذكور ونف الحجة أو بعضها
 حكم البيت مكرور ونف الغنيكين بدعة وهما جانب
 العنيفة وهي الشعر الذي بين السنتين السفلى والذوق
 وتقعها في أول الشباب ولقد استشهدا بالمراد من المكررات
 الكبار وكذا في الصيغ المعنى وقد مر قبل هذا عن شرح
 العلامة نوع انتهى ان على الحجة حرام وتمام هذا كما في
 حاشيتنا على شرح المنيب وقد اصر على تبيينه وهو ان الكتابة
 هذه السطورية وانما هي قبل تمام يوم الشريعة الحق واقعي
 برمتك استغنيت رب لا تكلفني الى نفسي طرفة عين وقد تفرغ
 متى صلح ما اعطيتني واصلي يتلاني كل ليله الا ان
 رب زدني علما وهدى وتوفى في فروع الايام والاعمال
 بجاه سيدنا وسدنا جبيبك المصطفى اللهم صل عليه وعلى آله
 أكمل صلاة وسلم أكمل تسليم

هذا البيت
 من كتاب
 التصريح
 المذكور
 وفيه
 من
 الغنيكين
 بدعة
 وهما
 جانب
 العنيفة
 وهي الشعر
 الذي بين
 السنتين
 السفلى
 والذوق

İSTANBUL
 BÜYÜKŞEHİR
 BELEDİYESİ
 ATATÜRK KİTAPLIĞI

İSTANBUL
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ
ATATÜRK KİTAPLIĞI

İSTANBUL
BÜYÜKŞEHİR

BELEDİYESİ

ATATÜRK KİTAPLIĞI

هذه رسالة ميزان الخيرات وفتح السعادات

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله بكل شأن الخلق على ارباب العلم والفضل والادب
جميع الخواص وضوء الاركان بعين الجمع في غيب الغيب
واعلى البيان وصلى الله على من كشف حقيقة علم الحقيقة و
الاشياء وكشف الطرق السالكين بأوضح الدلائل و
جلى الدرها وعلى آله واصحابه وخلفائه ومن تبعهم في
كل عصر وزمان **اما بعد** فوفقني بياره علم نافع ياتيه
بورساله السالكين في راجع فضل وارب ودينه جمع ابتدا
طالب حق وعاشق حقاو طالب اولئذ منافع ومعارف
طريقه وادب احواله جميعا في ألف اية عزيزة و
فارسه جند اربابى وطالب طالبه وافر منافع اولئذ
ويجوزون من وافر منافع اقدت دنى اولئذ من وافر منافع
فجوزد عوى وغوا ذلك وبكل احواله واولئذ من وافر منافع
عالمه خير كماله بلوى واول ايشه من شعور لم يوشه
غافل وجاهل كى بود حقيقة ذكر ارباب ارباب
او مولود سعادت ايشه واصل اولئذ من وافر منافع
تحصيل كماله واولئذ من وافر منافع علمه من وافر منافع
يوشه حصل عقله فنى اولئذ من وافر منافع علمه من وافر منافع

وتعالى بيور وما خلق الخ والاشياء لا بعدد واولئذ من وافر منافع
رضى الله عنه ليعرفون ايد تفسيره لثا اربابى وحق بخلافك
ايورس اتم وحديث قد سيلغى على الله علمه وحق خبره
كنت كنز اخفى فاخبر ان اخفى اخفى اخفى اخفى اخفى اخفى
وتعالى بيورين بركز لو كبح ايد من بنى لادرك سديم وخلقى
بر اتم وحق سحا وحق سحا وحق سحا وحق سحا وحق سحا
ايورس بيورس قل هل يستوى الذين يعلمون والذين لا يعلمون
يعرف جميع عالم ارباب ارباب ارباب ارباب ارباب ارباب ارباب
حديث بيورس من شرح بيورس ارباب ارباب ارباب ارباب ارباب
الجنة وفرشته الملائكة ارباب ارباب ارباب ارباب ارباب ارباب
وحيا النور والعالم من الفضل على ارباب ارباب ارباب ارباب ارباب
الرب على اصغر كوكب السماء وان العلماء ورثة الانبياء
وان الانبياء اولادهم واولادهم اولادهم واولادهم
العلم من اخذ العلم اخذ حظاه وموت العالم مصيبة لا خير
وفيها لاسد وهو حق طهرت قيله ليس من نوره عالم
يعنى كبرى علم او كبرى شئته او در حقه اولئذ من وافر منافع
جنته قالوا يا حيور ومكلر بوى او زنه فاقول من وافر منافع
واكبر كواكبكم كواكبكم كواكبكم كواكبكم كواكبكم كواكبكم
اكد عا ارباب شرفه ارباب ارباب ارباب ارباب ارباب ارباب

آن تعلق و وارث تكمیل بر او پیش آید زلزل او زین ارتقا فی
 اول و بی کی و علمان غیر ملک و انانیت و انبیا علم السلام
 کند و در صحت کلام و آنچه میراث خود بر یک علم خود یکر
 میراث اخذ از اسلام صدق باشد و ملک مو عصبیت
 او در هر یک که طوئمان برایش بکشد و قیل و کبریا
 آسان و سهل ملک اوله سندن امکن ملک شرفه
 کلام و قد نزل الله شیئا و اما عالمی با ملک کون و قنی
 علم عالم اوله و اما افضل علم عالم نافع و علم انبیا
 علم نافع و اصل او مال و میراث نافع و لیکن غیره فاند
 اول ملک کند و ضعیف او را یغوی که است نافع کون و یغوی
 و از هر دو یغوی را نافع یا نفع و دیگره انجمن و دیگره
 بقدر و بدو از نفع زهر او و در حد قدرت در اوله
 انجمن نافع از هر دو که علم نافع غیر نافع فاند
 بینه و تحصیل این یغوی به جرم خلق کون آدم عالم اوله
 و غیره و علم او را به یغوی و نافع و نافع و نافع
 بینه بر یکی کون و قنی ناموس یغوی و نافع و نافع
 خسران اندیشه باشد حقیقت علم کون و نافع و نافع
 نافع و نافع علم صواب و مفروض و نافع و نافع
 او قوی و نافع است و نافع و نافع و نافع و نافع

خون یعنی الله بخا و الله قول الله اوله و نافع و نافع
 سون و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع
 نه و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع
 لا یسمع و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع
 درج اوله و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع
 شول قدر که قوی و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع
 و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع
 اوله و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع
 تحقیق و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع
 او و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع
 انجمن و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع
 صلی الله علیه و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع
 فضل انجمن و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع
 او و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع
 و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع
 و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع
 انجمن و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع
 سائر و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع
 دین و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع و نافع

وأبنا سته والياسنه محبتك واعظمك تنكح عداوتك
 ستموا بكم كثر غدا يترى كلام قديس بيور فيلوكا
غدا لله وعلا نكحه وجبريل وميكال فان الله عدا
 لكافرين يعني جديس من دعي كسلى الله ستموا بكم
 وجبريل وميكال عداوتك اولكس كافر اولي ستموا
 دعي كافر لى عداوتك عداوتك كافر لى جبريل
 اولي تفصيل انشاء الله كل **فصل** اما تفصيل يا نذره در
 ايكل لك الله ستموا بالذال والحد دعي برز اما كماله
 دلالت بر صفتك وادرس شوقى قسى ستموا راجع
 وجود يدركه شوقى رى رى كى وكى على رى كى شوقى كل
 رى رى كى ووصفك دلالت استدلال ووصفك
 اثبات لا زبد فلا صفا بوقته ستموا وعلم وقدر
 دلالت ومشت وجمت وعلاوتك ومنا وعظمتك
 والطف وقسط ويطيع ويبس وكلام ومحو ونعم
 ومنع وعطا وخلق وتكون وترزق واجاد واعلام
 وانجا وامانة وكونك تفصيل لى اسماء حركتك
 سته موجود ووصفك ستموا ستموا ستموا
 والتمنى وقالق ورزق ستموا ستموا ستموا
 وتغير كثر ومكان محتاج كدك واودى رى زمان ورس

اوله

اوله اول يوقد كى آخره آخر اوله قبل الخلق ستموا
 والآن وبعد الخلق اوله ستموا يوق ونظير يوق
 ومنا يوق وزرى يوق والدى يوق والدى يوق
 يوق لى يوق جملة اشياء انك مخلوق وقولك
 هدايتا يد ويدك كى ضلالتك راجع ويدك
 ايد ويدك عدا ايد ويهدى لى كدك وعلمى
 جميع اشياءه محيطون اوله يمينه راجع ظهور كثر ويدك
 ستموا كس ما نفع اوله وسما ستموا شوقى وادرس
 ان الله تعالى ستموا ستموا ستموا ستموا
 الله ستموا ستموا ستموا ستموا ستموا
 اوله كى ستموا ستموا ستموا ستموا
 هو الله لى الله لاهو الرحمن الرحيم الملك القدوس
 السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر الخالق البارئ
 المصور الخفى القهار القهار القهار القهار القهار
 القافض الباسط الخافض الزافع العز المذل السميع
 البصير الحكيم العدل اللطيف الخبير العظيم الغفور الشكور
 العلى الكبير الحفيظ القيت الحسيب الجليل الجليل الحكيم
 الرقيب المحب الواسع الحكيم الودود المجيد الباعث
 الشهيد الخفى الوكيل القوي المتين الولى الحميد

[illegible]

باجوری

[illegible]

وحدکهار است که بر مرتبه می خیزد و لا اله الا الله در روز قیامت
 ایله ترتیب و اندک حضور حق تعالی طوع و نهي لا یقول و کلام و اندک
 صدق ایله عمل عند الله مقبول الحی ان الله طیب لا یقبل الا
 طیباً یعنی الله شایسته طیب و طاهر قبول امر الا طیب و
 طاهر قبول ایله و کشتی نماز ده یقینی با ایستاد که کرد و یقینی
 افکار فاسد در و ماسواذ باک انک کرد و فاند صکره
 الله تبارک و تعالی برینده که نیت ایله اعظمه و توفیق
 و تملیک و تملو را امام ایسه نماز نیت ایله و جماعه امام و غایب
 نیت ایله جماعت ایستاده و امام و یم دیر الله کبر و یق
 اللز با غلو نماز داخل و یق صاعده و وصول یا قنونی
 انوار ایله و نماز و سنک کلامه دکنر عجل اوزر علیه و
 تعدیل ارکان رعایت این و قیام طاهر رکعت رکعت فاعده و اوج
 آیت قرآن اوقید و در رکعت فرضا که یکی آخرین یا الکریم
 فاعده اوقید یا خود تسبیح این و صباح نماز غزیمه حله
 تولی جو قد حضرت ابوبکر رضی الله عنه قبوله قلبی که
 صاف و نردیک کوش طوفان و بارگوشه اولیک نماز که رکعت
 قلبی کرد و کند و و ایستاد اول و قنده قلب و یا تسبیح
 تا خیر انک تسبیح و صلوة و تری افروز قلبی تسبیح و امامک
 صاع یا الله طاهر و نیت جماعت تسبیح رعایت ایله سه انگله

قله

قله و امام ایله و مؤذنه ایله اجر تله نیت حق این و اگر
 برینده و بر سر سه قبول انک جائز در وقت نماز انک
 سنت مؤکد می و اگر انکی رکعت صباح نماز نیت ایله
 و در رکعت اول و یق رکعت و ایکی رکعت و یق رکعت و ایکی
 رکعت ایستاد صکره و ایکی رکعت یا تسبیح صکره و اوج رکعت
 و ترقل و او یق صکره قلبی اولیک و صلوة و ایستاد و غیره
 ستاره دخی رعایت ایله و نیت ایستاد اول و یق صکره
 اول و در رکعت یا تسبیح اول و ایستاد صکره
 ایکی رکعت صلوة او این قلب یا تسبیح یا الله اول و یق صکره
 اول و یق صکره یا و ایستاد صکره اول و یق صکره
 اهل ای حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بعضی اولیک
 قله کلامه ای نماز ای حق یا تسبیح لرغله صلوة تسبیح که
 کلام قدیم نماید و من الیل تسبیح به نافذ لک عیسی
 از تسبیح نیک مقام محمود ایستاد صلوة تمام محمود ایستاد
 نه کوز انان در وقت یقید لغت تسبیح ایکی رکعت اول و ایکی
 رکعت و اوج جائز در دخی یا تسبیح یا تسبیح یا تسبیح
 اشراق کوش برقرار یا تسبیح صکره جائز در ایکی یا خود در
 یا الله رکعت جائز در پیغمبر نماز و یق قلام من الیل تسبیح
 یقید الله تسبیح طالع الشمس تسبیح رکعتین کاره تسبیح

تسبیح

ومرة تأمة يعني كسبه صباح ما زنى فلسه او مكانه
 او قوسه ذكر الله مشغول اولسه تاكوش طوغينه بعد
 ائلي ركعت نماز فلسه رخ نام و برعه تأمة نواحي الله كبر
 وينه سلطان بنوش كبر كسبه صباح كون طوغينه ذكر
 الله مشغول اوله من جاعت او قوسه بكا سوكلى رولد
 اسمعيلك دوش ازاد نمكند اهل اشارت بيوش كره
 بو وقتن قراعت و غري بنه مشغول اوله انجو ذكر
 مشغول اوله زير ابو وقتن ذكر الملك اش عظيم وادد
 و دهنه نماز كه ابوهر رضاي الله عنه يعبرين در وقت
 ايده قال صلى الله عليه وسلم من حافظ شفعني الله
 شفرت اذ نوبه وان كان مثل ابد الجوع يعني كسبه ركعت
 يادوت ركعت صلوة ضحى فلسه شاهه من رانخور دكرنلر
 قد اولوبه من اناك طوغينه كجا ولود واز ديار دره سيد
 وفي رواية يعني الله لا ين آدم يابن آدم الغفر اوله
 التراب اربع اذ لك بين اخر نوبك يعني اقصى حوايك
 و اسم عنك ما كرهه يعني حق سحا و تها بيوش كراين
 آدم قولك اوله دوش نماز و ائلي كفايت ادين سكا
 كوناك اخر نه كفايت ايده اناك حوايك كونه
 واسند كرى سند دفع اين يم بوب و دني عني نماز

قول

ركعت

صحي
 اي

ايك ركعت يادوت يا ائلي ركعت كثرى او ايكد في ركعت
 صكر سوت والنس يا الفتي او قوس افضليل وقتي نولم
 قزدوني زمانه جاق في زواله واخيه و دني عني نماز
 اور ايك ركعت ائلي سول شهر حبك اول يني يد كوني صام
 اوله اول جمع كسبه ائلي اسوي بلينه افطار صكره
 باشليه احشامك وقتن باشليوب تسويقن تاملين و
 فاتحه اويوب اوج كره سوت قدر اوقيد واور ايك اخلاص
 شريف و قيديا خود بر سوت قد اوج سوت اخلاص اوقيد و جبراي
 و هر كسبه بويك اويوب تمام ايد كاسكر ينش كره بوملوت
 اوقيد الفصل على سترنا محمد النبي الاخي و الله و محمد و آل
 بعد سجد ايده بويك اوقيد سجا الملك لغدوس سبوح
 قدوس زبواش الملائكة والروح ينش كره و جبرائيل
 قالعوب بود عالم اوقيد اغفر وارحم و سجا و عظماءك
 اناك نكلا عن الاكتم ينش كره نماهد تكرار سجد ايده
 او ائلي سجد او قود دني ينش كره اوقيد نماهد قالعوب
 الدين قالدوب دعايم مشغول اوله نبوي و اخر وقتن و ادني
 و اربسه حق نماه تلوينه غراين بونو غراين جاعت اوله
 جاش و الاكتر نماه جاش دسا كجر ينشليك ابتدا سجد
 واقع اولسه اول كسبه قلعه جاش يا ائلي سجد سجد يا خيره

جائز در وصوی آری بنی نبد طوبه و در خجی کثرت نمازی
 اقل او را یکی کمتر از کثرتی بود و در خجی کثرتی باشد در
 آفت او را هر رکعتی بر آفت و کثرتی و بر سوره قدر
 و اوج اخلاص شریف او قید دخی آن او قهر بر جانش در و
 وقتی ماه شعبان شریف او بلی کبیر بد غایت مبارک
 کعبه در بلکه لیل قدر در غفلت و لغیه بوماند دخی جامع
 قلی جانش در و لکن قلمه در و قرات شریفی جانش او نور
 و هر آری کعبه بر او و در و دخی صلوة قدر در خجی لیلی در
 و بر اوج نماز کبیری اراده تسبیح و تلیل است ده جائز در
 و دخی هر شایست زمانند حق که کعبه ایرو بر قاج رکعت
 نماز قبولی توبه و تغفار ایرو تصدق نیاز امت استند
 و دخی صلوة تسبیحه سدا و امت این هر نه وقت و بوسه جان
 لیل مبارک کرده و جمعه کعبه لیل و لیل عیدت قلی
 کرد و هیچ و آن غرض بر توفیق از همه جمیع ذوقی و جوی
 صلوة بود رکعت نماز در و جملت بیست و اوج نور
 رکوع و سجده تسبیح این ماعدا تسبیح بود و جماعت و الحمد لله
 و لا اله الا الله و الله اکبر و نماز قمانند ال قال الله ربنا و الله
 حضور تبارک دعا الیل و صوی به هر که بوماند دخی قلی اولاد
 و دخی حاجت نماز هر رکعتی فاتحه کفیری بر آیه الکسی

و اوج اخلاص

و اوج اخلاص و شریف نماز سجده و اوج بود دعا او قید
 الله تعالی بالمجد و اکثر به جماعت الله حصه کثرتی بکلمه
 سبحان الله لا یغنی التسمیع الا الله سبحان الله و الفضل
 سبحان الله عز و الجبر سبحان الله و العز و العزم و الله
 اسئلک بمقام عدا العز من عرشک و منتهی التمجید من کماک
 و یا عبادک المعظم الاعظم و وجه الاعلی و کماک التکامات
 الله لا یجوز من بر ولا فاجر ان تصلى علی محمد البنی الرحمة
 و الله و محمد و عیسی زنا را معصیت ایچ اولید و دخی صلوة شریف
 صلوة ایکی رکعت نماز در اوله اوز ع و واجب و لا صلوة
 عیدت نیت ایتم اودیم شوامه یوبال قال الله ربنا الله اکبر
 الی و کبیر الله بغیر کماک و یوب بعن الله اکبر در الی
 صار فیکر دخی الله اکبر در نه الی و قوی بر خجی الله اکبر در
 کوبی الله بغیر او و قوی بر الله او قوب فاتحه غیر بغیر او
 ضعیف بر این قمانند رکوع ایچ کبیر ایرو و سجده بین تمام
 ایستادن قیام ایرو اوله فاتحه او قیوب ضعیف سوره اید بعن
 الی و قال الله ربنا الله اکبر در الی و قوی بر الله اکبر در الی و
 قوی بر دخی الله اکبر در الی و قوی بر صدکه رکوع ایچ
 تکبیر ایچ سجده بین قمانند الله اید تشهد و صلوة
 او قور قمانند سلام و بر خطبه اید و خطبه قور اوله

تکبیر اید

صلى الله عليه وسلم حضرت تولد مسلمانك افضلند محبت
رسولك عوي هرگز نبشند ايله اود وى ردى كه انده كيمه
اوليك ايمك محبت رسولك فوقدند غيرى فضيلت يوقا كه انده
اعتقاد غيريكيمه اولند ديار وى خصا نين كنلار تاز
ديار وى اولون صركه كنلوه تبع تابعين ديار وى اولون
صركه ناس اولانده اختلا دوسته و مرآت عيان اولد
بس خواهل سنت كه انفا سنى الحله عايت ايد وى وى
غفلت قلوبى صقار و تصوف فاسيله ستر اسد متقن
اولد وى كاره بولسم محمد اكبر وى ل غاشد مقصد
واقع اولد وى حجة عوارض شويك اولوشكه بو
طافه بى صوفيه دينك سبى اولركه لباسك صوفيه
يعني كدر عباد و زولعياي اكبر اختيار ايد وى كه
قصد اوزاندر و نفسه حور و تواضع اريد و انبيا
عليهم الصلوة و كنه لباس اير و بيعير و جملى الله عليه وسلم
بيور من الصق من الزواجعون نيتا حاة عليهم
السلام عايز اليت الحرم تعنى صرة شامه زمين و حادة در
اكا انيا و عليهم الصلوة و كنه نيت ني و اوز وى جملى سنك
انكار الين ايك اوز وى عباد لباسك و ايد شوكه
انرك قصد كيمه شريف ايد و عيسى عليه الصلوة و كنه

رجل ايد نم نچ ايدك هج خوفك يكند ي جل ايدك فوق
 نچ ايدك مرهك فونچ ايدك عفايد كند كي جل ايدك نعم
 فونچ ايدك دن ايدك خلاق اولند و خوفك سرانه دل
 يادكي جل ايدك فوق نچ ايدك عفايد و ازارك و يدي نچ
 ايدك غرايد و غرايدكي جل ايدك نعم نچ ايدك شهن افسانيه
 خوشايند اولند كي جل ايدك فوق نچ ايدك غرايدك
 نچ ايدك رخ جان ايدكي جل ايدك ايدم نچ ايدم هداكي
 نفسك ايدكي جل ايدك فوق نچ ايدك رخ ايدك فونچ
 ايدك ارحم كيدكي جل ايدك نعم نچ ايدك ارحم صوب اكل
 حلاه ايدكي جل ايدك فوق نچ ايدك صوفاد فونچ ايدك
 و نچ ايدك بيت و داع ايدكي جل ايدك نعم نچ ايدك
 نفسك و روحك و بايكته خويدي جل ايدك فوق نچ
 ايدك و داع دخايدك و حيدك ايدك مكانگر ايدك ارحم
 رفعت دخی و يولج ايدك و يولج و يولج و يولج و يولج
 اله با افضل و رحك يا ارحم الراحمين باب ثانی
 شول ايدك بياندك ديكه عين نفع و عين عبادت اولك
 ارباط متان علي درك اعلم انكي در ايدك صوف و ملت
 ايدك ارحم و يولج و يولج و يولج و يولج و يولج و يولج
 ايدك امام قدير و حجه الله عليه سوره مشركه رسواكم

انقطاعه همت ایر بر یک یونان تحت ایرق طریقی
رعایت تقلید این متشبهه در اما اهل تشبیه در
نیتاری خالص الحوب صحت خلقک نظیرنی والتفا
قصدا یحیی صلیا رسیده یور و نیل و بطار یل و خید
مذعیدک یونلردن ک کدر حجتند زیاده حذر اتمک
کر کرد و قریحی خله میده در املای لا یفسر شد
ولا یظهر فعل یعنی ملا مینک کم نیتی او ملای و خلقه
صلاح کورتن نیتیه المومن خیر من عمل الی عمل ابد
و معانی اخلاصک رعایتند و قواعد صدقک محافظه
و اخفاء طاعتی غایتند حجت اعتبار در کبر الی خلق
لوم این جک شده یونلردن یحیی ملاهی یونلردن مثله
الزینیه کاسخری الیور اما اغزلرن با م الله غسله
منقلب ولور نوع تبه و اصل الحوب اولوک زینده
یور و نیلردن خلیه متشبهه اولسه اولور اما تحقیق
اهل نظرین لوبن حجاب در زراوتی خلق و اعتبار لرن
نظردن لرن کور یونیک حقیقتیه کامل ولور ک ظاهر
و باطنی معنی اولوب خلاق ذلول و عظامی و مدح و
ذم قند بر اوله و دخ طریقی ایک قمد اما حقیقتیه
بر در جلدنک مغر و اسنی نفسندن خیر در یشار و شایخ

عظام

عظام رحیم الله تعاما الطرق الی الله تع بعد انقلاص
الحاق تع یعنی الله تعاما یونلردن خلقک نفسکری صانع
دینلردن خلقک قوله و موهوب استعدا دلینک و قا
اختلافه بناء دیو حسه حقیقتیه طریقی و نیلن طریقی
توحید در و تجرید در غیره ک کدر اتمک بر م یکی دین یک
ساکلر یسند متدا و اوله او طوطیقه اشارت اوله
بحا طریقی طوطی و بر طریقی طوطی و خلوت اهلنک سر
اسما ایلردن و اعتبار لری واقعه در واصل اوله قری
مرتبه لغو کشفه یعنی باطنلرنه توجه ایتد کری تقدیر
انوار توحید شهود ایلر بر صاد قری و کاملری اما
اول کور حقیقتلرن و اعتبار اهل لرن عیانا شهود
اتمک کور یونلردن و اعتبار لری واقعه اوله و غیری
شهود لری خیال لرن بر خدایه در تعین ظهور جفا خ
اما خلوت اهلنک علی اهل خلوت ک تمیله متحقق اولرد
مکرم اعتبار لری و خیال اوله شهود لری ظاهر طبیعت
مرتبه سینه چیتار بهج طایع محبی اولر لری و یونلردن
دخو مراتب ایلردن تفضیل جری فی ان شاء الله تعالی
دکر اولور و در اعتبار لری خاطر یر در ایک خاطر واقع
یتشد در اما قری یا یونلردن کور و سیر لری دخی مجاهد ایل

در
بلیکرنیک

در

در

و تحصیل آری کثرت اینچه در تجرب سفر در وطن و خلوت
 در انجمن ایله عالمی و یونانک بدر مردن تسلیم
 استرلر و خلوت یکنه استرلر و یونانک یا ضعیف استعداد
 تحصیل استوای بدر افاضه انوار قبولی چکدر برلر
 و خلوت اهل درویش تحصیل ملا ایلر بدر بر سر فائز
 بجایا عین یافتدر آنکچون بدر و اما جلوت اهلک
 کاملر خلوت درخی شاملدر کیولری خلوت اوغر ایمن
 بچن یعنی ظاهر ایلر خلوت کس و وکرا کس و کرا ائلر
 تقلید استوای کس و ائلر و اقله و هم خاطر ی
 و هم اسم و یا ضعیف انواع مجاهد جمع کونلدر
 آنکچون اقله جلوت سر سولک صعبه اما یونانک تحصیل
 ایلدر و اقله درخی یونانک اقله ایلر خاطر نک
 و رؤیانک و اقله حقیقه ایلر و انواع و ضائع
 اولنه ارشد آله تک فصل بوفصل خاطر و رؤیانک
 بیانه در بر ایلر خاطر در بر بجایا و وکلر
 و بدر اقله و بدر اقله و بدر اقله و بدر اقله
 جلال و رؤیانک عقیده کدر بجایا اقله و رؤیانک
 رؤیانک ز نایه میاشترند و سارق عقیده میاشترند
 اینک اول وقت قلبه کاک جائز در تبلیه و ایضا طایفه

و کذا

و کذا امر تبیه اهلک دخی واقع اولور طود وخی جالک لور
 کچون بکچون و کچون فیکه بر اغور و اولور وخی جالک
 فیکه کچون تبیکه یطایه علی القصد سول ایلر نقدی بکچون
 دسه خلوت و اقله عاقبت حکمی و بر و وکلر اولدر کچون
 اهل طایفه واقع اولور کچون عبادت و وجع خلدت عکس مو
 کچون بکچون بکچون خاطر سالک سولایه بخالد وخی بر
 کچون بر مصیبه و کچون اوغراسه و قلبه کس و کچون
 دیکدر در دیور خاطر واقع اولور و کچون حاینددر وخی
 نفی اولدر دنیا جمعه و قضا ایلر علم تحصیلنه وخی
 اینچه معتبر و کچون یا ضعیف و کچون ائلر
 کچون مور ایازدر وخی یطایه اولدر شهواته چک
 و کچون اقله ائلر خلوت و کچون برخی کچون و
 آنکدر دخی کچون بکچون کچون کچون ائلر ائلر
 خاطر ائلر بکچون بکچون کچون ائلر کچون ائلر
 اولور و کچون کچون بکچون کچون ائلر و کچون ائلر
 کچون بکچون ائلر طویک و اهل صفانک کچون ائلر
 او بکچون کچون کچون ائلر و کچون ائلر و کچون ائلر
 تعبیر محتاج اولور و کچون بکچون ائلر و کچون ائلر
 النبوة اتی ای رؤیانک کچون ائلر و کچون ائلر

Atatürk İstaplığı
 1979
 İstanbul

هجر واقع کور مردی الا فلق صبح کی طاهر اولوی
 و بیور لیکرے حد شریفان زنی الذی یا الصالحه جزء
 من ستة واربعین جزء من النبوة یعنی رقیاء صالحه
 نبوت فرق التي جزءون برجزه در زیر بعضی بکری
 اوج بیلو حیلک حکم ایندی و التي ای رقی یا الله حکم
 ایندی ایضا بکری و حی التي حبسنا اخذ اسلک فرق
 التي جزء اولوی و بواضع روایت و اهل سلوک منتهی لیک
 کور و فی واقع بود که اولیایانک نهایت حال انبیایانک
 بدایت حالید دیند و فی لوک اشارت و رفیع دخی بود
 زائینک یا اعلی یا اعلی یا الخلاق صورتید زائینک یا
 تره صورتیک و یا بر تیب و صوله و مرتبت نزد له
 اشارت ز بوقسم تعبیر قبول اید و اهل سلوک اعتبار
 ایست که یوقم سلج اولی کسبیه لوزک تعبیر کماله زمد
 درونی تربیت بود که اولوی و دخی اصل علم التي بود
 کلام قدیم ناستد لحد الله الذی خلق السموات الارض
 و جعل الظلمة والنور و حیث و جعلک جلال و جلال و اید
 کبی ای که هر کس نفستد لوانی نام لید تنید جمیع مخلوقات
 یو التي نوع اونی نه کلام شریفید ناستد سائرهم یا انما
 فی الاتفاق شکی انفسهم یک بر مجاهد رقیاده علماته

نوعه

متعلق

متعلق اولی نفسته لروعدیثا کور سه نفسته اولی
 ظلمة لروعدیثا کور اشارت در مثلاً جقود لروعدیثا کور
 این سائر و انما لیکر و یدیه لروعدیثا کور و مشربان اخر
 کوریک و هاتم کوریک و السیز یا قس کوریک و قولاق
 واقس کوریک و اولوی کوریک جلوسی علمایانک منزله ناستد
 نهایت کسب نفس و کسب نفک اخلاص قد شد و بی شوی جفند
 و کسب احوال جفند و کسب قنارت لید کسب جفند
 کور لروعدیثا کور خاضه و کسبیت و ارد و اقا کسب
 و کور لید لروعدیثا کور و میول و میول و میول و میول
 کوریک ناستد اعمال و مشور و محبت و فیض و صورتیک و اقا
 کسب و اهل لروعدیثا کور و مشایخ و مشایخ و مشایخ و مشایخ
 حلال و ضیال و میول و میول و میول و میول و میول و میول
 جمل لوانی و تر قید و مضاد و معرفت و شند و
 و ذوق و وجود ندر و اقا انبیا علیهم الصلو و السلام
 کوریک هر کس بر مغایه ناستد آدم علیه الصلو و السلام کوریک
 صفوات و نوح علیه الصلو و السلام کوریک ناستد و ابراهیم
 علیه الصلو و السلام کوریک خلد و موسی علیه الصلو و السلام
 ناستد و علی علیه الصلو و السلام کوریک زهد و زهد و زهد
 و بیغیر میزی صلی الله تعالی علیه و سلم حضرت لری یا اولان

صورتی که بکعبه و اما از آمدن بید که بنویسد کعبه
استان را بلیق کرد آن صفا و انصاف و تغییر کعبه
شماره که یا کوزلین اعوجاج یا اعضا که بر قوس کعبه
شرایع و سنت قسوی که تغییر و محاجد و کذا مکتوب در
جبرائیل علیه الصلو و السلام وجهه مؤکد که ملک خلوق
و معرفت نروانه اشارت که و غزرائل فناء اشارت و غنی
میکائیل شفا عده اشارت و اسرافیل ظهور حقیقت
اشارت و کذا کواکب یثاره زینت کعبه و اما حوسینا
و اما حضرت یثی مشاهده اگر عارف با حقیقت کعبه آنک
نویز و بیاد کلا حقیقت که تغییر و انوار کعبه اهل
با حقیقت کعبه البته تغییر و انوار کرد و او حقیقی
عالمه مؤمنین که بیاد که بشری اولاد یاد بیست
جنت اهل باغ در نوی امری حطوف یافته اشارت
اولیای اهل سلوک چند قائم می بود آن سبقت که در
مؤذن روایه که مؤمن خلق آن غنی مصروف معتبر پیش
سن مؤذن سن مؤمن شریفین صباح اذنی و قد و کلا
و کعبه که خوش که زیت یا غنی زینت کعبه صوفی معتبر
دیش که تحت نظر فکر او را و خالق باقی و اولاد
اولیای حقیقت یقوت اولاد سن جبرائیل علیه الصلو و السلام

اشوع قبل ان يرعايشه رضاعته عنها ان انا منك وولد اوج
آمنه دفن اولد كوردي وكونك الصديق رضاعته تعالى
عنه اولد كوردي وكونك خير لوي دين اولور يوعيس
بند وهر اولد وانه اولد وملك ربات كوردي يوسف
عليه الصلوة وانه ملك تعيس يديكي بوقبلدين وكونك
عليه الصلوة وكونك كند كوردي وانه علي بوقبلدين وكونك
بابا يوس وقرند اشتر كوردي ابقا وادي بچك يا اباهنزا غافل
رفاي قوجله نجي حقادريك ار غله ونبوته وصول
وقواي نفسا ينيك ابقا دند عباد طوبه وكونك قبلد
اولوردي اقا حاضر بغير حتى كد تعال عليه وكونك دنياك
حيات وكونك ايليك ونبوه كوردي ونبوه غيضاوت
وكونك وحققت واولد غني عباد وكونك كاهن عبادك
وكونك وكونك نيك امام علي مريم الله وجهه بيوردر
الناس نيا سوا فاما اولتم ما خلق وكونك وكونك
نجن اولد كوردي واولوردي وكونك وكونك وكونك وكونك
قديمه تقوي اولوردي وكونك وكونك وكونك وكونك
كاذب اولوردي وكونك رابع وكونك وكونك وكونك وكونك
وكونك وكونك وكونك وكونك وكونك وكونك وكونك
نكيم ابر رضاعتهما حضرت علي كرم الله وجهه نقل ايد

بغیر از صلی الله تعالی علیه و سلم درت قال ام ما من عبد ولا
 أمة يتام فينقل نوما إلا يعرج رجعه الى العرش فالتقى
 له تسليطاً لا عند العرش فلذلك الرقي التي تصدق
 والتي تنطبق دون العرش فهو الرقي يا الله تكذب بعض
 كتبك رقى تمام اولوبيلغزندقت عروج ايندوردر
 شولكه روح عرش اويا نور دواي كيك اولور واما
 بوند اشغاده اويا نيك يله اولوبللكا سني كذيرك
 حفظ ايد كذيك دواي سني كذب اومان ويوغان فخر ايد
 صقيلا كذيك دواي سني توسيل نيطار اومان وقلبي كذيرك
 حفظ ايد كذيك تعبير احتياجي اومان واما رياضت
 بوباره ذكر ايد كذيرك سبقت تد وليجند واما رياضت
 اجزاء ترينه تقيل درك صدف كساف وملك اولور
 وهر كور كذيرك وجودي اريكدر در واول اكل اولور
 واراق اكل اولور قدر ايدك لغمة تقيل اولوبيلغزند تمام
 اومان بيليك احكام جسدته نك تسلطنه ضعف كلور
 خصوصاً القوه نوع واحد وليقو جميع قوا لغمة واحد واثبتت
 مقدار اول طبيعت واحد باغل ايدكي كذيرك كذيرك وحد
 چقي كور خصوصاً اكل اولوبيلغزند ايدك اولور بيلغزند
 حب الحادة حياي متقطع اوشه بس مجتهد اولوبيلغزند

اعطا

اعطا ايجو سكره و صوابه اصله بق مانع دكلر واما مجاهد
 لطيف سز ايجو و خرق حجاب ايجو و تحيد نفل ايجو مجاهد
 بزل طاقته ديزل مرتبه نفعه دكسان و اعمال ايلام
 و مرتبه عقلم و اقبه و همت ايلو و مرتبه قلبه حضور و همت
 ايلامك صدف مجاهد ايد حريم اومان نك مجاهد مجاهد
 حق نجا و همت كلام قلوبنه بيور و اذنين جاهد و اذنين
 اندي نهج سبيلنا يعني نرم زاننده مجاهد ايدان و ايدان
 آچار ز و ذات حقه مجاهد نفل مجاهد در غفلت و ايدان
فصل بوفصل ايدان اوزم اوله آد ايدان ايدان ايدان ايدان
 بر مرشد كامل و مؤدب و اصل لا نهج ايدان ايدان ايدان
 اومان بوباره اتفاق وارح طالب اوله تفصيل حاجت بوباره
 منكره و درت كافي جمع ايدان اوبوراك مفيد و اوزان ايدان
 جيند بعد ايدان قدر سز ايدان ايدان سز شرط ايدان ايدان
 و ضو و دوام نوم و دوام سكوت و دوام ذكر و دوام
 نفي خواطر و دوام حكوت و دوام مجاهد و همت سكر بخي
 ركن صور ايدان ايدان ايدان ايدان ايدان ايدان ايدان
 مادامكه ميراث قلبيته اخيره چكمان اوله باطني خفاي اخيره
 آجيلق نور و همت ايدان ايدان ايدان ايدان ايدان ايدان
 توجه ايلسا ربط قلبيته اغواجي ايدان ايدان ايدان ايدان

لويج

و دخی بیویش کر که آینه شایسته آن است اما استاد اولی
 آینه حاصل امان کدک شایسته بعد از آینه اولی است
 استاد و کمال بر خط قلب اولی است مقصود حاصل امان
 و صادق و غوغا اهل اختلاط فی الناس هر شایسته نمودن و
 زیاده و مدعی شایسته بود اهل اختلاط جعفر کر که در
 احباب البیادیم در کوهست پس هر شایسته ادرست
 هیچ کدک شایسته و نوشتن و علم و فقه ناقص جا هلك صحتی
 برضی و ستم قاتل امان تنگیم کمالک صحت بر باق اولدی
 کی و دخی قطب الحقیقین صاحب مصادق الله علیه و آله
 بکری شرط بیاض المشرق و تمام استیفا الحسن کن بوفیق طایفه
 تشویش و در دیوبعضین بعضیته ادخال و ختم ایوب
 اوان ایوب عدد اوزید کتبایند و بومیزور بر شایسته
 چند تیه مانع دکلر بلکه متمم اول مقام بودد باید
 هیچ غل و حال تو بر سر دست و اوزید بر حق شایسته
 عمل صالح و زین و ایمان تقدیم آید تنگیم نظم کدک تا بند
 الا من تاب و امن و عمل عملا صالحا و توبه صادقه جمیع سعادت
 متعاقب و جمیع مقامات ک تمیلد پس هر مقام تو بر سر
 دست و امانی توبه و خیر و زین و اول توبه تو بر
 شریعتی زین و عقوبت اقتضای ایوبی توبه الله شایسته

حضرت کر که

حضرت کر که نظر کن که اولوب رسانده مخالف اولدی و دخی
 شایسته کر که بعد از خط اولی توبه و رویت غیر ندر
 دوری توبه و وجود تاد باید است اختیار توبه درست نیست
 لیک توبه نقل هر ملت نیست ایوبی شرط اختیار توبه در کر
 دنیا با کلیت اعراف اید انوار و زین نفقه سی واجب اول
 کسه لو و اربیه آنرا قیمت ایوب کدک ایچلر نیست
 جیغوب شمدن صکره ستره اولدی برینه قولش دین خلوص
 اولی ایچلر نیست کر طایفه زیند جک منزله اولاند و در
 و طالب جملہ صفتی شیخ و کدک توبه شیخ نیرد پس باید کر
 طایفه صدق و اقرار و اقربا و تعاضات نفستد علاوه و ایوبی
 کدک اولوب و حجاب حقه ربط قلبی توبه اولی شرط ایوبی
 عیال و اولاد عدولر تنگیم کلام و کدک تا بند از حق
 و اولاد کم عدد و کدک فاحله هم نیست در وقت و دست و دست
 زانکه از حق و در مشغول کنند ایوبی اهل دنیا بر یوکار
 دشواریه اهل آخرت آساند زراعه و اهله متوکی
 بر محبت و اوزید ناک ناز و غم و اربیه و ایچلر ندر و
 زانکه عکار آخر بر این تانہ شیخ تو ایچلر دین
 و ایچلر شرط تقوی و بر صبر و در ایوبی شایسته توبه کر که
 و ایوبی و علی الاطلاق فایده ستر کدک و حاکم است

بر شئی استی صاحب مقام نازده اولی فقر این شواش و در باب
 کوکلی بخیر لا ندرمه **بیت** چون کریک بین نازد از راه
 انشورن عارفان تو کم خزان **لا** بهم از راه تربسته شد
 جود اهل دل از غنچه **روزگار** با چ استغفا کن
 حال بر خود گیر به ناز کن **یاد** بخیر شوی خلوت عزت گذر
 خلقه در کس گذرد **و** دامن نفسک عیون آرایب او کند
 طوبی و خلقه بجمعیت **و** عیال و قارغ اولی **و** عیال
 و با خصوص اهل انکار طایفه **و** عیال **و** عیال **و** عیال
 صورت جمعیت و قلوب **و** عیال **و** عیال **و** عیال
 قلدر نیاید **و** اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی
 قلبی **و** اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی
بیت که کم تو را اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی
 و در حق طوبی **و** اولی **و** اولی **و** اولی
 کلام است **و** اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی
 شری **و** اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی
 اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی
 بر اینه **و** اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی
 مثل **و** اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی
 اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی

نقل

نفسک غرض فاسد او گیرد و تلبیس استحقاق تو باید
 میزان **و** اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی
 فاسد **و** اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی
بیت عقل تو با عقل و کمال شود **و** اولی **و** اولی
 طوبی **و** اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی
 اید **و** اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی
 آزاد شده **و** اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی
 این **و** اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی
 غایت **و** اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی
 مخالف **و** اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی
 متفق **و** اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی
 کل **و** اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی
 صورت **و** اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی
 و قیام **و** اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی
 در **و** اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی
 بخیر **و** اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی
 شری **و** اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی
 طری **و** اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی
 طری **و** اولی **و** اولی **و** اولی **و** اولی

دلت

نقل

التصوف كله ادب بيومين يعني تصوف جملة ادب وبعث بك
 دليكه ادب غني لم يكن ادبك ادبك اخذ موصوف و معلوم
 و غني و غنا خسته سوار در ادب عاقله صورت اولد كه
 دوشه حاله انما عايت اولد مذهب قداني و كرم له مرثله
 قبله فان شاول انك و تو كرم كرم و استغيا حمله قبله
 قشوا و لغز حق و كرم و تو كرم و قبله فان شاول است
 و جامع شريف نماز غير من قبله فان شاول و مرق و سجده
 و او يده و استمر كرم صاغ اغيله كرم طو اغيله حقا
 كرم كرم اللاله و كرم خار فذ و باس كرم كرم صاغله
 كرم طو اغيله حقا و كرم و جامع خي و يده و صاغله كرم
 و ايج كرم و استغيا طو اغيله كرم كرم كرم كرم كرم
 كرم كرم كرم و اول مسجد طو اغيله باصدا و كرم اول
 كرم كرم حضور يده كرم كرم و يده كرم كرم كرم
 ادب عايت يده كرم كرم كرم كرم كرم كرم كرم كرم
 كرم كرم كرم كرم كرم كرم كرم كرم كرم كرم كرم
 و كرم و او باير كرم كرم كرم و كرم كرم كرم كرم
 باير كرم كرم كرم كرم كرم كرم كرم كرم كرم كرم
 ديك كرم كرم كرم كرم كرم كرم كرم كرم كرم كرم
 و ستم كرم كرم كرم كرم كرم كرم كرم كرم كرم كرم

کشی

昆

همه چو آفرینک بوطائفه آردند قنبر بجای زمر دیوانه
 و اگر چایند و نمک لازم کورسه جمیع اعضا بیلد دوزخ
 و زل و خوار و عطا اوزر نه اولی ایچ جهای قلندرند
 چیسار بر و دوشوی کلین لکان لر کسه دَنَسنه قیلر
 اینمزل و خلق نظایره تقایم لر و هر جا که عد اوزره اولور
 اعضا وجوا حاکم لر بیلد و بیغیر من علی الله تمک علیه و علم
 مبارک تعیننک رقصه حی قنبر اولور یا غنبدن دخی
 چیسار مشترک بحرا خطر این کبر راحته اولیده دیوانه
 خاصنه صورتیه اولور درونک شغل اوله معاملند
حکایت شیخ محی الدین غریزی شیخ ابوهدیس مغربی نقل یور
 شیخ بیوسراغین کربنداحمد بن شیخه کین زمر آقظا هر
 اعضا ای کای ایزدم و باطنی دخی کدی بیلر کلمه پاک ایزده
 و کبردم آکره یول ایزد لر سه سعادتیه حمل ایزدم و آکره یول
 این لر سه شقا و تمه حمل ایزدم دیوشور و دخی شیخه
 یولوش دخی زمانه دین اولور اوله اوتور و شیخ تو جه
 این کتیه و نور و وی واقعه سوبلیق منتظر اوله اکر
 تعبیر ایزده دیکور و اگر اینر سه تعبیر طایر ایزد زمت
 ویرمیه و بابونک تعبیر زردیمیه و زردیه قنبر سوبلیه
 آرق و آک دیمیه و نیچ سوبلیکن اوکا دیکور زمانه

در
لکه

بافتور فکری طاعتیه فشیخ فالحه دید که نصرت کلام
 ائمه فشیخ حضور زاده قاعد و غفرمانه دین غفرمانه دین جبهه
 و راکی آدم آرمین کید بعد طو نیکه و نیکه سلام و در کلام
 الذين کونسه قول تو انک سلام و فشیخ سلام و در کلام
 زمانه اولیه الیوم زمانه فشیخ طو نیکه و اولیه بار
 یوم نیکه و حضور زاده فشیخ اجبه و خر و نیکه فشیخ جبهه
و سوزین قار شولیه و خر و نیکه فشیخ ائمه فشیخ نیکه
 مخالف فلا عالمه نیکه فشیخ ائمه فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 کتیه فشیخ نیکه فشیخ ائمه فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 استعمال ائمه فشیخ ائمه فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 غیر کف ائمه فشیخ ائمه فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 ذکر ائمه فشیخ ائمه فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 و حال ائمه فشیخ ائمه فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 نه مجلس و اوقات سوزین ائمه فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 حال ائمه فشیخ ائمه فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 و هر حال ائمه فشیخ ائمه فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 و اما ارباب عفو نیکه فشیخ ائمه فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 ائمه فشیخ ائمه فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 قلبی حفظ ائمه فشیخ ائمه فشیخ ائمه فشیخ ائمه

ی

یکی یکی غریبت و غلو همدن فشیخ باب کون بو اصل غلط در
 زلفش قودن و او صامق خلد کلام فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 بستان و در غایت ائمه فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 آئینه بنوب طو نیکه فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 طبعته کلام فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 الصلوة الا وهه کلام فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 دوام ذکر در هر کلام فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 و علا فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 خاضع کلام فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 در ویشه خاضع فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 فوجیه دوامه جند فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 شریطه فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 احوال مقام فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 ارباب غافل و کلام فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 سحر و اعترط طالع فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 در ویشه فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 محرم اولیه فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 شجاعت فشیخ ائمه فشیخ ائمه
 یوز جو فشیخ ائمه فشیخ ائمه

نه سخاوت

حق شما و تقاضای دلیسه سکا دخی بیلان است ایتر دی
 لیگ صدقه شکر کن و عبادت و مجاهدت به مغفول اولیسان
 امید در مقصود واصل اولیگ بگو الله تعالی بیلان اولیگ
 یونیدر طوطا عدود در که سالت صوفی نقد کویتو در که
 سن لو کیریک اما یونک یازی قیسی واری در سکا بیک و
 بیک لازم آتک تحصیلد فالوریک در لیک سندخی بولید
 خوار و نیم زدم قناعت هیچ سنده اولیسه او تحضیر اولیم
 و بندیم تو کلد و عولیم سخی تو اتمکد و ارفکدی عباد
 بر اما لاس یتر سکی اولیسه جیلده قلعه هادک اولیسان
 سکه کجیم دیر دخی اولونک برخی لیک که هر صباح رشتو
 اوج شیطانی بیلوریک بر سکا دیر جو افرید و اوجی هم
 او کید دخی کلوریک در کیریک جوا و یک کفر کیریم
 اولیخ کدر بر دخی در که نیرده ساکن اولوریک جوا ویر
 قهره اولوریک اولیخ کد لیک کمن کتیک با دایو وکی
 بیلک یتیر خیر اما دشمن کت کوته کسیریک و موسه می
 کس عافیت غالب اولوریک باله ایخی عدود اولیسان
 در کهای کیم وی ویدی و لیم و اولیم صوفیک او قلد و عمل
 هبتا نایور قیاس لیک سخت و تعجب کیک بیک اهل
 و عیال لیک کدی حاکم پیچه کس و اری در که سناک شیخ دیو

دیو یکجه کونیز روانه کدی و نیرد کک آدمی یکدر دیر عوان
 و بی سکه کچک اما اولیسان طبعی و جود قناره در کج
 عا لید صا حیا و لیر ستم فطری کیده ثابته هم در کج عا لید
 و اخی در کمن لودر سالت در که سن لویا لیک نقد سکی استک
 نهایت نفسک تو یازیک خطو علم سن عمل مقبول کک عا لید
 نور طاهلک عبادتند یکدر در مقدار علم او قیاس سکا
 خیر لودر دیر کک انا لیک اهل کک سن لویا لیک شیخ ختاج اولونک
 دیر خطو ویر آل الان الدخیر لودر مقدار علم کک مال
 قزانک پیچه خیرات صف استک سکا خیر لودر دیر حیا و یک
 علم کت نفی لیک در و مال کسیر الله تعالی کک احسانید دین
 ایسه نقد کوسا داده سن نکدر یکدیو نفی نفی لیک
 قل لید زبانونک کخی تن لیک و در دخی و لودر کک صوفی
 مجرذ ایسه دیر کک لونا و جود نقد سن خلاص اولیسان اولونک
 کک در و کجاده پیچه شرف و ایدر و انبیا علم الصلوات و ایدر
 سنیق و سید شوالد و تاسا کتو شکار و متزوجه غنا
 و عو اتمکد و اکر کک پیچه کخی اولیسان ککی کخی بر کچر
 در اما یونک لیک پیچه دنیا یک کک و مجتهد طوطا غنا
 طوطا دین کیک یونک و بعضی کبار میور کک بر دخی و اولیسان
 اولیسان و بعضی سید کک دنیای بن اوج طلا و قوشا کد

میزان عامل و مجاهد هر کس که سعی و جهد ایدر به کند
مقتدر و قاصد بلکه مژدک فاجر کس به اعمالی نتیجه و برین
نخاسته ایشیه و اگر نام سعی و حقوق عبادت مراعی
بیلوینه قوی و قوی که اول عمل آنی هلاک بولور اغور میزان
اگر مجاهد خلق ایدر به که البته مجاهده و اعمال و جلد
قوی عناد و زحمت صاحبید و اگر و کس حق کدر سبک
نه ایلخ و ایدر به و عمل و غافل و لو به مقتدر و صوفی و
دور و غنی و طلبی و کذا هاک برید و لیکن میزان خات و اولد و
علی این و ویر کوفی فضل حق و محض رحمت بیله میزان
بر الهی طافه زلزلای اهل حق دیو طوطی احکامند غافل اولد
معز و جاهل و ملحد باطلد و دعوی باطلد و کلامه
ذی همان علم و عمل و کلام و کلام اولد و غریبه الخی علم
و جهد و تغیر و فقه و زلفش بولور ایدر ایدر به روح
معداد و نه خبر در و خبر حققتند بی ایدر در و خبر در
و خدای خات و اولد که طاهری علم در زبانت کد نصیر
او را طنی دخی حمایت ایدر و عالم حقیقی و قایت این میزان
من یستقر المیزان الایمیل لاجیه فیخر فی اعوجاجا قال
الله تعالی الذین یتدعون الشفوع لیسکون ممله غیظا
و قارجله کذا و لایستلوه کل المیل ایضا احفظ فان ذلك غیظ

میزان

میزان دعوی توحید ایدر جماعت بر لایمه به
سبب اولور لیکن و صفتی کر کن و دخی خات واقع
اولسه نفسیه لوم تمک کرک تو مقامه توحید ایدر
بنه نه دخی و ایدر به جمل حق ایدر دیو با قوی طوطی
ترک ایدر و الحاد در بلکه توبه و استغفار اعتدال
انک کر کن و اما خات جند صدق اتسه الخ
بن ایدم دیمک و بلعک کرک بلکه عنایت حق
اولسه بولور صد و ده کلمه کرک دیمک کرک دیمک
قرآن شریفه و ایدر ما اصابتک من حسنة فمن الله
وما اصابتک من سيئة فمن نفسي کلمه من عند
ایک تو مقامه توفیق بین الی شین خیر در درک
شور و سکات نیست اولنات نفسک جاپا طاهر دیک
قوام تر کیدک الله تحا و کما ذک ذات قد سنه مقا
اسم اولور ظهور اشد دعوی که تعیین بولور
سن اولد و حق حقد نفسا قبول ایدر کسن اولد
اول اخر حقد و هم الخ ایضا ایدر حقد الا اراده
نقصا ایجاب ند و بومین نه تابع میزان دخی و ایدر
نایع و ضاک لحد ایدر کنینه عبیه لایمه ایدر اول
میزان بود و کجایان قوله عنایت بکلی ایشیه عمل

الله

بلد

نشاط و صفایه قال قهر جلی ایشلری خیر لو اولور و اگر بیضا
تغیر نکر عمل ایشلر اولور بقی اولو صباح اولدقن خدیت
النفس و سکران الطبع و عبوس الوجه و مضطرب القلب قالو
و دکی علی شتی اولور و دکی هنر مقام کسل و غیظ ظاهر
بطالت و هوای نفس و اطاعت غلبت قویار قانن هوا
قوة طویار حقد کعبید و لو بیضا نه قریب و لو ویر قوی
هوا به دخی جگر اگر قوی ایدر حاکم اصلوح اینر سه هلا
چقور لی نه در وینر ساینک بو طریقه و شوب کید نلر بو
میزان رعایت اینر و بیخیر جانینه سرعت و هوای غصه
تخالف و مفارقت اینر نلر انکون کون اولد مختلر
علی اویه و بغضه و اخلاص علی نایه مدد الی و یقین
شیطان اولور لغو باله تعا موی ایلر قاری و یقین اصله
حقاقد الی سب و یقین نلر نفس قوی مکد و هوای خوی
رضاسند ایشلر طویور و عکدنر شکیم حق سقا و تعالی
یوق و اضل الله الظالمین ظلم بر شتی برینک خلا فیه قویقد
سندکه سکا انشاد اولنار خیر برینه نفسک هوا حق
قویک ظالم اولدک الله تعا ظالم لمری ادر در طغر اولد
چیقار و هوا و معصیت هلا کبر لغو بخود باله ایدر
بو میزان میزان سعادت و میزان شقا و میزان

الرشد و التلاح و دخی شد و فلاحک میزانی کشی صاحب
بصیرت اولور نیز فهم ایدر و نیز قبول انکد دخی اولیاجوا
مثالدر حکم طبیعت غالبدر فهم ایدر قبولانر ترد ایدر
نفسک شدت شد و کبر و غرور نلر
دیک
آدمی بدست باقی بوست . دیدن دن نکر دیک دوست
باز نلر اولدک عین العارفین . کون نلر دیک کون ره مین
کون و کون کلامه نلر . کون کون کون کون کون کون
هکایه جنید قدس سره بر شاکر و ایلر کمال زیاده اکا النفا
ایدر دخی غیر یقین جنید اعتراض ایلر دخی بر و جنید
بیور دیکر ترا و اولک هیجکد کون مدی بره بو غار لک
و غیر لک کونک هلا و لک ایدر بشول مراد جنید اکا
زیاده غیب ایلر دخی افخ بری کون دخی و ایدر افخ بر
مخلوق نظر ایلر قوی نلر دم اما خالق نظر ایلر قوی نلر دم اولد
اجلد دخی کونم نتیجه دیلر سکر ایلر ایلر دیک غیب مرید
محیل اولد یلر فاهم میزان الی و البصیرة قال الله تعالی
جل شانہ و انما من ثقلت موازنه فخره عیشه راجیده
یعنی میزان ایز او و محضو را ایشلر در و عین و خود در
بو میزان نلر ثقلی است ایلر اولور دخی بصیرت ایلر جوهر لک اولور
خیر او رینه ثابت و یقین لید عاقل ایشلر جوهر عقل ایشلر

هو روز کاری صما ایله انکه ایوب کیده مزایمک دانه
صغیره صاحب جوهر اولد و شیخون سید ثابت اولد و قالور
کلام قدیدن نایند قانما ما یغفر الناس فی کت فی الاغناما
صما ایچ یوش اولور شیخو کید و اما ان بد فی ذه جفا
و دخی زبر کو یو کد نایچ یوش صمان اولور ییل اولور وخی
وقت یو فایوب طایغی اور کید کذلک یغریب الله لا مثلاً
الحق و الباطل ایچ جوهریت کینک معرفتیدر و کینک تجتید
و کینک عقل و زکا و تیک حبوبانه کیم یعدای کیم یریه کیم
خو کیم هر نقد اعتبار ایدر صیار سکیم اولمان
اطمینان و تیه سیدر کیم فاضل ایدر خالی اولمان سکیم
دائم لیه تشبیه تمکیم اما تمکین و سکور و قارونک
فوقین در میزان ان تحقیق حقیقک میزانی سکیت و تمکین
و قال و قارون کتشی نقد حقد طولار سه اول قدر
اغز او تو نازد رحا اولور نقد یوش اولور سه خلیف اولور
کور میسین برکوب یار نبار یوش ایچ ریجه کیم کیم
مکن اما فی طو اولور سه بر ریجه آدم ری کتیه و میزان
التوحید ایچ توحید عوای نلیسه و قال و لولاه
نظر الیه کیم و من و من ان حق و رحا اولور کیم
اولور سه یا بر کید ضرور و ازیت کیم سه کیم متغیر اولوب

غیظ

غیظ و غیظ ایدر عروه و زین شتم ادر سه دعوا سنده
صادق کیم اکثر سله اولوب اوارت الکیم لر یوش غیر
اسناد اتر سه موحد و اللهم ان رفنا و اغنا من الذم
مک یار بد قدس سه کیم اهل ان را یوش حقه لا تو به
بر سنده بولامک مکر توحید و ارا و لیدر خطا کلید
یار بد توحید کیم بولامک لیلک لبنی یعنی سود ایچ دیک
اولور کیم یعنی سو یوش کیم اغزای دمد کیم یار بد سو
نور کیم یوش کیم اغزای ایچ بولور خود شکر دیکدین شکر
توحید ریجه جمع اولور میزان العدم ایچ توحید کیم سه
مستقیم اولور عدل و ریجه و عدل احد طرفین ایله آخره
طاهر و مکرر یعنی طرف شریعت و عبودیت و ارا و طرف
جمعی و اولوبیت و ارا شریعت و عبودیت و ظاهر خلق جنا
حقه و حقیقته مکرر و حجاب ایچ مالک ما امد نفی
و خلق کیم ری کیم مایک کیم کور منجه اهل شریعت و اهل
وقت اولور استرک بولور فرق دیم استرک حجل و غفلت
کتی اولور دینه و بومقامین قلبی و ارا شریعت ارا حقیقته
خلق و شریعت اولور اهل جمع ارا عارف اولور هر نقد سه کیم
ایچ سه ما امد کتشی و حیثش ارا مشد عابد و زاهد
خشکدر بولمقامد یار بد لیر شول بر عابد قصه سی معرفت

حقى لو اصل صورته ونفقته تنزيها لك بغير ودخى
 حتى يلو بخلق غائب يدركه الملك كحق صورته متناهية
 كونه ويكون البحر اهل الشبهة ولو نور فقدرت من نور
 تنزيها محروم اولو بكن تنكس الخ ليدن لو قدامه
 بيور لم **يت** فان قلت بالقرينة كنت مقيدة ان الحق
 طرف واحد حصل لشئ اولو بكن قال تنافوا احاطه در
 وان قلت بالثبوت كنت تحدد **البحر** ودخى ومعناه ان يمتص
 احدى طرف برينه طاروا بكن و طرف قوت بولوب طرف
 اخرى نحو ان يدركه وان قلت بالامرين كنت مسئولا
 وكنت اما ما في المعارف سندا فمن قباله شفاع كان
 مشركا **يعني** حقه خلق وجوده واراد بسببه مشركه
 ومن قال لا قدر ان كان موحد **يعني** الحق وحقه در اتمنا
 ناظر الى نظري اعتبارها اعتبارا مختلفا ولو وجود واحد
 خلقه ديون كونه يا تنافى خلق اولو حقه ديون كونه يا تنافى
 حق اولو حقه بقدره احدى وجوده بر صغوان قايك و
 التشبيه ان كنت ثانيا **يعني** كحقه تنافى احدى صافى
 يا لکن تشبیه بطريقه الله كحق جهة اما سنده حص
 امتس اولو بكن واسماى ستماد ارض اولو بكن وياك
 والقرين ان كنت مفردا **يعني** حتى تنزيه مطلق ائله شفا

ايضا

ايدى بكن لو مشبهاتكم صور خلقه حقه خارجة عن اولو
 مشرك اولو بكن ائله لو حقه علة اولو كحق شفا وتعالى
 بوجه صور بكن مسك على ائله بكن صور خلقه كونه بكن
 اولو بكن لو بكن در صفته وهو صورته هر حقه عنيده
 بكن خلق ذاتي سنده عقول وهام وبصا در اكن ائله بكن ائله
 اذ لولا له لما كانا **نه** خورشيد بكن دين بساط معرفته ولو
 شكى بين ظهرون تو بكنست وجوده من ازل **فليس** نظرس
 لولا ائله اكن لولاك **قال** العزالي جبال الحضرة الالهية في
 غاية الاشراق حتى لم يشذ عن ظهوره ذرة من ملكوت
 السموات والارض فاما من قوت بصيرته فانه في حال اعتداله
 امره لا يرحى الا الله ولا يعرف غير الله وبه علم انه ليس في
 الوجوه الا الله واما ان من اثار قوت فرى تابعه بها
 فلا وجوهها بالحقبة دونه وانما الوجود للوجود الحق واية
 الانشاء يقول من قال كتابنا ففينا غنا ففينا بالآخر
 وحقه بكن اولو بكن ائله ان شئت من اطارع بكن عوفد
 ائله الا الله الا الله علم جعد محمد رسول الله علم فرقة جميع
 وجوده خلق بعضه مرتبة **نه** بعضه موجوده حقه
 وعبوديته مانع ذكره **قال** الله تعالى هل شان ائلك
 بعبد فرق اثبات ائلك وياك لستعين جميع ائلك ائلك

ولكن كنى به كمال وحرز فوق بعد الجمع اوله ند وبقدره مقام
 جود عالمى دانى كذا ابو مقام عليه طيرقت اداب كمال
 بود كذا چه آداب سینه نه نجو قد توكل و تسليم و رضا
 و شكر و قناعت كبر و توبك انشأ صوفيه بلبند معتبر
 اوله هنك به نرم يازد و غمر كبر در فصل بوفصل معرفت تو حيد
 مشايخك معالاه تنه يادى در لغت كذا كذا بيد كبر عين معرفت
 و عين تو حيد لكن تهر كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 و هم تحقيق حقيقتك نجه منافع و اردن و التوق معق يور
 ذاتك تفكر كمال و حقه اشارت اقلك شريك در حقيقت
 معرفت حيدر در و ابو رنخت بي يور عارف اولد كذا كذا
 هيچ رنخت كمال و رنيه بلكه جميع شيخ ضيا و نور اوله
 و ابو يمامه رانى يور كبر حقيقت معرفت اولد كذا كذا
 جهانى رنختى مراد اوله و طاهره قدى يور كبر
 حقه معرفت نفوسى و تير يور كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 يور كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 نور و جوى كور يور يازدى و غيله سهر قدى يور كذا كذا
 حتى حقه كور و كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 اما نظر كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 و ابو بكر كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا

جميع خيه الحق نفس كذا يور طوبيا ناك قلنه نور معرفت
 طوقن و رهم هر و رهم منقول كذا يور كذا كذا كذا كذا
 اهل مجلس كذا بعضى يد بركه فلا تلى على فلا تلى اخذ كذا
 جواب يور مسكن كذا على اوله يور طوقن نور در انما تلى
 كذا كذا كذا كذا كذا و التوق معق يور كبر عين معرفت
 سفر كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 عام كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 شيخ الاسلام يور كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 ابتدا يور كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 ابتدا عام كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 خارج كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 اوله و اولد كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 مقدم هيچ كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 اولد كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 بكوندى ان ذلالتك جيب لله ومن الشوق قتيل الله ق
 اول يازدى هر قد بوز رنيه يور كذا كذا كذا كذا كذا
 خراب يور كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 و كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا كذا

افعال توحید صفاً توحید ذات و بتوحید
 اهل غایت غیز الوجود در پس اول طالب مطلوب تعیین
 ایزد و بتخیل نیست قلوب صفاً در شرک و مالک آنکه یا بنسب
 تصح سلوک به بل یا غیوب قول صفاً لوی آنک فالذریع هتی
 علی این سخن طالب بویله یوله کیر چیک نظای محسوسات
 و امور ظاهره و شویله مافوق اولوب قابولور که اجلفی و
 طوفان و جوقانی و آنانی بلکد قالور کما ذکروا فی
 حق اولور کندی و فی نفس اولور و بویله قلوب غی و اولور
 و فی طالب تنزله و در شمس و بفرقه طلمتی احاطه قلبه فقر
 کونی اولور کیم و حرم غلبه ایزد نه این چکن بله نه
 باقیه امور به احتیاج غم و کدر کوی بنور و آنکار و
 و غم و ادب محرم اولوب همان بواله غنی چوب اخذ ملک
 است که بویله بویله کار عمل عقیده اما جان طالب که کیم
 ما سواء حق قلبه چقان سه هر بویله و طلمت و القلوب
 خلاص بولور ایکن الله سبحان و ذکر بی سوره ذکر این سیکه
 کلام قدید بیق فاذا کونی اذ کمره و فی حق سبحان و ذکر
 آنک جمعی مشکی است اولور و هر وای حاصل اولور و مقتی
 مولد صفاً ذکر الله استغفار و ادب و محبت الله و
 ایزد و اولوب کانی میور که کجی سبحان و ذکر

بنی و زید

بنی و زید و فی غلبه ایزد بنی و سبحان و تعالی و ذکر
 زراهم کبار آخر بنی بیک کرم صوبه یوا دخی نبی ذکر الله
 این بولور کجی سبحان و ذکر انسان ذکر الدلیل آنک شکم حدیث
 قدید بیور و قال اولور که عین خلقت الاشیاء کما لا یخلک
 و خلقتک لا یخلک و لا تفتعلها خلقتک عین کل یغیر شغلک
 عین فی نقره و کل عطیة تأخر تلحق فی بلایة یعنی بیور
 قول جلاله شای سنک ایچور ایدم و فی بنی ایچور ایدم
 سندنخی بنی قویوب سنک ایچور ایدم و غمه مشغول و بله
 نعمت که منی سندن الیقویا و لغت کمال نعمت و عقوبت
 و هر عطیة کخی کیر و بویله اول عطاد کمال بلور ایزد
 طالع ذکر که در خرفات دنیوی به کمال و بیور با کلمه
 دخی حق سبحان و تعالی یا غلبه و اعتقادین حکم ایزد و
 آتیه سیوار اولور بنی و آنکه یا بنسب بویله بعضی عوارف
 و کاشفا و هواف و وقایع دخی اولور به اتفاق اقبوب
 تصح حال آنکه سوخت این احطال بلکد سلوک و
 جویق اما اول منزل اصول بیل و غیور حبیل یا اولور
 غیب القوی غیب النفس غیب القلب غیب العقل غیب الروح
 غیب الغیوب و آنکه مرتبه دخی سیر و حق حبیل و نفس
 حاصل اولور و قلبه بر مرتبه حاصل اولور مقام عقالی و شکر

ایچور

مقام روحك التثنية در ورف ^{حده} دخی بر مرتبه حاصل اولو
 اكاسته دیر لیر و بولونك هر يك امانا ^{حده} وار در هر
 بر خیاك امانك ضحك بود كه مدعی الله در شريك
 كندونی حجت قال ایل صاحب حال صوت ^{حده} كوتوب نیجه
 كسه گز اخله لاله كسه سبیل و لور و شیخ صدر الدین
 قنوی صور تجلیات بعضی مرتبه بیباك مشهور را ^{حده} ایدك
 مرتبه اولی شول مقام كه جمع و فرقی یا تو غیر محلی
 دینكش اید كه حق تعالی بوم ظاهر در اسم ظاهر حلی
 تجلی اید و بخلق با كلیه بتوب شهادت ملكوت حقد غیر
 ظاهر كورض قال و ظهر حكم ستر التوحید في مرتبه
 طبیعت و قواها الحسیة و الحیاتیة و لیر هدر شیخ
 من الموجود ایل اول بوم وجود ایل زهد و اعراض بلیق
 یا د نظر اید و كند بوجود دینك و بوم بواد و بوم جلد
 و بوم با محمد دیر بونكه بید هیچ نید قاجاق اولم
 زك كشی طلوبند قیاز و شیء و ایدك نیرین بخی اوشد
 عارف ایل زاهد فرقی بوم مقام حاصل اولو و بوم مقام
 ذوالنور معجز كایدی كبریه بطوبه ایدست المغه و ایدم
 بطایفه كورم و اكاسته نوال ایدك كیمك جازیه یك دخی
 ایدست المغه مشغول و لدم او اجاریه بجا جوادین یكه

اندر

اول شی كور و كیم زمان عالم صاندم صكره عارف صاندم
 صكره مجنون صاندم و بن ایدم نیجه جازیه ایدك خاوند
 كلو كورم عالم صاندم زراعتا دوام و ضحوة القرام قنیر
 انیخ نماز وقتت الولیر صكره یوزیدیه با قرك بلر مكه عالم
 دكلك زراعتا عالمه مرقم ایل عارف ایدك درین ^{حده} جلیه كورم
 نوال ایل بلر مكه عارف دكلك ایدك عارف اولسك حقد غیر
 نظر ك و شمر د ایدك بلر مكه جنوسن دیور غایب و كد ذوالو
 ایل بلر مكه او اجاریه كمش همان بنو ایدست لکی با شمه
 قاقغه كلش ^{حده} چلیست دنیا از خدا غافل ایل فی قاض و فقره
 و فرزند و زن و ایل بوم مقامه سالك واصل اولم غافل
 زهد و روح و دنیا دیون جویرت بغض ایدك لایز مكن بولون
 واصل اولم خلق حقد و دنیا ایل آخرت محب اولو و بوم
 مقام اولم قاندم كه اول كسید تنزیه و فرقی حقی قاض
 بالکلیه تسبیح و جمعه و درش تنكیم بوفاروده بیباك ایدك
 بونضدن تجلی اسم باطن مرتبه بند اولو ^{حده} بخی اصل
 اولو عارف ایدك بوم مقام عالم غیبیه اولو و وجود
 احیاتین بیلو و حقد تنزیه و استعلاء سن فخر ایدك و بوم
 تجلی ظاهر قوالند اخذ ایدك طایفه طبیعتیه ظاهر
 اولو تجلی باطنه المخلد اشیا و ظاهر دن و بوم حقیق ایدد

ز را و حال آنکه بدو هر شیئی بنده طبعشده کور و فطر
 ستر التوحید و المعرفه الا زمره له فمرتبه عقله و
 زهاده الموحده الظاهره و مضایق عن کل کثره و حکما
 یسخر خلقه حصاره و یغیر احوال خلقه بیکرین احوال و افریق
 باطن و غیب مطلقه ظاهر خلقه توجه اذن لانه
 کذا ایضا جمعاً صریح فرق و تشبیه و تفکیک تزیین و
 وقایف و سینله اشارت و کنایه باین مقام که بگوید او را بگوید
 و در آخر حکمید و غیر ظاهر حکمید و در باطن حکمید و آنکه
 دخول و حیدر مقامه کلوی ظاهر و باطنی علمای برین جمع
 اید و اینک اندک مفارقت و منازعت و تضاد حجتی قال الله
 بحجی ظهوری ارب بر باطنی با شفعه با شفعه بر عالم فیه
 اید و اثره آنکه قوسه تقسیم آن خط باطنی و مطلقه
 و لسان توحید ایلوه و اقل و الاخر و الظاهر و الباطن
 آیه کبریه نحی و قویانه پس باین صفت تجلی اسم جامع
 ایلوه و اقل و کون نهی باین مرتبه و وسطی آنکه غیب ایلوه
 شهادت جامع آنکه طرف ذمه نظر حاصل اید و آنکه حق
 جمع امکنه فائز و الوجب بحجینه منافع او ملایک و اوست
 بومقام توحید شریفک بنی ایتنه قدم بصیه اولو
 و بومقامه ظاهرک باطنه و باطنک ظاهره انصافی و

دارونی

و در وقتی و ترا خن سیر این در آن رضایک بواج تحک
و اینجا اسماد رح اسم ظاهر و اسم باطن و در اسم
جامع زیر اسم جامع اول در آن معا سیر در معنا معتبر
اوله و بواسطه جامع طرفین جامع اولی اعتبار که ه
مستقیم اولی در آن نه کونه علاقی و در این جانب
قبیل اعتبار تک جمیع صولیه و آنست که هر چه
و بر صفی حکمی غالب اولیه با آنکه جهان میار و علی
و انشا لات اعتبار معایند پاک اولیه حتی حقه اولی
بله اعتقاد اولی در تیرکی و معانی اسماد بر اسم خصوص
معانی اسم الحاکمی حقیقتی علمی که تمام کبی
کبی معانی کبی سیر کبی یا فکله یا غیره یا ظاهر و یا باطن
اولی که بو معقوله اعتبات و میویند و تو جهات
پاک اولیه بو تیریه احدیت جمع ذاتیکه اند جمع
جمع اولیه معین ظاهر اولی حقیقت قلب مرات اولیه
شیر ذات طلوع این و بو قبل احدیت حقیقت مرات
اولی حکمی ذات احدیتی قبول این و قبل احدیتی بر صف
اولی صفی قلب انسانیه مقام مضاهای حاصل اولی و
اولی مضاهای بر کبر قلبی شایع کبریات ذات آنکه نام
منطوق اولی بر کبر این اولی آنیکه عالم اعلا ینه

مجلس

درکه

وعلم اسفل صفادى نيك اخبار الهى حضورت بغير واسطه
 واصل اولمش بقوله ما وسعنى رضى ولا سماوى وسعنى
 قلب عبد المؤمن الفخ الفخ انى فكره ساحة متبحر اول
 استواء الهى ابل وجه والى متفرع بعضى انى كرى ريلوب
 بعد التبر والتوحد بحسب نسب سماء علوا فى مراتب
 صفاته الروحانية وسفلا فى مراتب قواه الطبيعية انك
 صك شمسك شعاعك كه شمسات ديد كبرى بصيردك
 يشبهك برك بقر او استحققت قیامت قوبان ورو
 قیامت تولد بختى اسد سارده منتها در ولقد رآه نزلة
 اخرى ايله اشارت اولمشه انك فوفقت در اول علم
 بالقیامت ابدى وكد نقتند غائب ابد بوعین قیامتند
 انچو ابدى نده دخی حى بر در كن نضك لسان اسحق وكره
 لمن الملك اليوم فمن نسب كونه برنس قلبه كه اول
 نسبت بچون ظاهر اوله يا حكه يا عین يا در قواى حق
 تعاضده حق ابرق لله الواحد القهار در زیر الظور
 حق واحد ظهور وجود واحد نك ابد و هو مقامه
 صدر الذبك دخی تفصیل حوقل نوقول ابد اكفا ابدك
 اما اعطال بلك كه حقیقت حجاب اوله شك برشیده
 اولو غلدر بجان اول شید خروج اتك بیلور شك

اول

اول بخت ندر ونه حقیقت در اید ماد امكه نفسكه
 مفارقت اتیه سن تفكك ندر شمن ابرو كن بلز سك ق
 دینادن واهل دینادن حقیقتیه بونك خاللى سكا
 معلوم اوان سنكه الآن خلقا تحتلط اكن دعوى
 توحید اید لسانكه تقوف ایدخ الحق بى ادبكدر
 الهى بى من اهل كمال ایت كجور هركن اهل كالات
 بى بركن قوم اید انا دخی قبل فضل كده صكه ابقا
 بى قبل مظهر جمله كالات كبر سوجا وید انواع لذات
 بى نازد اهل نار حبابه ارشد فضل كده فتح باب به
 طباكه عبد خضوع اید مقرب قل مؤبد قل مذهب
 صفا بوسو كد وید اید ایشو قو كه انواع احسان
 هموا سوجا نده نوره ویت
 دینلسو دفعه هسله نمت

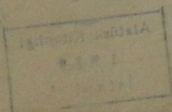
قد وقع اقام هذه النسخة الشريفة على يد عبد الصغيف الخفيف
 درویش محمد القادر غفر له له والوالديه وجميع المؤمنين
 والمؤمنات الاخياء منهم والاموات امين يا حبيب الله دعوات
 سه اثنا وعشرين ومائة بوالله انك رحيم الرحيم
 يوم الخميس في وقت الضحى

Atatürk Kütüphanesi
 1979
 İstanbul

İSTANBUL
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ

ATATÜRK KİTAPLIĞI

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله على نعمائه والشكر له لا اله الا هو والصلوة
 والسلام على حبيبته محمد وآله وصحبه اجمعين
 اما بعد لكل امرئ من امر الله له دنياه موجوده
 التي بيان ايها لم يخرج من حضرت شيخ محي الدين عريضة
 قدس الله ناسرا هم فتوحا سيكتسبونها استغفر الله
 لساكنيه ترجمه الحسن تكملة عربي بلينارك دخی نصیبی اوله
 وباللہ التوفیق معلوم اولسونکہ طریق حقہ اولون طبقا
 ان نری برخی قسم اولون در بعضی سی جمیع حالات و مقامات
 جامع اولون و بعضی ایقی جنتا حقاقت فیض الی و فی قول
 حاصل اولون و بعضی عریضی عین اولون و بعضی عریضی
 اولون کاہ از و گاہ جی اولون و عریضی عریضی عریضی و اولون
 اولون عریضی عریضی عریضی عریضی عریضی عریضی عریضی
 بیور دخی اولون بیان این لم یعون الله تعا **الاقول**
 ایدری طبعی اولون جمیع حالات و مقامات جامع اولون
 یا اصالت و زک اولون حقیقت محمدی کی با خود نیابت و زک
 اولون کا عقیقہ دیر لہر زمانہ بر اولون و اولون و دخی
 ایکی قسم دخی اولون عریضی طاهر حکمی اولون و جمی باطن حکمی

اول

اولون بار یکدی و حضرت حسن و حضرت حسین رضی الله عنہما
 کی و رومی اولون که ظاهر حکمی اولون باطن حکمی اولون
 ابونریط لبطای کی رحمة الله علیہ اما اکثر یا قطب اولون
 حکم طاهر لبطای **الاقول** ایدری عریضی عریضی عریضی
 امام اولون بریک دی عبد الرزاق و بریک دی عبد الملک در
 و قطب دی عبد الله در کما قال الله تعا و مقامات
 عبد الله یعنی حقا علی الصلوٰۃ والسلام و ابو ایکی امامک
 بریک نظری عالم ملکوت در و بریک نظری عالم ملکوت در
الاقول ایدری اولون عریضی عریضی عریضی عریضی عریضی
 اولون بر مشرق جانب متصرف و بر لبطای متصرف در
 و بر لبطای جنوب طرفه و بر لبطای شمال طرفه متصرف در
 عالمی کوندر و بر لبطای ایدری عریضی عریضی عریضی عریضی
 کما قال ربک عظمتہ الم جعل الارض مهادا و الجبال اولون
 یعنی عریضی عریضی عریضی عریضی عریضی عریضی عریضی
 و عالم اولون لبطای ساکن اولون و بریک طاهر لبطای ساکن اولون
 و بریک عریضی عریضی عریضی عریضی عریضی عریضی عریضی
 بریک مقامات اشاعت ایدری بیور قول الله تعا تم لا یقینهم
 من بین ایدری من خاتمهم و عن ایمانهم و عن تمامهم یعنی
 البس علیہ ما یتقوا آدم فرست بود بر لبطای اولون و بر لبطای

الله تعا

بود و تمام آنچه حفظ اید را بر ابلین بفرمایید و بفرمایید
 خاتون را و آن را اولی از کتب و اولی از کتب و اولی از کتب
 عبدالحی و عبدالحکم و عبدالقادر و عبدالمجید و عبدالحی
 بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید
 اقلیم که تصرفی و بر مشرب اقلیم کسی اجماع علیه السلام
 قدس سره اقلیم اولی متصرف در اقلیم کسی اجماع علیه السلام
 قدس سره اقلیم ثانی بر متصرف در اقلیم کسی اجماع علیه السلام
 السلام قدس سره در اقلیم ثالثه متصرف در اقلیم کسی اجماع علیه السلام
 ادریس علیه السلام قدس سره اقلیم رابعه متصرف در اقلیم کسی اجماع علیه السلام
 یوسف علیه السلام قدس سره اقلیم خامسه متصرف در اقلیم کسی اجماع علیه السلام
 التبتی علیه السلام قدس سره اقلیم سادسه متصرف در اقلیم کسی اجماع علیه السلام
 ید بخلیج محمد مصطفی علیه الصلوة والسلام قدس سره در اقلیم
 سابعه متصرف در اقلیم اوایل اقلیم سابعه اولی از
 اسرار خاتم مطهر در هر یک یک سطر در هر یک یک سطر
 اسماء علیه السلام در عبدالحکم در عبدالقادر در
 عبدالمجید در عبدالمجید در عبدالمجید در عبدالمجید در عبدالمجید در
 و بفرمایید ابرار ابرار که سید هر که بفرمایید در هر یک
 بر مصطفی که مراد ابله کند و صوفی در هر یک
 بر بفرمایید بفرمایید بفرمایید بفرمایید بفرمایید بفرمایید

ابرار
 اید ابرار

اما

اما عالم را بفرمایید بر شخص در کندی مقام مطهر و بفرمایید
 کلید هر کس که بفرمایید و قادر و اولی از ابرار و اولی از ابرار
 و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید
 و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید
 نسوان در هر یک و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید
 انک قدس ابرار و انک قدس ابرار و انک قدس ابرار و انک قدس ابرار
 هر زمانه و انک ابرار و انک ابرار و انک ابرار و انک ابرار
 بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید
 افسرد هر یک و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید
 اولی و انک ابرار و انک ابرار و انک ابرار و انک ابرار
 عاجز و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید
 سهری و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید
 و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید
 یا شمس و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید
 سحر و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید
 بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید
 اما بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید
 فلک تاسع در هر یک و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید
 الحارثین و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید و بفرمایید

حکایه اولیون بلقینک اتاسه جن واناسه انس ایدک انکون
 بزیم قمرده اولدی کتر اناسه جن اولدی کجفیل قند اولدی
 و شوق کمنده که اولمشه اولدی و انک اتاسه بشر معلوم
 اولادی کجایتی عالم کسده رای مختلف کسده اولمشده
 پس انک معانی علم خرد و حجاب مواعظ علم بر غی انک حفظ
 آتسه ککرده و اول اناسه ک منیسده اولمشه و اهلی
 طبایع مذهبه ک خلاف یو که ایدر لکن اناسه سده
 اولد حاصل اولان البته اناسه سده خواجه دیر عین سق
 والله علی کل شیء قدیر و دی غی **سجده** وارده که آن اولود
 خاتوا و جمیع غلک احوال ک خبرد آن اولود و یونک
 مقاسیده ایدر کسده بلز و ستر یی اولان و ستر اهل
 حال یو قند صابون لک تا حقیقت ک قیل کدر و دی غی
 وارده که رف من ساقطه العزیز یو انک معانی سقیط
 اولوب کیشان عظیم کالدر کدی نفسه متغیر معامده
 دایما الله تکلم و دی غی غایت یو ستر و دی غی الدین
 غنی ایدر قدس من یو لک بر یی کدر غایت منک لیل
 و لیل ای کجی الهم بولی و اق و امش اما اول قده عار
 الهیه سوار ک حق کل و غنیایه لعل کجا اولود **سجده**
 کسده وارده که انک حال غنی بالله دیر الله سبحا و تعا

عالمی

اولسه

یکسده

سده

عالمی اولدی حفظ ایدر و یو ایکسی کرمه عالمی اولسه ککرده
 اما انک نهایتی خرد برایتی اولسه ککرده و انک برایتی
 انک اول ککک نهایتی اولسه ککرده ای هر یی و انک غنی
 خالص و خالص اولان اولود و یو ایکسک لیبی حق
 مضاف اول ککله و یو یی نفسه مضاف اولادی در
 یو یی علم شهادت مدد و یو یی هر قند عالم شهادت غنی
 وارده انک سبیل در و یو یی علم ملکوت مدد و یو یی عالم
 ملکوتی تقد غنی و اریسه انک سبیل در و یو ایکسده
 عالم اولان مدد و یو یی اولان ککک انک دی صیار سق
 او یی اولان ککک ان اولان صیار سق ایک اولان
 اولود ککک ککک ان اولان و دی غی **سجده** وارده که هر یی انک
 عالمی مقبل اولود **سجده** سبیل در و یو یی هر یی و یو یی هر یی
 کورک بر یی و دی غی و انک لک الله یو یی عیال یو یی
 و یو یی الله یو یی ککک لک لک و انک یی الدین عربی قیدر
 ایک ککک م علامتی اولکدی فراتصی یو یی ککک اعضا کک
 در در تر لله سبحا و تعا انک خوفند و دی غی **اور** کک
 وارده که انک حال عین التمجید و الز و انک بر یو یی هر یی
 اولان و یو یی اولان لر معانی یو یی اولان و یو یی عاده
 لسانه کسب ایدر ایمان بالغیب الیقین زیاده اولوق

İSTANBUL
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ
ATATÜRK KİTAPLIĞI

ايتدبير و سرك الهك علم المهنه و قرب سرنه بوشلى مشد لدر
 و شل در بولور بلفين لى لوزيد مثله بونرك انو اعلا صفتك
 زايده درونه نه بوضفك فعل ايتد معملو اولو يعنى قلبك
 بوليك هر نوع فعله ميناخ نه عمل صوف قوم شكر كمين
 سلوكك مشاهد ايرك و ارطالار كلك يوز جلد كتابك
 تفر ايتك فهمك ايرك ايتك برقدان احوال ايرك لم مقام اول
 سير لاله در لك نامه در بومقام ذكر جبر عوف قاتك كردك
 و قرب بلفين شيخه تسليم الحق كك و غدا سخي تقليل ايرك و اقيد
 شير بفر اخل زما يعنى محاربه اخل حيمه قبله و يله طيلور
 شيخك بميل نفس قاهر بوج طوعه و جميع اشياء توحيد
 سمعنه و اصل و ايه لكه عشقك لسانك توحيد و اقتد الى
 اندر ذكر لكه خلدن ايرك نفى كيدك انبا حق قلا اسماء
 كچه طوع ايرك ذكر قتل اصل اوله انك بضره مقام قاهر
 و اصل و لكه سيره و لياق فان و لوق ذكر بك و ايرك عشقه
 و اصل و لوق كوكل ماسود اخل و لوق حق عقله معلوم
 ايرك عشقه نظر اولو عشقه فعله و لكه كشور حق
 بيلوك نفس روح او كند عقل معاد دليل و لوق نفس اوله
 كوتوب روجه مطيع قبله و ايرك شك انه واجبه معرفت
 طوعه نيجه نه ناقص معرفت حاصل و لوق غلب تجريد هو ايرك

قال الله تعالى لا اله الا الله
 وقال وان الى ربك المنتهى
 وقال فاعرف ان الله بولك عالم
 صدق بولك بولك انما و لك
 صفا زعيمه و ايرك جميع زميلك
 اصل اوله شال غضب شهو بخل
 مرص عب كبر حسد بولك صفا
 بولك در لى

كيدك

انما اوله فقه منقار و بولك وقت باحواله روجه منقار
 و بولك دنى كك صفا و ايرك شال مرص مكر را بقدر عشق نقي

كيدك ترميج روح طفل معرفت طوعه آدار طرقت كك ايرك
 بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك
 ايرك معرفت حاصل ايرك علم اليقين ايرك مقام صدق و اصل
 اوله انك بضره مقام معصيه و اصل و لكه سير على الهدى
 مقام صدق و مقام علم اليقين و بولك ماره لكند و هو ايرك
 خلاص بولك معرفت و شغف اولو و نفس ملامه اولو و قلبه
 قبل حقه بولك و لوق طاهر و لوق بولك ايرك كوكل ملكوت
 مملوك نفس و حيله معاصر ايرك و عقل حاد دليل و لوق نفس
 روح و قلب معرفت بولك بولك و لوق بولك بولك بولك بولك
 مقام خلاص و بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك
 سالك توحيد بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك
 و اصل و لكه سير مع الله در بولك روجه موقتي زايده
 اولو بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك
 ايرك جميع اشياء و لوق حق مشاهد ايرك حقه عير ايرك
 كوتوب بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك
 عين اليقين مقامه و اصل و لوق بولك بولك بولك بولك بولك
 انا الحق و بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك
 و ماسود كند و انزال و لوق سالك بولك بولك بولك بولك بولك
 كند و لوق القاهر الحاد و لوق بولك بولك بولك بولك بولك بولك

قال الله تعالى لا اله الا الله
 وقال وان الى ربك المنتهى
 وامن بالله الاطاعه و ربه
 و لوق علم اوعاف و بولك بولك بولك
 بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك
 نفس طهر بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك
 بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك
 علم عفو بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك
 و بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك

قال الله تعالى لا اله الا الله
 وقال وهو معكم انما كنتم و بولك
 مقام انما صفا مقام سريدي بولك
 و بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك
 صفا بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك
 غم بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك بولك

و مظهر مسموع دینک و ابکی مقام قلب در مظهر بصیر در
 سیری سیر دل در و آتای لیس و هوس و مکر و عشت و
 و غنی و قدر در و نفس لقا ام ایکی قسم در برسی کاه صبحا
 مکن و جیل من جقد ارض اید منهای قاتل ایلم و کاه
 مکر و جیل ایلم و کاه یک سال تو ایلم صوفی کوی محبوب نظر
 اید و برحق جانانی و کماله و مظهر بونالک و جقد و مشا
 قبولی و نرم نظیر و و جقد حق اید نفسا دکل در و
 کثره دیا ضرور و غیر منهای و این تحقیق در بر بر اول کثره
 و جقد مشاهد این و در بر و اینک عوامه و امرای و اصل اول
 انک جقد دعوی اید و لقا و قند و در بر و لقا و باله
 و و مقام مقام قلب یک قلد تصفیه لقا و لقا قلب نور بر اید
 ایکی نور و اید و نور کجا نسا نک صدک صول یا نده نور که
 متعلق اول جقد صدک تسمیه و اول و خواهر و یقین
 بوطور و لقا و نور و نور و جقد حضرت حق و متوجه در
 فیض و لقا و نور و نور و نور و جقد اظلالی و اید و مقام
 قلبه کن مکتوب انزاله سی و اجید و و نور و نور و نور و جقد
 نور و اید و مقام روحه ایشمک ایچ و آتای سیر و نور و نور
 تعدیه احوال سبعة شش یک ججانی جامع و اول ایچ
 احوال سبعة تکمیل ایشمک سالوک تمام و نور و مقامه

سالک

سالک بعضی افعاله افعال الهیه و افنا اید و افنا و حمیده
 آثار ظهور الکر تسلیم و توفیق و توکل و قناعت و و و مقام
 ایلم و نور و احد منسوب و اید و لقا و جقد و نور و نور
 بونور و لقا و نور و نور و نور و نور و نور و نور و نور
 ظهور اید و نور و نور و نور و نور و نور و نور و نور
 خاتمه سی علم هندی و و اید و نور و نور و نور و نور
 مراد و نور و نور و نور و نور و نور و نور و نور و نور
 جلد و نور و نور و نور و نور و نور و نور و نور و نور
 خلاص حضرت حق و متوجه اول و نور و نور و نور و نور
 مقام روح و مقام قنات افعاله که اسماء الهیه نک تجلی
 حاصل و نور و نور و نور و نور و نور و نور و نور و نور
 نفس و نور و نور و نور و نور و نور و نور و نور و نور
 و نور و نور و نور و نور و نور و نور و نور و نور و نور
 اضطرار الکر و کاه سالک و نور و نور و نور و نور و نور
 و کاه و جقد و نور و نور و نور و نور و نور و نور و نور
 کاه و نور و نور و نور و نور و نور و نور و نور و نور
 اول و کاه طالب و نور و نور و نور و نور و نور و نور
 بونور ظهور اید و نور و نور و نور و نور و نور و نور
 فعلیه بونور ظهور اید و نور و نور و نور و نور و نور

شد

منسوب بر حق ملک بعضی خاصه سیر بودی ظاهر ایند یکی شوی که
 جمیع مخلوقا آنک قنده بر او مقدر اگر خاصه و اگر مطیع و اگر
 مؤمن و اگر کافر و غیره و نیزه منسوب ز مالک بود مقام
 نیجه اخلاق حیدر یا انصاف او بود و نیزه در مدد و یمن
 نیزه شوق و محبت و زنجیر بود یا نامد یوم آئینه منسوب
 نیکم حق بنما و تقوا و شعی و کرم بود و نیزه و افلاکی
 سیر یزدی و قلب و روح دخی بود و نیزه ظهور بود
 افلاک معنوی سیر انیمکه و در زنجیر طوری مقام سیر
 و منظر علم در مقام معنوی و در جبریل معنوی و جمیع
 البحرین در و سیر سیر مع آله در و با افلاک هریزه
 و جود کثرت و اردن و در مقام نفس مطهره در صفات
 جود توکل و غیر و تکیل و عباد و شکر و خا و خدا بود مقام
 حظ بد او بیک جنابان آینه و اردن و در طوری مقام
 یوم غنا بر منسوب و مالک بود مقام ارج خطا بر خا ط
 اولی و جبریل و نبی صوفی و علی الشیخ و دیگر اسماء صفات
 بود و درین ظهور یک یعنی توحید و اسماء صفات معنوی
 حاصل او بود و آنک سبیل قرآن شریف و جمیع شیا نیک
 حقیقتش احوال انتقال آید و هر شی از این مشاهده
 ایل و اولی که سیر و از زمین ده واقع اشیا نیک سیر

کنیده

کنیده بجزه ایل و در جمیع ذک فیضی و وجودی کنیده
 مستند بود من عرف الله حال لنا مغا سیر محقق و اول
 بعضی مالک بود فیضی نیک اسمی و واقف و ملذذ و قری اهل
 نقاش حقیقی قوی نقوشده قلوب ذاکل و حقیقت و
 الوهیت نور ایدر انا الخ و انا الله و در بر بود و جبریل
 حال ایدر انا کاملینک حالک حضرت منمنون و غیر این کوی
 با بر خا و در زنجیر حقیقی در سیر ملک سالک بود احوال
 متاهل قلبی کنیدی کامل طری ایدر جمعه ایدم و قلیک
 در انا کنیده اول صفات بشرا کرد و شی ایل ایدر
 لا نه در طریقه عمده آینه شیخه تسلیم اول و هر منزه
 نیجه مدت صبر ایدر در نفع صفات غنا صبر و طوری و آنکه
 فنا و ذات بود نیجه و در جبریل بود درین معنوی و دیلو و جی
 سیر در انا لیا سیر و ارج احضار ایدر و قنادر سالک و مقام
 و اول لیا سیر کنیده یک اول جبریل طوری و سیر دیلو
 و طوری و سیر و سیر و جبریل و دیلو نیجه جهته
 جامع اول و جبریل و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر
 بود و انا یوم نانا و مقابله و ایدر جبریل و سیر و سیر
 نیکم بود و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر
 بود و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر و سیر

و نفس مطمئنه رأسا ایستاد رأس سالک قطع الملق کرکه
تا که مقام سر در غنا میں در خلاص اوله و بخیر مد مشه
مقابل در بوطون مشهوره دخی نیلوی و جهم مناسبتی
محمد ایدق و جود کت بونی کور و دخی بی مقام خجور
و مظهر غایت و سیر فی الله در و فناء فی الله در
و بمقام نفس را حید در خواستی کرامت و زهد و اخلاص
و ریاضت و ذکر در و مقام جمع در و بوطون انبیا دموئی
منسوبی طور و سوره و نیلوی سالک کشف غفاز ذی سید
مخبر اولدی عیون و دخی ایامد یوم ایضا مقابل در تنکیم
کونن موی شیا و موی غلو ایتمدی و موی غلو ایله
غفر ایتمدی بونن موسید مایه روح انسانند قوم غفون
ماد نفس قواسمی در و یلکه مایه بحر فی اللک و قنایه
قواسیل بحر فی الهم غرق اولیده و اصل قواسیل
و دخی التی بونن مقام کسید و مظهر قد تزل و سیر
سیر عن الله در و بوطون خلاف نسا نیه در زین
خلاف حقانیه طور تنکیم مکدر در خلاف نسا
اولیده قواسیل نسا نیه انشا دلجی امر انور خلاف
حقانیه اولدر که خلق انشا دلجی امر انور و بخیر
مخبره مقابل در تنکیم سالک بومقامد خرج خاطر سید

خاتمه نوز

خاتمه نوز مخبر حکمی قتل اولدی کوی ایستاد عالم انفسه
مخبر مد مایه بحر تو حید در فی انکم قلب الکلام طالع ایسه
جمع و راخی و خواستی غنا دیه افشا اید و دخی بونن ایامد
یوم خیلده منسوب و انبیا دیر جهم منسوب کجیا
ایهم نفس ایستید کم هاجر در بویایک سی جمع اوله اسمعیل
ظهوره ککون و لکه نور بونن و نور اولید در اند نیکو
سالک هل شاد اولی و بوطون طور بونن غفیه دینکد بونن اولیده
سالکد ظاهر اوله معارف سیر که اسم علیک تجلی سید
حاصل اولدی و سیر و بومقامد سالک علمه و قول عقید
اولی اسم را شد و محبت الی و بونن ایضا انکد کر کدن
و دخی بحر فی مقام عشق و مظهر حیانه و سیر سیر
بالله در بومقامد سالک دواجریه نیکد در حق استیلا و کن
مشاهد فیقول و سیر اولدی بونن ایستاد اولی و
فنا ایستاد و بقیانده بومقامد و تمام فقر بونن در و جمع
تعیین افغانیه و صفایانیه و ذاتیه ط وجه الکمال بونن
فنا بونن و ذان انسانیه صفا القیه ایله نور بقیان اولی
و مقام و صلح در و بی نشان در شرح قابل ذکر در عالم و ایمان
بلکه حاله کشف اولی اهلانه خجور کدن در انکد و عیون در
مذهد و تنهائ سلوک بومقامد و بعضی لای بود که

کاه انان جمال و کاه جلال و ظیو ایلر کاه اعلیٰ اقدس شریف و
 ایلر و کاه خجالت و تعانک جلاله سیر اید و کاه خاموش
 اولون و کاه لساندن علم و غفران چاکی اولون و کاه وحده
 کاه ثنوت کاه ملک کاه ذریت کاه خلقت کاه نوب کاه مابق
 کاه معنی اولون یوندر عمری بخیه احواس کظیو ایلر ایلر
 معالوم و یوندمان اهلنه خوف دینو اسم اعظمه مطهر
 اولون و یوندر صیفا کظیو محمدیه دن اولور اخلا و محمد بنو
 اهلنه ظیو اید و یوندر و یوندر ایلر و کاه برحق فتح
 اولور انون سالکند دنیا ایلر عزت آرزو سوند کچر نیک
 حضرت رسول علی الله علیه صلواتک مبارک رویند ذات
 مشاهد حاصل اولور نام سالک وجودنی فنا فی الله اولور
 دمنه سکر اوچماغی عرض ایلر کوزنه جهنم کوزنه اید دنیا
 فنا اولور و یوندر حقان علمدن سوله و قاطع اولور حیات
 آرزو یوندر و یوندر اتم حیرت قالی یوندر عقلمدن
 و علم خلق کاه دیلدر لر اتم اولور نایان و آخرت فاعده
 و کچم جو نصرتی وار انا صوفی بشریه سید دیوانه شکر
 یوندر کاه مصاحت اتم و القیاسن و قطلم و غوث
 اعظم در و اوس سکر عالمه حکمی جارید و یوندر ایلر
 بشرک معانی یوندر و کاه علم باطن و الیه الرجوع و الا

خلاف معنوی و اولاد که باطن شرعک تقویٰ میجوئد
 اولاد تو حکام رسول الله عم مکرم علی و برادر و والد
 حضرت علی در ظاهر و یک و سایر ائمه رضی الله عنهم علی باطن
 متعلق اولاد ما را می حضرت علی در اخذ اید یار و کا
 تابع اولاد یار و هر یک علی باطنه متعلق اولاد می حضرت
 علی و اینست یار و هر یک متعلق بر معا و یا حاینه دید
 بیاموز من علی ایزد و احوال می غایت نبیه اولاد یار و هر یک
 بمن و معا و یار اید یکیم برائی الحق کبر و علی و غیر اولاد
 هر روز یکیم علی سوار جمله که حکم در حق اوج کشتی کوئند
 و دید یکیم بر یک روز صدق و ار علی و یک کیم معا و
 فوت اولاد انداختن کما صادا و بوسه حفظ اید
 دیگر حقیقت اولاد اوج کسه بر و ان یلر قطره علی به
 تفریر اید یار علی رضی الله تعالی عنک و قسم اید یکیم او
 بندتضکر اولاد که در یک اید خلاف معنوی و
 سکا تفصیل بی اید بر و حاینه ضبط این سن و دخی
 رسول الله صلی الله علیه و سلم حضرت علی و اهلین اید و سایر
 اهل البیت و اهل اولاد و اهلین اید که ائمه اند
 ارشاده اکملت علی نیک و رسول الله صلی الله علیه و سلم
 انما ندینه العلم و علی با بر او حق قول بود که جمیع

سلسله

سند

و ناسد قمار اینک بوی که ملک برین بوی تسلیم او بوی
 خد مستند اولاسک تا که سندی بودی و اینان در
 رعایت به واصل و بوی زخم کاملین و واصلین ایله
 روجن زاده مشغول و جمع او این واده اعلم بالانصواب
 اینک بنم جانم چونک دنیا و اولیایک طرفه اند بر مقدار
 اکلا کسه صاد فکرک و عارفانک و صغیر سکایه لک
 قوت کسا و القوت و کما مستور و رف منشو و اللیل و
 و الشفق المرفوع و البحر المسجور اینک قوت کسا و عارفانک
 بدین بوی طور کلا و و زخمی کما مستور کلا و نفس
 رف منشو کلا و و کلا کلا بلیت عیون کلا و عقل کلا
 سقف مرفوع کلا و عشق کلا بر مسجور کلا و بوی کلا
 فانی ایوب کلا عقیق الزمان کلا و عارفانک غدا سوز
 و شراب کلا عقیق زخم کلا عقیق کلا عقیق کلا
 اول شکر و کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا
 یون کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا
 اول کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا
 کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا
 فانی ایوب کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا
 مطیع کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا

ساز

ست الهی سائر اینی و این محمد مصطفی علی الصلو و السلام
 اول ساید روح و قلب صفات نفس غایت هلا اولوی
 اینک عارفانک و عاشقانک مقام همتیه وجود خزانند و در
 انک قلبی شرب لم یزید مال الا مال دنیا و آخرت نفی
 اول مجلس نقل اولین و انور خزان حدیثه عرف اولوب
 کوز کلا یا شرب کلا فان در کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا
 قوم امشدن اوجر نفس کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا
 اول کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا
 جلوت و مال اول کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا
 الحقد کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا
 اول کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا
 شایر دیک و کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا
 معق کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا
 کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا
 و این کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا
 ای کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا
 کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا
 طوعان کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا
 تماشا ایوب کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا کلا

آنی نماشا ایلر و فلکی آکی کوکک طوغوب نوزین بیر عیسی
 اما ملکی آکی پرده طوغوب نوزین عرشه صحر بلکه عرش
 اوسته جیقار و فلکی آکی عیبه طوغوب کوندا و یون
 اما ملکی آکی کجه و کونند حجت نوزی بر حیده نایدن
 اولوز و فلکی آکی یل ملک ایچوز اما ملکی آکی تنگ نیک
 جمال ملک ایچوز و فلکی شرف و غریب سفر ایل ایچوز
 اما ملکی آکی شرف و غریب سفر ایل رختند حق نجا
 و اما لا شرفیه و لا غریبه بیور لکن اول ملک آکی تنگ نیک
 قند بر غی ارنده یوزن تکیم حقد و ارد قلیل یوزن
 بین اصبعان من اصابع الزمن یقلبه کف نشاد و
 فلکی کوکک یا شویور اما ملکی آکی حق نجا و اما یل
 و فلکی آکی کلی خلیل کوکک اما ملکی آکی عیسی کسه
 کوکک و فلکی آکی آن بولور له ایل ایلر اما ملکی آکی یل
 قات کوکک حمال ایلدر و فلکی آکی قیامت کوننده یلدر
 بل یلدر و و یلور اما ملکی آکی قیامت کوننده عرصات
 نوزیند و و یلور حقد یوزن آکی سحر نوزیم بین ایلدیم
 و یا ایماهم و ذی عارف حقد یلدر قد سیک واردن
 اولیا یی حجت قانی لایع فرم غیری ایلدیم نجا و اما
 بیور کیم آدم و نخل غیری ادمک بلکه جیقار دم ایلدیم

آکی

آکی

کیدرم

کیدرم و جمالی ایلر عرض ایلدیم و ایلری اوز یولک قلدیم و ذیای ایلدیم
 طوق یولک دیا میل ایلدیم یلر یولکی ایلدیم یولکی ایلدیم
 یولک ایلدیم ایلدیم ایلدیم ایلدیم ایلدیم ایلدیم ایلدیم
 ایلدیم یولکی دخی اوز یولک قلدیم طوق یولکی ایلدیم
 طوق یولکی طوق یولکی یولکی یولکی قلدیم یولکی ایلدیم
 یولک ایلدیم حجت بله لرن ایلر عرض ایلدیم طوق یولکی ایلدیم
 لرد قاجد یلر یولکی قاجد یلر یولکی یولکی دخی اوز یولک
 قلدیم یقیندق حجاب ایلر عرض ایلدیم طوق یولکی یولکی
 بر یولکی یغناد یلر نوزن حجاب ایلر یولکی یولکی یولکی
 قولور سنده ذیای عرض ایلدیم قولور ایلدیم و ایلدیم
 ایلدیم قبول ایلدیم و طوق یولکی ایلدیم قبول ایلدیم و حجت بله لرن
 عرض ایلدیم قبول ایلدیم یلر یولکی یولکی یولکی یولکی
 ایلدیم ایلدیم و سیک و هو ایلدیم سیک ایلدیم و سیک ایلدیم
 یوقدره نیاده و ایلدیم و سیک ایلدیم و سیک ایلدیم
 کیم یلدر یلر حجاب و فلکی ایلدیم حجت عطلند حجاب یلدر
 نظری ایلدیم یلر عارف فلکی ایلدیم سکا تیر ایلدیم سیک
 ایلدیم سیکه سلوک ایلدیم سن سعاد ایلدیم و ایلدیم
 و اصل اولد سن لکم ایلدیم ذیای ایلدیم حجت یلدر
 و دخی یوقدره اصطلاح حجاب یلر نقل ایلدیم لکن ایلدیم

یولکی

عقل نفس روح قلب علم عارف معرفت علم زهد توکل صبر
خوف محبت شوق عشق وجد فکر صدق ایست مؤمنان
مثنی را ملو شهر بکر روح اول شاهک قلعه یک ایست
اول قلوه یک یا شاهک یک توحید یا شاهک تخت یک محبت
یا شاهک تاج یک عقل وزیر در علم یا بوی یک ذکر الله
یا شاهک ستر یک زهد در عید است علی در علم جز
مافیه صلواتی حق نفع در قرار غدا دید ایست بونابر
یا شاهک خاقل یک بونابر غریبه غنی جباری وار در
یا شاهک انار حکمت است ایست تختگاه او قوس یک تاک
فیروانی کوه ایست لعلین غنیم لشکر ایست او ز یک کوه
دیو قلعه خراب یک ایست ایچو اکا کور راع المک کرسک
یا شاهک ایست بوی اسد یک بکلیں جمع ایست بوی
خبرایک وزیر خطا ایست که یا عقل نیست بوی عقل
ایست یا ای قلعه یک جود سده زهد خد فیض قر الوم
ایست کوزیا سن اقدیم تمام صوطا قد کوزیا سن باطل
توزع و یک یا بوی هوا و جوس صفا قرین جود فیض
قلوه یک صانع یا نه صفا قرین قریب او تو مش حلا
او سن خاقد حسد شکرت عجب خیر مکر غل خقد
نور و سوسه او امر اند خالفت و نفس یا شاه

جادو

子

دخی سنجایان چو زوب قلعه نك صوابانه جادین قریب
 او تو را و لدخی این علم در حص شهرت غنچ رغبت ذیع
 شوق بجای امل طبع کسل در دنیا پادشاهی دخی جلی
 سنجایان محبوب قلعه نك او کده حیمه لپن توپ او قوس
 او تو را این علم در پنا تفاخر بطر هو غیبت زور کده
 عش خلیفه تغلیطه الشیعه در و المیسو این قلعه نك
 آری نه سنجایان قومین جادین قریب او تو را نك
 دخی او را علی قادر کفر ظلم خفانت ترک بیوع الی الله
 بغض نفاق قدره الله به شك ام الله مخالفت و ملت
 سرور مخالفت و رستم در نیک پادشاه که ایما ندر
 بواعد اگر کویر کج الله دیو نماند و بارم طلب اید
 و وزیر اید و یا عقل سن هوا و هوصل سلطانیه مقابل
 اول قلعه الهیه اصحاب ایدیم و ولایت این سنجای قیین
 اید را و که اخلاص خضوع خشوع یقین معرفت و بی
 هدایت تقوی رضا و بیخ تسلیم در و اندن قابو بیه
 او اید با علم ندخی نفسه مقابل اول اکادخو این خلق
 و بر او که فقر فحاشعت حکمت شکر انما عفت صبر
 اجتناب عن المحارم ترک دنیا ترک ریاست در و اندن
 پادشاه صاحب ستم اید که ذکر اید در یاد کر

سندخی البیله مقابل اول در اکادخی از سنجاق ویر
او اکاحیان در محبت ایثار حسن صحبت تو کل ترش
جفا تو نفع وفا تو به لغزان عن الشهوات در اندیشه
ندیده امار بر یک یا زهد سندخی نیایه مقابل اول در
اکادخی از سنجاق ویر او که علم طلب ایضا لازم و
افتخار طالع ترک اعتذار اعتقاد بالله واستغفار
تجدد فی وقت الاستحسان و البقاء و المنع در و آنست
یا شاهه که نماید در زینت طو لیرین چیتار بی جفا قضا
کیوب قلعه ناک قیون نه طو لیر ایرونی چیکه دقت
الد و لیا لعین طو لیر د کفر و طغیان سنجاق غنی اول در
ایرونی تو حید طو لیر ایرونی چیکه اید در احشام
اول در عن علی جود و یک دشمنی که در حیوان این دیو
شود و صحبت میر اولین اوایل بر صبح ظاهر او
یا زنده ایرونی و فرما این طو لیر چیتار
خوش و ایام دشمنی که کند قیو راغنی نشان طیار
خویر سبی از نه دیو بعضی دشمنی طو لیر سیر اید
و بعضی دیو لیر و نفس شو قیو زنده قلعه
کبر و حق جی سبی ای حصن اید و الیر ویر که
عقل در افتخار اید ایدر شکست صندره نفس شو

عاجز بود و اول قلعه نك پيچنده اوز خيزه ما فوق
 و اوج نوبت افراس قندار اول قلعه بادشاه
 قودي و اكا و زيرعين اينك مي شفق كنداء اول
 قلعه امير قودي و اوج طائفه آن ساكن قلدي
 بي فرشته بي انك ميچن اول قلعه بادشاه و اول
 و زيري عقلد كنداء نفس در و دي جان عرشه
 بكون كوكل كن سه بكون بونك ارانده غي مله و فرشت
 او چايغه بكون و روح قوالري فرشته اي بكون و اول غاي
 بلذله بكون و اوله مي بلذله بكون طو اماند بكون
 و اعضا اكر لي بكون و وساكو كرك طالع بكون و اكي
 طراغه بكون و قبل اري و يوزي مشرق بكون و اري
 مغرب بكون و نفساري يلك بكون و كلا مكر و اكر
 و اعلسي غوي بكون و او باقاي خيا بكون و او بوي
 مو بكون اينك وجه بود كه عايله هج و اريه
 انسان تو ليفور تايچون صاحب ك مند متالي
 عالين لطافت و اريه انشاده روح و ان عا
 نور و اريه انسانه بون و ان عالين لطافت و اريه
 انسانه صاج و ان عالين رقت و اريه انسانه
 كوكل و ان عالين دقت و اريه انسانه ستر و ان

و اوله بكون

عالين

عالينه بوجه لك و اريه انسانه قامت و ان عالينه نفس
 و قمر و اريه انسانه كوز لرو بون و ان عالينه بكون
 و اريه انسانه ديشل و ان عالينه دور و اريه
 انسانه سين و ان عالينه مير و اريه انسانه شمس
 و ان عالينه زلزله و اريه انسانه حركت و ان عالينه
 قمار و ان اريه انسانه و اكي دار عالينه دكر لرو اريه
 انسانه طمر و ان عالينه طالع و اريه انسانه
 سكو و كور و ان عالينه غش و اريه انسانه قلب و ان
 عالينه جنت و اريه انسانه همت و ان اوجا غك
 برينه داري رضوان اريه سكو كل خزنده اري خما ندر
 اينك اوي اوق و بخا و ادمه جمع اليك مكرم كرك
 تكيم قرآن غظيمه بيور و لغد كن منابني ادمه ادر
 خليم لغه لا تو ايلدي و ملا نكله ديد كه برور نه بر
 طيفه قلمس كرك انلر في ادمك حقيقه ذات صفاتي
 كور دين ناسنر اوز لرد بديكر بي بودر كه طوافه لوق
 دكلرد بديكر ايچي غيا بنه شهادت خلاف ايند ليرو ايچي ادم
 كور طعن ايند لرد و دي صا اكر شي مفايق ديد برك
 بشي غايد حكم ايند بليز ايني ادمي شهوت و غضبه
 اسناد ايند بليز دي ادمك فضيلته حسد ايند بليز

سگر بنی بود که آدمک خلافتنه حریف او کمال حقون بنی
 کند و نفس سرنده عجایب بدیل او بنی تو بنی و تمامه اعراض
 ابتدا یل و شو و دست غایتده او تا بنی خیل اولد یل و بدیل
 قالو لا علم لنا الا ما علمنا انک انتا لعلکم الحکم و انک
 انسا کامل ملک افضل او کحق بنی و تمامه بود و علم آدم
 الا سماء کما و بو انسا نسخه کبریا و کما کن ندی آدمی
 زاده ایسک با ملک طبعنه سلوک الی یوم کجه کوند نی
 تو بنی و تمامه نک و ضایع طلب الی و بر شکر کاملک ایکن طوف
 تحصیل کمال الی فرصت الی ایکن غنیمت سل تا که روز آخرتده
 انبیا و اولیا و سنده معاصی اولد سک در تحصیل یوم
 اولو هر قدر آشنای تحصیل یوم سک عالم آخرتده اکا کورده
 آنلایقین اولوسک ایکن بر مقداری انبیا و اولیا نک سیرت
 سکا یا این لکه سندن جو عمل ایکنه محو کونیل یوم
 بو جمعیت دعا و خیر و اموش ایکنه سک ایکنه سالک
 اکوستده دیلر سک یا کن کفر و در و کفر اولد و جد
 یکنده و اولد و جد اولد انک کو کندن حق خیر
 سنه المید ایکنه لوجه لک دیلر سک الحاقه در و کفر
 دیلر سک زاهد لکنه در و غنیمت دیلر سک قناعتده در
 و شهادت یلر سک ضلله در و کرامت یلر سک تقوی و در

و میر

و میرا آخر لغی دیلر سک توحیدده در و انسل سیرت سک
 تلاوت قرآن در و قیامتده کوا که استر سک صد و میرا
 و قیامتده صومعه سک استر سک اوج طوبی در و شهادت
 لکن دیلر سک دنیا یل هله ترک ایکنه در و محبت الله
 استر سک ذکر الله یکنده در و بلا عیسی و عیسی یلر
 ذکر حق یلر سک و ذکر الله در و تلاوت قرآن در و کرامت
 یلر سک دیلر سک آن یکنده در و تقوی سک دیلر سک صلوة
 یکنده در و وقیرده یلر سک استر سک عمل صالحه در و فضل
 غز استر سک نفس الی مجاهد ایکنه در و فضیلت یلر سک
 کسب عیسی در و اوجاق استر سک جوهر ککه در و
 محبت یلر سک ترک معاصی در و فراغت یلر سک روشن
 و یاد شاهی یلر سک عارف ککه در و یک هر حقه رفیق
 خلقه جاهلدر و هر حقه جاهلدر خلقه عارفدر و عارف الی
 حق علمدر و مشاهد سنبله و بنی ناهد لکن آخرت بکدر
 عارف ناهد لکن یاد شهادت ایکنه انسا کامل الی تا قلبی
 محبت الله الی طوبی و عیسی و عقلمن خلقه و صفات
 مشاهد اولمینه و محقق حقیقت تفسیر نه عاجز لردن
 زیر الطول الی ممکن اولد سنه در کمال دهنه معلوم
 محبت کادیر سک محبوب بنی کوا یکنده سنه المید و کرامت

در

سک

اکتده در

بالصوت

اولیاء الله سبحانه و تعالی را ایند یلر سلوک لشدن اولی الملوک
ایکین سلوک نفس ایچین سلوک قلب و دینجی سلوک روح
بشینی سلوک عقل و دینا تانک سلوک مرتبه نیاتند و نفس
سلوک مرتبه حیوان و عقل سلوک مرتبه افلاک و روح
سلوک مرتبه انسان و عقل سلوک مرتبه ملک و اما
انج سلوک دین اولی الملوک کلد وجود نه کلد عالم
اولی و جل سنی و قوی ایچین خواس ایمانک علمه عالم
اولی و هر شک خواس ند و طبیعتی نور و نیه دوا
و ایچین افلاک علمه عالم اولی و یوکی کواکب نیه سیر
ایک و نعل و نیش و نیش نه ظهور ایچین بوم مقام اولی و
و اولیاء الله سبحانه و تعالی را ایند یلر سلوک لشدن
اولی و نچ یوکی هر سنی کیم نور نچ کیم صاحب قد
اولی و نچین ایچین مشاهد اهل اولی و ایچین علم
افلاک تمام ایچین عرشه نظر ایچین بر زمان ایچین
اولی و عرش عظمه و حیثیتند و مهالند فنا
اند فنا اولی کلد و حق ظاهر ایچین برده میرد یافند
کولر میرد حیثیت فالو و قتا کیم حیرت تمام اولی و غنا
یوکی جمیع عالم غنی اولی و ول و قنده نفس ند
و معرفت نه حاصل اولی و اول مقامه اولیاء الله

بیخبر

نیه لروا که حیاسند وجود لباسی ترکاید و شهید
اولی و نچین نور ایکی وجهه و ایچین یوکی عرش ایچین
اولی و اولی و نچین یوکی نداشتن ایچین اولی و نچین
کوتی و نچین یوکی اولی و نچین ایچین ملک و نچین یوکی
اولی و اولی و نچین نچین اولی و نچین یوکی نداشتن
و نچین اولی و نچین جمیع نچین قلع ایچین اولی و نچین
اولی و نچین کولر نچین اولی و نچین نچین مقام ایچین
قدم بقا من اولی و نچین و نچین دین و عواید و نچین
بیعت و نچین خلق خلوت و نچین کولر نچین
حقه زیاده شهر مسا لرد و نچین کولر نچین کولر
عینه و نچین نچین حقه الله یلر نچین نچین
دعوی و نچین ایچین و نچین نچین نچین کامل لرد
ایچین نچین مقام ولایت و نچین قدیم بعضی و نچین
دعوی نچین ایچین و نچین نچین نچین نچین نچین
طوبی و نچین نچین نچین نچین نچین نچین نچین
و نچین نچین نچین نچین نچین نچین نچین
طوبی و نچین نچین نچین نچین نچین نچین نچین
اولی و نچین اولی و نچین نچین نچین نچین نچین

و انبیا علیهم الصلوٰۃ والسلام را در این کتاب تصدیق در اینجایی
تخصیص کرد و اینجایی را با خسیه مد و تکه در اینجایی
کسلا در اینجایی خرامد و با در اینجا در و کا کرد
التجید حیضک و فاسک حرام و فقی ملک در اینجایی
سند و جماعت سکر تجیدی نامه شفقت در طغون تجیدی
یاک ملک و یاک کیمک و اینجایی امر و فی عن المنکر در
و در این طریقت و مقام اینجایی بر غمد کمال بیعت
ایده تو را ملک در اینجایی مقام و در استقامت
و اینجایی با سنی و در سکر در اینجایی انما عاهد
آنگاه در اینجایی باریه ضار و التجیدی شکر خرامد
تلمیذ و تجیدی خود امید طو طغون سکر تجیدی
خود کیمک در طو طو در طغون تجیدی صاحب مقام اول
و تجیدی عشق و فوق و فوق و فقر در و در حقیقت
او مقام را و آگهی بر اینجایی ملک تجیدی ناسک
عیونی سکر آنگاه در اینجایی طغی الملک و انده مکدر
در تجیدی جمیع بر آملش الی او طغون در اینجایی ملک
استه یوز صوبن بولا مقدر التجیدی صحت حقیقت
اسل بر حفظ آنگاه در تجیدی سیر با در سکر تجیدی
سکر در طغون تجیدی متاجاند و اینجایی متاجاند

و در

و در معرفت او مقام در و آگهی در آطاعت اینجایی
خوف و خشت و اینجایی هر سکر در و در سکر ملک
اینجایی ماسوا و فوق التجیدی خود سکر در و در تجیدی ملک
سکر تجیدی مسکند طغون تجیدی معرفت او تجیدی
من عرف نفسه فقد عرف ربه مقام و راه علم بالحق
و در سکر در قد اشتم رب شرعی و طریقت و حقیقت و در سکر
آنگاه که بیفتد علم تعبیر و در این از آمله تک تک
حقه نظره در عین ناز در نقد صدق الله ربو الی با طو
و قال علی الصلوٰۃ و السلام الرؤیا الصالحه جزئی من شیه و آمل
بر غیر القوه الی کسبه بوعید الی غفلا و ما ملک و در
استه اوله و در سکر بعدی زاده در سالک مولود و در
هر طو کیمک تعبیر و در سکر ظاهره شریع کیمک
انما باط و طغون و در سکر اینک بولم یکنی او آمل
تخصیص الحاقه فی مکن الحان و آمل نفس مآه طاهر و در
تعبیر که آن سکر و قبل و بولک سکر طغون و در
کین و کیمک و صومعه و در صومعه و در سکر
اشانه و کیمک و در آمل فی حرامه و اشانه و در
و حیا و عرق و طغون و دلیل تجیدی آنگاه و در آمل
طاهر که به اشانه و در حرام و در نیایه اشانه و در

اولی

در

شهرت فرجیه و غم شهرت بطینیه اشارت در کتب و احوال
 غضبه اشارت در حکم که و کجی خواطر و طمانینه و افکار
 فاسد اشارت در بیخوشی و غافل اشارت در فراق خلد
 و سر قیه اشارت در کدی کفر افته اشارت در قریحه حربه
 اشارت در اوراق بوجیکه بود و کله و ماشاها و ابله باقی
 افکار اشارت در یاره سه عناد اید و کور کد و طبع غری
 قالمقدرد کفر و زویر اشارت در سحر و مثال و تقوا و تدبیر
 طوشتان غفلت کافر و ذوق قوای شریک در ایضا بوجواینا
 الطوار که طواید کن صفات حقانیه حکم اولور
 نیر ایلونلرک نیجه صفتگر و در مقام اعتبار که اعتبار
 اولور و نومقامه سالک نیجه حاله حاصل اولور و بولیکه
 غیر طوطی اولور که کدی و انک حکامته و خواصتیه
 سببی اولور که قوای نفسانیه که مغلوط اولور و انکه
 مستورا اولور و غیر اجلد و حق مقام ایلدن نیجه آجازه
 و تحقیق انوار اند سالک ظهور ایلوب طبعی طوطی
 حجت اندک ایچ انلرک مرد اولور انلرک با تفعل محقق
 دکله و انلرک احوال انلرک اعتبار اید و تحا و نیک ظلد
 نیر انفس اما نیک اعدا و نیله مجاهدات ضایع اولور
 ایکن نیجه و برین صبر از مرد ناکه نیکو و تصفیه علامتی

حق

زیر

خبر

ظاهر اولور و انکه تبارک بعضی و اما فایده و
 اولرک اسم طوطی ایقادر قیاس اسم اولور و است و تبدیل
 افکار و احوال و در فوج اولور و غیری هر طوطی زحل
 و انیکه طوطی را سنده طوطی زنج وارد و انیکه نفس اولور
 برنج بود که سالک طوطی و طوطی و طوطی و طوطی و طوطی
 نیجه زنگین و سیر ایلر تول و فکته مقصود اصلی ترکیه
 و تصفیه اولور بولرک طلیسته شایه اولور و بولرک محقق
 اولور صفا حمیده ایل محقق و تجلیه نظر ایلرک ایلر مقام
 صدفه نیت بولور تول و فکته بعضه صفا حمیده ایلر اولور
 بعضی دن غالی و لینی اولور و فکته سیر ایلر مثلاً تعبیر
 قلمی قابل بعضی طعام ملو و بعضی غالی و شریک
 صوتیه که به بولرک مثال کبی بر نیجه دلالت اید اید
 بولرک کثرت و بودله اکفایه ایلرک قانن کت بود بولرک
 فکله اولور و در تلقین توحید الیفن اقامه و مجاوله و فکله
 و کافرویه و قبی و حق و فنا و بولرک طوطی و سیر طوطی
 بولرک واقع اولور اید توحید بولرک اما توحید و انیکه ایلر
 نفس اولور که تشفک کما و بولرک و انیکه طوطی و کما اما
 و کما و در واقع اولور اما توحید و انیکه ایلر نفس اولور
 ترین و تشفوق و شراب و شتاک و هوای موقی و لهو و شوق

کبی

و سگما و کش و بکیت و تد بلا طوار و کنه بونر مثل طوار
 و کاتو ائدرن و کاه مطمشته ددخی واقع اولو اما تو حید له ددخی
 اعل نفس مطمشته ن نو محمد و اراج انبیاء و عقید اکر و اکلم
 حیقا و کولر بقایو و بلدر لر بر و کماک و تدر لایق و انالقی
 و دران لغو و کنه بونر مثل طوار کاه مطمشته و کاه اضدر ددخی
 واقع اولو اما تو حید له ددخی اسمله نفس اضدر اول تو حید
 و احیاء و ممایا و ابجیا و خلق و مقبول طوار و بونر
 مثل طوار و کاه مطمشته ددکاه مضیه ددخی واقع اولو
 اما تو حید له ددخی اسم نفس مضیه و حجر اولو و کلم
 اتمک و التور و اعلو و اعل باقوت خلیه جواهر و ذریق
 و مقبول خلق طوار و بونر مثل طوار و کاه اضدر ددکاه
 صافیه ددخی واقع اولو اما تو حید له ددخی اسم نفس
 صافیه شدن و فرغ و فرغ و بالکرتی و اوله خلق
 و نو بونر طوار و بونر مثل طوار و کاه اضدر ددخی و کاه
 کشتیک قلب ددکاه اما الی و کما اما الی طوار و اوله
 جاننده و حق الهی و عزنده و تلقین اجاز اوله کسه که
 طوار اوله خلق ایدند و تعمیر الی اما طوار کوهی کسه
 یکه بر اسمی تلقین ایدند و دقت له شغل ایدند یکه یکه تکمیل
 ایدند و تلخیص کوهی مثل انا تعیر کسه مایه و کاه جاع دکلار

دخی

ایند بمرقره اسم علم سلوکی و علم تعبدی مقدارم ایدند کسه
 احوال نفسی دخی سکا ایدن لم یعو الله تعالی ایدک نفس دخی
 قید اوله کسه اما در ایدک کوهی حیاتمه که و انجیلی مایه
 دخی و کجهی مطمشته در ایدک اما کوهی نفس و کجهی قید
 فاسق و کجهی منافق و کجهی کافر در ایدک بواج صفات
 اوله نفسک صاحب حرمه اوله کسه کراه و دخی نفس فاسق
 حلا بود که شونکر که الله سبحا و تعالی انک بر کسه و بغیر
 علم اهل صلوة و کاه کجهی اوله قایره و الهک طرفین نتور
 کتاب حق اوله غنه و کله و قیامت کوننده و نه دیک که
 و حشره و کله و صراط و میزان و جنت و جهنم حق ایدر کسه
 لسا طیار لقا و اوله قلیله تصدیق ایدند در کهن نفس اما
 بنده کد کد ایدن اوله قلیله کد در و کجهی سینه لر تحصیل ایدن
 اما و صفت الیه متصف اهل کد و کاه اوله کد مقام توبه
 ایدن و نفیسه تابع و مقید ددکاه در کسه الله تعالی قول
 ایدر و کاه کد یوز ایدن و کاه کد یوز ایدن از کد یوز ایدن
 صفات کد کد کد کد کد کد کد کد کد کد کد کد کد کد کد کد
 کد
 دیکه کد
 علیه کد

کله

تعبیر و کد

و در حق نفس منافق حالگ بود که اولی ای که قصد بری و کند
 خلق بخندد و او چ طواری میازد قبولی اما شکای میافکند
 بپوشیده آنکه معاف کرد و سولوی بر بریند عتقا ظاهر
 آید بر آنرا خبر بود و حور و فیروز و در هر تر و میو نرود
 لا اله الا الله که سبک نوعی بود که نولیا ای که قدر بخند در
 و ایکنی قسم اول که رسول الله صلی الله علیه و سلم آنرا نقد
 پیونکت من کن فیهم منافق و من کاحضله منها کار لیه
 فیهم حصله من التفیق حتی یومها وان صام و صلی و زعم ان
 مسلم اذا تحدث کذا و اذا و عطف و اذا اتمن خار صدق
 یعنی اوج حصلت وارد یکم هر کس بر او اوست و ایضا فقد
 و اول و یک بری اوست و نفاق که اوج بحث در بر آن در
 تا ترک بود قویا عقیقه منافق صفتی از غار تمام شد
 او از اگر اوج طوائف ناز قبول کند و اما صاف بود و اول
 حصلت که بری و هر سولیه یا سولیه و هر ایسه
 دوی و جان امانت قوسا بر خیانت این ای که کتی نفسی بر
 اما صفتی دوی میغشی که و منافق بود قویا از را
 نفس اماره صاحب خیره قویا از اما شن سحر و اماره
 دیک امیر نیکادر و امیر معاصی هر بود و غنی استدلی
 دیک او نور آید و ایکنی غنی بر شهید امیر اقیه تا که

هر که

هر که کند قویا و اماره نک ایکنی قسم اول که ناز که اول در
 و من کرد و ایکنی کادی و غشی سولیه که آنرا ترک نکند که کند
 و ایضا علم الکلام ایکنی نور میوز و غشی بر سولیه که غشی
 تقویا قویا اصنام طری بر غشی با اماره ناز که غشی و ار یکم
 کله که غشی سولیه و نولیا ایکنی بیوع ایکنی بلک آنکه و غشی
 صفت او بود نیاد از غشی کافر کید آنرا غشی کافر در
 غشی یا لایق از آنکه ایکنی است کامل او لایق نفسی سوله
 و اخلاق و عقیقه سبک اخلاق جمیع بد و در و ناز که ایکنی
 خطایه لایق اوله ایکنی نفس ایکنی قسمی قویا اماره در
 و اول قویا نفس طایفه در دوی که ایکنی بوزی و ارد در سبی
 اما بر نظر او بر یو که غشی طایفه ناز در دوی که غشی
 حق تقویا سولیه که در دوی و من هم طایفه النفس و نفس ایکنی
 اهل غشی ایکنی عقیقه سبک ناز در ایکنی بولس قویا اماره ناز
 نفس اماره و یو ایکنی غشی غشی غشی غشی غشی غشی غشی غشی
 قویا دویا غشی غشی غشی غشی غشی غشی غشی غشی غشی غشی
 ایکنی غشی غشی غشی غشی غشی غشی غشی غشی غشی غشی
 غشی غشی غشی غشی غشی غشی غشی غشی غشی غشی غشی
 قویا غشی غشی غشی غشی غشی غشی غشی غشی غشی غشی
 ایکنی غشی غشی غشی غشی غشی غشی غشی غشی غشی غشی

اما فی نفس تو مالکی از زیننه دائم اول صاحب صلوات
 مشغول اولون تا او بجه طوری خسته کید الله فیضیله
 و رسول الله شفا عتیل و غفر له و غفر له و غفر له
 آنکه ظالمه بیند که امان قومه او را داشته ظلم کند
 بر ما صلوات جزم عالمی شد ای بکجور خستد اما فی
 امان صفتش رجوع آید تو ایستد حق تمام جمیع شاه لرزی
 حسنا بدیل ای برکتیم کلام قدر عریض بقی بدیل الله ستمنا هم
 حسنا و بونفس تو امر قوی صراطی بلام کجور تو بفرج
 اوز بند از غنچه کدر بایر زمانه آنجی بونفوس نیاید که آمد
 و کشوفانی و الهامه نشنه حاصل او ز همان بونفوس منور
 خلسه او را بر بونفوس لغت او بفرج عریضی بر کور لر
 بونفوس بونفوس بایر حق بر لر یعنی اهل بیت بکدر لر و بونفوس
 آنجی نفس بری امان لکن قوت را تو امره فالد لر اهل
 جنت اولد لر بغیر دخی شفاعت لر امان آنجی جنت امان کید
 نفس بری قوت را دیر و الداعا بونفوس اید اعطال بونفوس
 نفس بونفوس خبر و بونفوس بونفوس بونفوس بونفوس
 خاص لر لر بونفوس بونفوس بونفوس بونفوس بونفوس
 نفس تو امر لر لر نفس بونفوس بونفوس بونفوس بونفوس
 یعنی مجاهد و یا خاتم و کدر بونفوس و بونفوس و یا بونفوس

اولی

خبر بونفوس

اورجیل

او دیر شریعت و طریقت یو کنی اوز زیننه یو کدر لر زیننه
 نفسه دور و بونفوس له مقامه یست و لر الهامه
 برانیله مشرف و مقور او را بر لر زیننه ناک حقیقت له الهام
 و یا نیله و اصل او را بر لر عباد مجاهد از تنی نفس لر سلطان
 و غیر لر نیک عیوب لر بی یار لر و بونفوس له قوی جویا فاضل و
 مجاهد اولد و کثرت ذکر الهامه ظاهر بی تنور ایراف نفس لر
 صفار دیر سید قوت را دیر و بونفوس حجاب بصیرت کوزند
 کو تو بر لر عابد کدر کل الهامه ذوق لر بی جا نلر لر طاعت
 و حق باطل فرق آید لر و مقام سلطنته و اصل او
 سعی آید لر و بونفوس ملکه صاحب نفس اماره ناک بر لر
 صف لر لر قوت را بر لر یعنی باطن و دینه و یا دیر لر اید
 قوت را بر لر و کدر لر لر لر لر لر لر لر لر لر لر لر لر لر
 قوت را بر لر لر لر لر لر لر لر لر لر لر لر لر لر لر لر لر لر لر
 و خبر دیر اول زیننه در لر لر و بونفوس مله نفس صفات
 بر تیر سید خلع من اعکدر و دیر کدر مراد صفا جید ایل
 موصوفین ایتمکد دیر لر بعضی کبار رحمت و بونفوس قوی
 حقد کلن الهامه ملک و قوی هر حال اوز لر دیر لر لر لر لر
 جلد حقد کلن او لر لر لر لر لر لر لر لر لر لر لر لر لر لر لر لر لر لر
 قوت را ایشد دیر لر اول صوفی یا اول بونفوس خطا بونفوس

دیر

دیر

ذوقی الودیع حتی قابو فی جریسی و عرابه جریسی و دوة
 کوشمه سند بیلده ذوق الودیع و حال اختیار ای الدن
 کید و سماعه کلور و نیکم مولانا جلال الدین قدس
 بیولر بشتونان فی جیحکایت کید. انجودیه عاشکایت
 و کید. سینه خاه شرمه شرمه از فراق. تابکونیم
 شرح در اختیار. مثله بواهل و محل و اهل صفا شوشا هذ
 بکر زیم اوینه ایلتنو بالند بونکی الیورق و اوینی کوشرف
 صالیورق بیلر اول شاهین دخی و ک اردینه دوستوب سونکی
 نالما یینه قوران غمرا ای یک اهل و جگر دخی حال بویله در
 و قنکه رحمدل یار اغاز استدلار لی اختیار سماعه و
 اضطرار به دوستی و مقصوده این میخه دوزن لر لرین
 الست خطایک ذوقی مشاهدن ایر لر اما شونی دخی
 بلکم هر اون که دکر لر بوتن قول غمرا دکر لر بلکم جا
 قول غمرا دکر لر انجودیه اختیار ای الدن سید و تود دکر
 جریسی کوی و مایور و تر لر لر اولرید فیض الی و کلور
 ای یک بولفس محله الهام رتائی کلور اوج مرتبه او زنه جری
 الهام وری اشارت در و خطایک اوج دخی الهام رتائی
 ای یک الهام نف و محله مقام ابتداه کلور و اشارت مقام
 و سطوح کلور و قاطعاً که انجی سید نف و محله تمام مطبونه

مقانه واریتی کلور اکانتا مع در الیور طلال انجکین
 حقد کلور و نی بیلور و انار فی خطا الحقد کلور و نی کلور انامیخ
 این فزیده انور تار بیلور عرض انجینه تسلیم و انوارا کخی
 یونسته دکه نفر اوامه محله مقانه و اردوق کلور
 نفس صفا ذمه در آری و لر و ق و ق و او لور ای یک بوا جری
 الهام رتائی ای اما نف صفار دتیه ای و ماسه اول وقتن کل
 الهام الهام رتائی دینلر ای یک بوا الهام رتائی یار طایک کلر
 که حقد خیری اول کلر کلر بر ذوق قلمان دخی یونکی و لیر و ی
 ننه لور اول صلا ذوقی مشاهدن انج ای یک بولفس محله قوی
 الهام رتائی یک نورینه نظر ایر لر انجی و اما نف مطبونه که
 ترخ ایر لر و یه محله صاحب لیه و ارد بولن مرصه قیامت
 امت بخدک صلیونیک یونیه بیکلر نه بولک بولک جمعه کید
 رتائی لر الدن الوب شفع اولور لیر ای یک بولفس محله الله تعالی علیه
 و لیر بولن مقنه یودی امتقن یونیک حاصله یورین و
 حیاتین اوج غمرا کیر لر دیک و حص عرض الله غمرا یودی
 هایتین یونیک یار الدن دیدارک یودی که هر یونیک ایریش یونیک
 دخی معا کیر یسر لر دیک صلیونیه و یونیک دخی قومی
 مطبونه در یونیم حاصله صمد و بولفس و طریقه صاحب لیه
 سابقا در حقه معا بر در نیکم یونیک و معا خفای یودی

والسابقون السابقون ايكم بقومهم تحياتكم واما السابقون
 ديومكم لولم يرد نيايه اعتبارا فظلم بقا ديلر و آخرته و فخره
 النقا لولم يرد نيايه تميزه راح و مريب لذت و خيانت
 حرام لولم يرد حيوانيت صفاته ميل ابد لولم يرد شريت نور لولم يرد
 سلو لولم يرد نيايه نسي بواورد صق بالحق ميل غله فندك
 چيقا و دوق حالي مشاهد سته مستغفر اولو لولم يرد
 شرا لولم يرد طول و چوب مست و حيا اولو لولم يرد
 كند يلون بكم فاني اولوب دوست يقاسيل يقا لولم يرد
 نيك نيه الا قدامه لولم يرد ايجيه نيه الله شما و تعاد ربي
 رسته مقصود ايجيه لولم يرد حقنه خوتها بيكو الا ذكر
 الله تطمان القلوب لولم يرد علم زده قالم لولم يرد جمال الله
 غير رسته ميل ايجيه لولم يرد حياه اولو لولم يرد
 و بورد لولم يرد ايجيه اوتيه سيرا لولم يرد
 ترقى اولوب معشوق و محبوب و مرادلق و تبه سته
 يتشور لولم يرد صبح كواب شريت تحتنه اولو لولم يرد
 ان شاء الله لولم يرد نيايه ظاهر عباد و طاعت و ذكر الله
 و خلص ايل زده نور و ايجيه حقك تحمله عتقيله
 بر لولم يرد اولوب بزه نور و نيك نيك كوكا قاب عقيق لولم يرد
 حتى شما و تعاد قد سيد يقا ما و سعي ارضي و الله اعلم

والعشر

والعشرى ولا كرمي بلوسعي قلب عيناك للمؤمن الله المتقي
 بولك كبريائك كيك كيكك نهايتي ايمان بولم يرد عظمتك
 ايتي صفعي وار ديك راضد روي و حيد روي و حيد روي
 بجر جنت علم و روي جنت حاصد جنت علم اولو لولم يرد
 و ايجيك و شلو اولو لولم يرد قوام نفس و ملكه قوتك اي قانت
 اولو لولم يرد و ايجي شما و تعاد حضورك ديور شريفه مستور
 و ادخل جنتي بورد و ايجي و ايجي و ايجي و ايجي و ايجي
 لقادر و جلال مشاهد در الحبيب رنا بفضاك و كرمك ايتي
 ايتي نولك و كل ايجي طالعيا نيه ايتي ايجي خطا نيه و قوت
 بولم يرد ايتي هر كس ايمان لولم يرد و ايجي ايتي ايتي ايتي
 و ايجي بولم يرد ايتي ايتي ايتي ايتي ايتي ايتي ايتي
 مطهره ده قار لولم يرد و ايجي خطا نيه قابليت كب
 ايتي ايتي اولو لولم يرد و ايجي ايتي ايتي ايتي ايتي
 اولو لولم يرد بولم يرد ايتي ايتي ايتي ايتي ايتي
 ايتي ايتي ايتي ايتي ايتي ايتي ايتي ايتي ايتي
 و ايجي ايتي ايتي ايتي ايتي ايتي ايتي ايتي ايتي
 الفهد نيك نيك لولم يرد ستن صفات ايتي ايتي ايتي
 ايتي ايتي ايتي ايتي ايتي ايتي ايتي ايتي ايتي
 ايتي ايتي ايتي ايتي ايتي ايتي ايتي ايتي ايتي

تعا

برای ویری غضب در ویری شهوت در ویری
 و بطیفته و بحر صدر و ویری بخار و ویری عید و ویری کمر
 اینک بوصفاً جمیده سبعة فی انزاله که حکماء طریقت یک
 نند و ایل معالجه اینست ارد که ذکر و تلاوت و کسب جوع در
یعنی از یکدرا یکجیسی صحت را یغیا آن سوی یکدرا یکدرا که ذکر الخدر
 غیری نند و اقتضا سبز لسانه کتور به اوجلیسی مهر در
یعنی آن اولو مقدر در ویکجیسی عزله و یغی خلقه قار شمع و
بیکجیسی و ام ذکر و یغی هر آن سفیده و حضره ستر و هر آن
چینی و لا اله الا الله دعا کرد و التخیلی بر و شر کمالک الین
 طو تو بیا داد کتوب. و اینه مطیع اولمقد در یکجیسی هر حاله و دینارک
 لشکر را یکدرا یکدرا
 منابع یکار بود مشرک شول و در غزل و جوی یا ضلله و جوی
 مجاهد و لاله و دینان اما زک صفی کنی تواری لسته ایل
 دوزخک دیو بیوشل بجو الله تعا و در حق تول یا ز مغله و و حق
 ایل تحصیل اولیان علماری بود کن نند و متغول اولمقد و
 الله سبحا و تعالی کشف ابرق احسا اینک دیو بیوشل در و حق
 دنیا و آخرتک اشنی بود کن نند ایل حاصل اینک دیو بیوشل
 بعنایت الله تعا اینک هم حاتم بواسطه جمع ابرق شیرین
 مراد کادخی او تو یوق مطالع ایل کن طریقه حقه بر محبت

حاصل ایل در بر و شر کمالک الین طو تو یوقی اما زک
 خواص ابرق مطهره مقاحنه ایرکوب بود ذکر اولان
 نعم الهیه واصل اولوب بوفقیری خدی دعا خیر لیا در
 ایل سکه الخیرت لیا بفضلک و ذکر یا رحما یا حی آمین
 بحرمتی الخیرت و در خواصک صفای نفسی مقدر انهم
 ایند که اینک الهامی خدی سکایتا ایل لیا ان شاء الله تعا
 پس اینک الهام لشی تو عدل بری نفسانی و بری شیطانی
 و بری ملک و بری قلبی و بری رحمانند اینک الهام نفسانی
 اولد که نفس طالبد و سوسه ابرق بر دوزخ نند طالب اولو
 اوزن شیدا اولوب البته دیو هر یار عرض ایل رقام مراد بخاصل
 اینمینه اول و سوسه کدراغ اولمان مراد بخاصل اولد و صدکه
 بر مراد خدی غرض ایل تمام لیا حاصل اولیده یوزی مرغی اولو
 بر آخرت و کیمینه ایل طلال ایل و در حق الهام یطانی اولد که وقایع
 نند و اتفاقا ایل راکن و مزنسک ایل ترک ابرق بر خصوص ترله
 خدی القا ابرق اغوا ایل اگر کادخی و مزنسک ایل ترک ابرق بر دوزخ
 مقدر ایل اغوا ایل هر یار وید اولوب منع استک بر یوزی در و حق القا
 ایل و کد شرم صورتت با شال و زایه صوت خیرن القا ایل در
 خیر ایل اولد و حق کج در و صورت القا ایل باقی او بود و خیر
 کوه و نوز طو خیر و اغوا ایل کمالک ممکن ذکر لغو ذبا لله

بازید بسطای رحمت الله علیه بیور که شیطان می گویند
 یمنش که خجده دعوت ایتری میمنش درلوسو تله زینه اویدو ناماگ
 بقول الله تعالی و الهام ملکی اولد که اکثریا اهل طاعت و واقع
 اولور عباداته و طاعت و و جوی خیراته رغبت طویق کوتر
 الهام ترلنا و الهام قلبی اولد که مثلاً فاسق فتنی احرایه
 مباشرت الله یارب ارق سر قیه مباشرت الله اولد
 قلبه کلون تبیه ایچو واقف ایچوت و الهام زکما اولد که هر
 مرتبه اهلنده دخی واقع اولور خود و عیال و اولور و جوی
 ایچو فکر بل غویب اولور و غیالی اکا قیوم کوسری: ایار و سینه
 طلی ایچوت و دخی کسه بر مصیبه یار کدره اوغرا سده قلبنه
 الهام اولور که بوسنک د نیکه ندر دیو واقع اولور و دخی بول الهام
 رحمانیک کونه دخی قضیاتی سکا یی این لار انشاء الله تعالی
 ایگ الهام ربانی و متابع اوج متبه اولور بنه بیایا تملر
 الهام و جی اشارت و جی خطایا اما ایچید الهام جمانید
 و کن هر چه بر مرتبه آد قومشار نیکه ذکر اولد که یسوی
 الهام ربانی کلن کولک صاحبی و جیه و دخی قوالد بر یکت
 یا خورشید اذ کلید یا خیار مندر دخی کلور و حال سماع ایل
 فاله غرضه سماع ممنوعه و فتاک بول الهام ربانی کلن کول
 صاحبی و سندر ربنا ایشیده هر طرفه لیک و جی انظر

و نغمه

زغمه سندر ساکمه بر حله اصل اولور که جمیع مشغلی فتح اولور
 ایگ بول الهام کلن فاله دخی و جیه و عیال متلر و اورد که تملر
 دیلوسک و ارق بر شد که ملکر اده کتوب کیه و کونون
 خدمت اولد که سکا دخی مشاهد ملتیر اوله و الله اعلم
 ایگ بنقرنا شمر و آخرت یوا اتم سکا ذکر ایله کونون ندر
 جی جوی عده ایچو دخی صوفی طعاسی کونون کونون تقیلا اربوب
 کجه ده و کونون زده برهنه اوله و لوقه جلال بیه لوقه سینه لوقه
 اولیه قدس قالی که حرام بیک پیغمبر علیه السلام علیه و سلم سید
 سید اعمال الخیر و لا انفس الخیر و نه جی بیک خنده
 نه ارق: بولر که تیت و القلوب بکنز الطعام و دخی خلقک
 فساد و جی یور و دخی تقیلا مثلاً متلر عظام بولور که بول
 و جی انشاء الله ارق که و ادر موسسکنه بکر و متلر صولر
 لغز اولد کلور صلیکه دو کونون و جمیع نعمت اولد کلور ادر
 کیده و اصل اولور که انانک دخی قرنی انجیلر که اعره
 طعام قرنه و اصل اولد که بولر که جمیع غصون تقسیم اولور اعضا
 اولد که اتم کونون بولور که کونون ارق دخی دخی قوالی حرام و ماله
 کلرک دیلور کلرک اولور که کتوب و جیه و ادر ایچو
 کلوم سولرک دیلور و اهرام و جی لوقه و زین و جی و جی
 اوردی دیلور و ایاق دخی فاد جی لوقه و ادر دیلور ناش و جی

بالقوا

شوکتی نه کوزل صاحب تقوی و صاحب هد در دیوان
و کاغذ کلام استوار و دیوان صاحب هد در دیوان
الیه یاد لسان استوار و دیوان صاحب هد در دیوان
ایر صاحب هد در دیوان صاحب هد در دیوان
عبادت او و جود در طریقی سکوت و جود در
اما جمله افضل بود که دیوانی ذکر الخدی غیری بر نیاید و قول الخدی
نفسی بوی ریغ ضایع الخدی در دیوانی که وار در حق بیانه
و قلاری که در حق بیانه و قلاری که در حق بیانه
حاصل اله که در حق بیانه و قلاری که در حق بیانه
چون ریاضه ایچ مجلسه و ضایع خاصه صاحب هد در دیوان
ظان با فاسق او لغو بالله تکمیل رسول الله علیه الصلوٰه و السلام
از الله بغض از امدح العاق و جود و بغض از امدح العاق
باشکوری و باغشور بود سند کلامی الیه کوز در حق بیانه
و دیوان حرمان حفظ الیه خصوص غایت و جود و حق بیانه و کلام
و وفای سخن و کلام و لسان الیه و کلام الیه کوز در حق بیانه
حقنه احادیث و آثار وار و زیاده حق کلام و جود اعضا الیه
لسان جلد ریش در کلام صلاح او و جود صاحب هد در دیوان
یور و ادب و جود او و جود او و جود او و جود او و جود او
من لسانی زیاده یک صفی که در دیوان الیه و کلام الیه

[illegible]

قیلرد و جمعه قیلرد و جمعه شریف صائم اولورق و حجه و ادق
 و کوفه و یرق دیال بر مالک این سنات محمد انش کس
 یا سمن ناولد کجی که کار دین نو نارد یار که نکر کجی بوعلم
 دنیاه انلردن کن الله شحاق و حاضریلرک رضاسنه مخالف
 بعضی علل کما ایتد انکیر جمعه مستحق اولد قیس مالک زبانیله
 اماریه یونلر اوده آنلر کونلر اودی کو چک برکت لا اله الا الله
 دیک جان شالرجم یوازا انا شتدک همد و نوب کین مالک این
 پنجوی نل یا قریک اود این غیه یا قین یونلر که لا اله الا الله دیو
 بونار جان شرفین بر نورط اوق بنی سوند در دیر لیل الی خقیق
 شحاق و حاضریلر که ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما
 لا اله الا الله دیو جان شرفین اولد کونلر کما ایتد یونلر کما
 آنلر یونلر قیار بر ل الله شحاق و حاضریلر که ایتد یونلر کما
 ایتد کما ایتد یونلر کما لا اله الا الله دین قوللری اوده یا قین
 چیق ایتد قوللری جنته ایلدک یونلر کما ایتد یونلر کما
 الله شحاق و حاضریلر که ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما
 کمالا ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما
 و بر غیر علی الصلوات و سلام برکت لیلر بورلر اقام یقول الله تعالی
 یوم العتمة قرأوا یا اهل الا اله الا الله من ظلم غشی و برکت لیلر یولر
 مفتاح الجنة لا اله الا الله و افضل الذکر لا اله الا الله و برکت لیلر

یونلر

یونلر لا تقوم الساعة حتی لا یقال فی الارض الله الله یونلر اونا
 اله و رضی شحاق و حاضریلر که ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما
 قوا یا ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما
 بقوب تفک کونلر کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما
 و مثل کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما
 اشارت ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما
 شریط بل ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما
 هم لسانه هم قلبهم و حاضریلر که ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما
 سالک کونلر کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما
 کونلر کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما
 و بر غیر یونلر کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما
 یعقین ربکی ذکر ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما
 یعنی ماسوی قلبه کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما
 یونلر کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما
 ستره و ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما
 طالع صفت یونلر کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما
 ماسوی اولی ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما
 طالع ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما
 غیری بلر حق و تصور کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما ایتد یونلر کما

و عالم عشق خود عالم سکردن و بویا ناللق و عوای طالعیدن واقع و او را با
 و نند کمالک معنی ایله کبریا و نیکی بر او بخند یا کفر با الحاد و دوشد
 ایند سیرم الله معیت طمان کن حق قول ایله معنی او را نند کفری کرد
 برك اوله بلكه معنی بود که قطره حیر بر آتش که ایکی اوله بحر
 و جودند مستغرق و او بود و معنی که ای که دینمیز بر دین را د
 قطره قطره در بونلرک بینند معانی ظاهر در اهل ایک فهم ایتر
 آفاقین در حرکت کلوب تنج آتش اول وقت اختیار کنک و او
 قطره نال طمان و قطره نال جنبشی در حیر در اجنبی اول و فهم روم
 عاشق و حاکم مجازین و شایع اولون کیم مجنون شوال ایند برادک
 ندر دیو حیرت یکده آدم ایلی در زیر اهر قهر باقیه کوزید لیکه کویر
 ایند یاتنه طوره اولو سه ایلی در حیر حیرت او سه مجنون کیم
 اعضا می ایلی باغ در حیر حیرت عاشقان غازه واقع اولون کیم
 کدیلن کلر کن کلر ایند برتری و غار حیرت در در حیر حیرت
 مناسبه ستاره یی ایند ام اوله ایله و حیرت کماله تواجد
 حاصل اولو نند کیم و جود حاصل اولو نند کیم و جود حاصل
 اولو ایند تواجد اولد که ذکر الله ایتر که ایتر یارب یا رب
 است که حرکت و ضبط ابد و حیر حیرت بر این عقل با نند کیم
 اختیار ای ایند کیم طوره کیم ترغیب مستغرق ایند و اولی
 و یاغی سوز تویم مقام مستغرق طالعیدن بوند ایتر و جود کیم

و جود

و جود علوه می بود که حق سالک ذکر الله ایتر کن عشقه داش
 بکلام موشن یا جود صدا ایند کیم در حال قرائت قلوب سماعه
 کیم قرائت طمان نند کیم شکر این کوست سراج ایلی
 قرآن ایند کیم اهل جود نند کیم و جود و دایره عقاید حیرت
 و جود کیم نظر ایله عالم ایند کیم ایلی و جود و جود و جود
 عود اول خلل هفتدر جسمانیسی قاریه و جود نند
 مبدل اولو و اوله نند کیم ای برکت ایتر استه لرتا نند کیم
 و قلی القز نیر مقام و جود مقام نند کیم عین نقاد و حیرت
 و جود اولد که طالب و ام ذکر ایله نند کیم و جود و جود
 یتشه برکت و قلب و روح ذکر اوله کیم کیم یو عود کیم
 قفسند کیم و جود و جود مقام ایله اولو نند کیم
 روح حیرت ایلی اولو نند کیم و جود و جود مقام و جود
 از طوره اوله نند کیم و جود کیم ایله و جود و جود
 صفات نفس ایند کیم و جود و جود و جود و جود
 میله اولو کیم و جود و جود و جود و جود و جود
 و جود و جود و جود و جود و جود و جود و جود
 بیای اولد و جود و جود و جود و جود و جود و جود
 حرکت ایند کیم و جود و جود و جود و جود و جود
 صاحب اختیار در لر در لر و جود و جود و جود و جود

و انور قلای دره سکری و وجدعا انجکوب سیر لونی الیر لکر کنه
مطالع اول و بونلک کوکلر اسرار الهیة معجبه نشه لفا ظاهر اولور
اکرانک درمنه نکه سی طالع اوزیده ظاهر اولیدک طاقت کتور و یوب
باره یاره اولیدک یوقماد اخضر خواستگدن و تحلیق مقاصد کتور اجدن
وجان وجود صاحب الی اهل قواجدک معای دلیله و متلد و اهل
وجدک معای کوکلر لیک و اهل وجودک معای حلد در سیر اهل اوجدک
سمع الیر کن بر جالت کلمه صبر الیر حرکت اتمه کند و یوب نفع
المسه بدنه زحمت الیر کتور قوتی منع اتمه ککر کن و نخی اهل
وجان وارد الهیة ککنر کتور اولک حرکت اوزیدک اولور حرکت اتمه
یعنی باره ناع و اوب حرکت اتمه اولور کوکلر انکار و افع اولور
ود حال وجودک ریاضت غلبه الیر لیک اک متابعت الیر حرکت اتمه
آنک و حقه ضرر الیر ناع اولور ککر کن معی اتمه ککر کن و اتمه
پس اولور معلوم اولدیک بولور طائفه ناک سماعی باحد کتور نفعند
حرکتی اولور اولور بونلک سیر معای و حرکتی کتور حقدن
طراف نفعند ککر الیر اولور بونلر طعن الیرک حلیت ککر کن و بونلر
حالیله قوتی اذیتا اتمه ککر کن بونلر طالع الیر لیک الیر لیک
بیابور سیر طالع سق سونلک خطاردن زیر امن طالع و طالع و د
و نخی طالع النخی سیر مشد کماله الیر طولوب اوده کتور مکدن
بیابور بونلر اتمه الیرک نیم فرارشم و آخرت یولداشقی بر زمین

آخوند

نیکم رسول اللہ علی افضل الصلوٰۃ و علیہ السلام یومئذ الناس نیام فلا بد من منبثہ

[illegible]

بأفك

کشی الاستخار و تعالیٰ سوہد کہ خلوص قولی ادا فرمادہ اول حاجت صدق عبادت و دین

١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

بك فكم ايدى بنى واصل حق اليك بود بر بوند غنى كدر ديونى
 قطب يلوب بوليه اعتقاد اين آقا بود اول من به طالبه كن لقبه
 تلقى كى كى اليه فأتى سى ومان اليك ليخه اعتقادك بود اول بك
 اولوب اراده كنود كن وقويون تلقين الله ففسكن طالع يفسى شيد
 تكلف سزجيت ايد ومرت لازم اول اعتقاد ففسكن بتردد يعنى
 جميع مال وملكى نوال اليه ليحك اوكنه قومند واوله اعلام يدي
 نفسى نى ليخه بالكنيه تسليم اين صانع المشرقى اوله هرنه
 بيور بود كه نهدي بومند اردن بوجاهد ديميه تسليم اوله كثره
 خالف اوله ورنه ليخه شولر بجاين كه اوله اندك اهلند ورنه
 اتاوانا سند جميع ورنه سنه لى ليخه فاده سوز دور ورنه
 نفسند آراغه راضى اوله ليخه ليخه راضى اوله ورنه ليخه
 اوله ورنه وقت طوبى دبل ورنه بى كدر ورنه ليخه سوز ديور
 اول زما دى شواله زياده سوليه ورنه ليخه فاده سوز ديور
 بيله ورنه ليخه مقصود كى الله ليخه ورنه ليخه فاده سوز ديور
 نقيس اوله كذا بريد اوله ورنه ليخه فاده سوز ديور
 سنا ورنه ليخه الله على الكاذبين بيور بى بى بى بى بى بى
 طوبى بوقه ورنه ليخه ايد كى اوله ورنه ليخه فاده سوز ديور
 الى تلك كدر ورنه ليخه الله على الكاذبين بيور بى بى بى بى بى بى
 حق سنا ورنه ليخه الله على الكاذبين بيور بى بى بى بى بى بى

وقه

مقدم

ورنه بود كى ايد بكن شولر كدر فدا رسو الله على الكاذبين
 بخلاف الصلوة قبل الموت ورنه ليخه فاده سوز ديور
 صانع اوله يار الله نرى كى رسو الله على الكاذبين بيور بى بى بى بى بى بى
 دين خليل ليخه بالشرى ورنه ليخه فاده سوز ديور
 وحش مولانا يولر كه صبح صالح ترا صالح كند صبح صالح ترا صالح كند
 ورنه ليخه فاده سوز ديور
 اوله كدر اوله بركيه ورنه ليخه فاده سوز ديور
 ايليد اوله كه سولر الله فاده سوز ديور
 لما اخذ فاه اخذ لا ورنه ليخه فاده سوز ديور
 ورنه ليخه فاده سوز ديور
 اوله كدر ورنه ليخه فاده سوز ديور
 نقيس كى ايد ورنه ليخه فاده سوز ديور
 سنا ورنه ليخه فاده سوز ديور
 ورنه ليخه فاده سوز ديور
 قابل لى ورنه ليخه فاده سوز ديور
 ايكو ورنه ليخه فاده سوز ديور
 ورنه ليخه فاده سوز ديور
 ورنه ليخه فاده سوز ديور
 ورنه ليخه فاده سوز ديور

تحصيل کمال الیقین بجهت کوزنی آجوب مشاهده یا استحقاق
تحصيل این ذیل کلام قدیر الله تخا و تخا یول من کان فی
هذه اعمی فوی الاعتراف اعمی لیدی معلوم اولدی تحصيل و علمه
اولو من ذیل الدنیا فرعة الاعتراف دیدیلر طلبه که در وقت
ضیاع متبه و دنیا کند قریب از آخرت اول طالب نیایی که ایله
تاکه مغبولند اولیده و هر کس که یکی نیت و همت این عباد الی
ذیر ایت و یک قناید میران منزله ایصال الیه همت مندی بولان
قالو انکم پیغمبرین علی الله علیه و سلم یومئذ علیکم من الانبیاء
بسرطال و انفسه مجاهد احرار طاعت و کرم و دل دکلر
تفضل علی این منزله که فرقا و اولدی کارا دورا یوسف علی الله و
یوسف علی الله و ذوق روح و بخت و کرامت اجل شریف و کرم
لوشن ایندک ایدک شریف شد کفایت کند نفس که طاعت حق و کرم
اولی و کرم و یا فضل و کرم الی کرم ذیل کلام و کرم عباد طاعت و کرم
تحد شریف کرم و داخل اولد سک نکیم لطافتم یوسف علی الله و کرم
قبل ان شویم و بسویم و بخت و کرم الی کرم و کرم و کرم و کرم
بیولر و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
لش و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
تأثیر این طریقه حقیقه و حقیقه الی کرم و کرم و کرم و کرم
خیر یار ایدک سک و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم

و دخی بر روح صلاح نفس اولد شرف انفسه آنگاه دکه
ذکر الهی فی شرف طهری بر مقدار مسکین این لسان الله تعالی
ذکر الی و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
کرم الی و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
ایچ و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
ذکر کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
الکرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
اولو و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
ذکر کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
سائر و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
تلقین الحق و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
شرف کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
بعده و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
بعده و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
ینه با شرف و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
آخر و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم

شولر امير يورديك كنه توحيده سكا تلقين ايليم بس حضرت ابراهيم
 دخی حاجت يادى و دخی جباري ليل الصلوة و كرام اوج كره تلقين
 ايدى لا اله الا الله ديك حضرت ابراهيم عليه الصلوة و السلام دك
 بعد حضرت جبرئيل ك حضرت ابراهيم نيم ديد يكيم كى دخی اوج
 كره كد ديك او حضرت ابراهيم دخی اوج كره لا اله الا الله ديك
 حضرت جبرئيل ك كد كد ايدى كى يا ابراهيم الله شما و تها نك
 سكا بيو روى دخی بود ك ه تنهاره جله خانه دوز و زو ايجد
 اولو اسن و دق كونه نلت ايدى كيه سن و لو كيه تو حيد
 مشغول و اسن تاله حق شما و تها حضرت ليليك قدر تن ظاهر
 مشاهد ايلين و كه مكرته كافل الله اكن بس ايدى
 حضرت ابراهيم غم بخلوت خانه دوز و قرقى ايدى لا اله الا الله
 كله نه حضور بيله ما و است ايدى و اولو كى تا ماست حضرت ابراهيم
 كد دى مشاهد ايليك اغرت كوزد و جميع اعضا سند كن
 صداسى ظاهر اولو اول ظاهر اولو جملة كرام اوج و صنف كرام
 كافل اوز و نه غلبه ايلين و دخی كور ديك بكن دى حوق اللين بيوت
 هيت او اوز لوكو كه آدم طاقت كونه من اول اللرا و القوب
 مكره ايدى كى بولوى كورب بيانه آثار و هي بيو اور و كافل
 بولوى رايه قول رينه اول اللرا و القوب بولوى طى آثار
 و كافر بولوى زخير ليل با غلر چاره اول باريه اول اللرا و القوب

طعن

طعن آثار بيو روى اول باريه ليليك قدر مكره دى سورب
 و جفا اوج طاعيد ليليك قدر مكره حضرت ابراهيم عليه الصلوة و السلام
 حال كور دى الله شما و تها بولوى شكر ليليك قدر شما و تعالى
 حضرت ابراهيم بولوى كره يا ابراهيم بولوى قدر كى و ارايدى
 لا اله الا الله كله سنه بولوى مشغول اول كنه نقصان كى بولوى ايدى
 كوكى اغياره و خيال غيرت و اراز و بولوى كى يا ك ايلين ديو بولوى
 و دخی بولوى سلطان حضرت محمد مصطفى الله تعالى عليه و سلم حضرت
 دخی جبرئيل ك تلقين ايدى و حضرت ابراهيم اربعين ايدى
 چله چقارد قلى سبور و دخی اربعين ليليك اولو كى تمام
 اولو كى كند بولوى نبوت كل دى بولوى زياره مشهور بولوى مكرم
 حضرت صلى الله تعالى عليه و سلم حضرت بولوى خلفه حقيقى حلق و نلت ايدى
 غايت سوريد و حرام غنيمه و زمان و ارايدى غايت قراوى ايدى
 و اولو قاره و دخی هفت يا ايك هفته اكلو بولوى دخی حبيبه انا من
 رضو اللعنم اكر به قارو و حاضر ايدى و طاعن على افضل الصلوة
 حرام غنيمه كد كد اولو قارو و حلق دى بولوى بولوى و
 آلوب كيد و كد و اولو قاره احوالى بولوى غنيمه كد مطلع
 دك كد بولوى سلطان بولوى بولوى بولوى ايدى بولوى حله و خلوت
 چكدر بولوى ملك كونه و ايدى قوت بشرت طاقت كونه دى
 ايدى الله شما و تها نك قدر كى كونه بولوى بولوى بولوى ايدى و

بكا اهل الدار جميع والى ايجو كرك ديكى واهل عيال كرك ديدى
الله سبحانه وتعالى بيوت كريمه وان انا من جنه عتت لك اوسق
وبان انا خلقى منك هلاك اوسق ديكى ايجو خلقا انا زاده
جو اكلن انا ايجو كرك تمام اولادى انا انا زاده شيطا عليه العنة
ديريكه بكانه جك نسه كرك ديكى الله سبحانه وتعالى بيوت كريمه
وان انا من جنه عتت منك بندا اوسق ديكى واهل عيال ديدى
بكا منى كرك ديكى الله سبحانه وتعالى بيوت كريمه وان انا من
غضبته صبر ايجو انا انا منى كرك منى كرك اوسق ديدى
ايضا صبر ايجو ديكى زاده الزهد كه ذكر انا واهل عيال
وقلت كلوم وقلت تمام واعترا انا انا انا واهل عيال
يدى واهل عيال واهل عيال واهل عيال واهل عيال
طعام يه وقفا انا واهل عيال واهل عيال واهل عيال
بكا انا انا انا انا انا انا انا انا انا انا انا انا
فقير انا انا انا انا انا انا انا انا انا انا انا
سند الله انا انا انا انا انا انا انا انا انا انا انا
وكرك انا انا انا انا انا انا انا انا انا انا انا
بنا انا انا انا انا انا انا انا انا انا انا انا
اوزه اولادى انا انا انا انا انا انا انا انا انا انا
ايدى انا انا انا انا انا انا انا انا انا انا انا

دوا اولادى خلاص اولادى كرك انا انا انا انا انا
اولادى انا انا انا انا انا انا انا انا انا انا
ماده انا انا انا انا انا انا انا انا انا انا
وقت الكتاب انا انا انا انا انا انا انا انا
وخادم الفقير انا انا انا انا انا انا انا انا
فى شهر جمادى الاخرى انا انا انا انا انا انا
غفرله واهل عيال واهل عيال واهل عيال
والموحدين برحمتك انا انا انا انا انا
ربنا العالمين

اوجدت دارا خيرا من داري ام وجدت جوارا خيرا لك من جوارى فوجرت
 يا يحيى لو اطلقت على القوم وليس اطلاعك لذات شريك ولذقت نفسك
 انشيا فاولو اطلقت على جهنم لذات شريك وبكيتك الصديق ولست الخلد بعدك
سنة **واخرج** ابو داود وابن جابر عن ابي هريرة رضي الله عنه قال قال
 رسول الله صلى الله عليه وسلم **ه** رحم الله امرأة فقام من الليل فغسلت
 فصلت وان استنفض في وجعها الماء ورحم الله امرأة فامت من الليل
 فصلت ثم استنفضت وجعها فصلت فان لم يغسل في وجعها الماء **واخرج**
 ابو داود والنسائي عن ابي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم
 من استنفض من الليل واستنفض امرأة فغسلت وجعها من الليل فغسلت
 رحم الله المرأة **سنة** **في فصل المصوم وما لم يرب**
واخرج ابن عمر عن ابن مسعود عن ابي هريرة رضي الله عنه عن رسول الله
 صلى الله عليه وسلم من صلى ست ركعات بعد المغرب صلى الله عليه عبادته اثنا
 عشرة **سنة** **واخرج** الترمذي في الفردوس عن ابن عباس رضي الله عنهما عن النبي
 صلى الله عليه وسلم من صلى ركعتين بعد المغرب فكل ان يحكم امره ففوت له
 في عشرين وكان من ادرك ليلة القدر في السجدة كوفيت **واخرج** ابو الوليد
 في كتاب المصوم عن عبد الملك بن جبيب بن خالد عن عبد الله بن عمر رضي الله
 عنهما عن نفسه ما بين العشر والوثني في سجدة عظم يتكلم الا بالصلوة
 اذ وان كان حقا على الله ان يسمع له تصدق في السجدة مائة كل مائة مائة
 مائة مائة وغير ذلك من بعضا في انش لو ساقه اهل الدنيا وسعهم **سنة**

فصل في صلاة في قيام الليل ثلث اجز
 نقل من كتاب فتح القلوب للشيخ العلامة الامام محمد عقيلة الكافي افضل
واخرج الجعفي والكليني عن ابى امامة رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله
 عليه وسلم **ه** عليكم قيام الليل فانه دليل الصلوات فيكم وان قيام الليل
 قرينة الى الله سبحانه وتعالى وكثير للذنوب ومطهرة للداء عن الجسد ومخففة
 عن الذنوب **وقوله في الحديث** مطهرة للداء عن الجسد يعني بطهارة الارواح عن
 الجسد وهذا امر محمود فقل ان تجد شخصا من قوام الليل اذ وهو ما فاني
 وما وقع في مرضا اذ في ايام انقطاعي عن قيام الليل واذا في ايام قيامي ما وجدت
 مرضا فويل **وفي التفسير** نعم الرجل ابن عمر لو كان يصلي بالليل بذلك فكان
 يداوم بعد من قيام الليل **وقال ابن** ان لي الخبر شيع يحيى بن ابي بكر لما
 من شجر الشجر ليلة قيام عن وبره حتى اخرج فادخل الله اليه يا يحيى وجدة

في صلاة يوم الجمعة وصلايتها
 أجمع الدليل في الفردوس عن النبي صلى الله عليه وآله أنه قال من صلى الجمعة عن النبي صلى الله عليه وآله
 عليه وسلم من قال في صلاة الجمعة فأنشأت استغفر الله
 العظيم الذي لا اله الا هو الحي القيوم واليوب اليه غفرت له ذنوبه
 وان كانت اكثر من ذنوبه وليكن من الصلوة على النبي صلى الله عليه وسلم
 في هذه الليلة واليوم **وقد روي** اكثر من اتصال على ليلة القدر
 واليوم لا زهر فانه صلواتكم تعرض على **الحج** النبي في الاوسط **وامر**
 البهي عن النبي صلى الله عليه وسلم عن رسول الله صلى الله عليه وسلم **اكر**
 اتصلوات على يوم الجمعة وليلة الجمعة فمن فعل ذلك كتب له تسعة
 اوشاه يوم القيامة **وامر ايضا** عن النبي صلى الله عليه وسلم عن رسول الله
 صلى الله عليه وسلم من صلى على يوم الجمعة او ليلة الجمعة فغفر الله له ما بين
 حاجته سبعين من حوائج الاخرة ولين من حوائج الدنيا **وامر البهي**
 في شعبان عن رسول الله صلى الله عليه وسلم من قرأ ليلة الجمعة حم القرآن
 ونسح اصغر مغفورا له **وكانك** ورد في قراءة السورة الكفا فضل عظيم
 في الفردوس رواية ابن عباس وابو هريرة رضي الله عنهما عن رسول الله
 صلى الله عليه وسلم من قرأها في يوم الجمعة قدم او اخر حفظها الجمعة لا خير
 فانه يخرج اليها كما لم يبعده وهذا ايضا الحديث **وروي** اذا اراد القارئ
 ان يخطب ان يوشع ويستاك ويصلي على الجمعة ويخطب ويصلي ويصلي
 احسن ثابرا افضل اليقين **وروي** ان النبي صلى الله عليه وسلم وهو عن النبي صلى الله عليه وسلم
 صلاة النبي عند مالك رضي الله عن النبي صلى الله عليه وسلم ان النبي صلى الله عليه وسلم

والنبي

والنبي يظهر والله اعلم ان الاحاديث الواردة في الساعة الصلاة
 الجمعة **وامر** عن النبي صلى الله عليه وسلم عن النبي صلى الله عليه وسلم عن النبي صلى الله عليه وسلم
 على النبي صلى الله عليه وسلم عن النبي صلى الله عليه وسلم عن النبي صلى الله عليه وسلم
 وفيه اولى ليلة وفيه افضل ارض وفيه تسعة وفيه تسعة
 وهو عند الله يوم الزينة ذلك تسعة الملايكة السماويين وهو
 الى الله تعالى في الجنة **وامر** البهي في الشعب عن النبي صلى الله عليه وسلم
 عن رسول الله صلى الله عليه وسلم ان الله في كل جمعة ستمائة الف
 عقيق من النار **وامر** الحمد والفضل واصحابه من الملوك وصغار
 عن النبي صلى الله عليه وسلم **صحت** في جسد النبي عن رسول الله صلى الله عليه وسلم
 من ترك الجمعة فلا ثمن غيره من الله على قلوبه **وامر** البهي في الشعب
 عن ابن عباس رضي الله عنهما عن رسول الله صلى الله عليه وسلم من ترك الجمعة
 فلا ثمن غيره من الله على قلوبه **وامر** البهي في الشعب
وفي مسائل الجمعة ذكر في يوم الجمعة ان النبي صلى الله عليه وسلم
 نفع الله به ان الله تعالى النبي صلى الله عليه وسلم ان الله تعالى النبي صلى الله عليه وسلم
 ابوابه والديته بين عا ولا تستطيع ان تخرج الجمعة فليعلم على اذا
 رجعت على قلوبهم شغلوا به **فقال** رسول الله اذا طلع الفجر
 صلوا ركعتين ثمرة في الاكل وبعثا فانه قل اعوذ برب الفلق وفي التا
 قل اعوذ برب الناس وبعثا فانه قل اعوذ برب الفلق وفي التا
 وبعثا فانه قل اعوذ برب الفلق وفي التا
 اجده من غير انفاذ افروغوا منها **فقال** لا حول ولا قوة الا بالله
 العلي العظيم **فقال** النبي صلى الله عليه وسلم ان الله في كل جمعة ستمائة الف

رسالة نقطة البيان من تأليف حضرت شيخ زاده رحمه الله
بسم الله الرحمن الرحيم

سننهم یا تبارک و تعالی الا فاق فی نفسهم حق یشین لهم انه الحق •
 ای طالب بل و گاه اولونکم افاقون نشانگر وار و درونک نشکر
 دخی و ادر • پس هر کسه که عالم نشانگرین کرد و نفسیه
 بلدی الهی بلدی • تنگ حدیث شریفه بیوردی •
 من عرف نفسه فقد عرف ربه ای طالب انسان جمعی
 کند و به حجاب غلیظ و محنت دلیدر • غایت بختند
 کوبه مزله انیکون ابراق کون درلر • تنگ حق تعالی بیورد
 و حق اقرب الیه من جبل الورد • پس ای طالب انسان
 شونک کبی مرتبه قرینتی و ادر که محبوب ملائکه در •
 و افضل خلایق در • و مظهر وجه الله و سر قدرت الهی در •

بیت مدح این ادم که نامش مسیم • قاصدم که قیامت بشیرم •
 پس انسانه حیف اولاکه کند و بی غفلت پرده ساد پشیماریه
 و رطه هلاکدن قوتناریه • ای طالب ممکن و کلام که
 مرشد سن کاله ابره سن • تنگ بیورد • **اولا المرید**
 ما عرف ربی • پس مرشد ددن علم حاصل اقل کرک •
 اک سوال ادر سنا کیم نیجه عالمی کوردم هیچ نفس
 علن او قومان لر • جواب بلکلم علم الله بر در • بوعلم
 الله کم هم ظاهر و هم باطنی و ادر بر ددن بدی به دکن
 بدیدن همیشه دکن • هر چند که حضرت علماء ظاهر ددن
 هر بخلاف ذکر و بشردن • نصاحتله بلا غله عبادله برهن
 خوب آد و بر مشدر • هزار مرتسین که نظام عالمدر • اگر
 نظام عالم اولیه ظهور حق بلنیه غصودن هر اشیادن • نه
 ظاهر اولدسه اول انک نصیب ان لیسدر تنگ حق تعالی بیورد
 کل حرب عالدیهیم فرجون • هر بری بر لو برنجه خوب
 مصطفی شوبله که کاف نون او سنه هر شی کدری فعلی
 ایله فرجه در • اما انسانیت بو نلردن و ادر • کسب
 کمال انسان اولدر که صاحب ظاهر و باطن اولسه الحق

ظاهره قالوب باطنی بلمک ناقص اوله ای برادر نیچر کلام
 حقیقت انساندن بعضی بیان اوله و بعضی عیان اوله
 و بعضی رموز اوله اعلام اید لم اما شرط اولدر که غیر
 اهلنه سویلر لاسرار صوفیان لایانیه بر خور دان
 اول کشتی که ستر ی غیر اهلنه دیمه نتک بیورد
 المرعد و لما جهله خلق بلاد و یک دشمناندر هر کسند عقلی
 قدر سوبلک کرک نتک بیورد کلمو الناس علی قدر عقولهم
فصل اول ای برادر بیل و کاه اول عقل کی جمع است و عجایب
 حکایتی قوت حافظه به ویر صاف نسوز ابد لایدر ساک جات
 جاودان اولسون ای برادر بر پنج طایلر حضرت امیر
 المؤمنین علی دن سؤال اندیلر فجد مصطفی صلی الله علیه
و سلم سنن حقه شهادت ایدوب ایندیگر اقامه الله العلم
 و علی بابها ایمدی علمک ستر ندن سکاسؤال ایدر که
 علم ندر علی جواب و سوب ایندی العلم نقطه کثرها الماهول
 بونی اشدیلر طلبیلر زیاده اولدی ایندی اول نقطه
 نه نقطه انک منبعی معادی نیجه در بر شرح ایدی و بر
 امیر المؤمنین علی ایندی بواسر الله در یونک ستر بن نقشا

اتمکه دستور یوقدر و قتی ایه آشکار اوله قیامت قوبنجه
 قریب اوله چون بوسوزی اشدیلر یونلر هبت حاصل
 اولدی نیت قالدیلر اشتیاقیلر یوز اول قدر زیاده اولدی
 ایندی یونکر که عشقنه و رسول الله عشقنه عقل قدری
 بوندن بره خبر ویر امیر المؤمنین ایندی خبر ویر بن نه
 برده در اما شول شرطله که شرح بیان استیمه سن قبول
 اندیلر جواب ویروب ایندی ای طایلر بواسر الله
 یونک ستر کتب سماویده یعنی صحف قرابت و زبور و انجیل
 و نه سر که بونلرده وارقان عظیمه وار ندر که قرانده
 وار سوز قافیه ده وار ندر که فاتحه وار و اسم الله
 وار ندر که بسم الله وار و بسم الله وار ندر که
 باده وار بانک نقطه سنده وار نقطه که بانک التی در
 بیج اول نقطه یم یدی چون امیر المؤمنین علی دن بوسوزی
 کوش اندیلر یونلر آیر جو ایلر کالمدی شرحی بیخه
 کتوبد و قوب کتدی یونلر مکوه اول قدر خدمت ایندی یونلر
 که آل عباد اولدی لال با اصحاب صفه قوبمدر که بو
 علمه رسوخ بولمشدر دی باشلر عیایه کوب نقطه نک

ستند که خبر و پروردی • بولقطه وحدت شمس حقیقت
 مجموع موجودات ظاهر و باطن بوند استوا سندن ظهور
 بولشدن • ای برادر بولک سرتی محی قدر هم مشرق
 جعدیل مومکی یا ندون سن • تا که سکا سرتیار مفهوم
 اوله • تا طبعی محققانه کلام ایلله مزوج اید سن و
 مطبوع اید سن • اگر استقصا ک و جعدک واریسه عاشق
 خوشیار اول که بومقدومه سکا اجمال ایلله سولادک • مجلدات
 نه کلمه سن • ان شاء الله تعالی تفصیل اولد که هر طایفه محفوظ اوله
فصل الثانی ای برادر عاشق مقصودک بونیم نقطه
 منبع حقیقت اغیار قوت ان لیدر • فایده بالذاتند بوند
 سرتند نمنه استدعا لیدر سن • بونقیصیل کی دیکله که
 التماس حاصل اوله ان شاء الله • بکمل که حضرت رسالت
 صلی الله علیه وسلم بر نیجه نمنه اولدیر دلشدن دیوبور
 اول ما خلق الله العقل • ودخی اول ما خلق الله روحی ودخی
 اول ما خلق الله القام • ودخی اول ما خلق الله نور • ودخی
 ملک مقرب دیدی • و بوجوهر اول دیدی • جمله بی بر مید
 یونخه هر بوند حقیقتی آیر و مید • ای برادر جمله بی بر

صفتی

حقیقتدما اما اضافات و اعتبارات بوندن اسماعی مختلفه
 ایلله مشلدن • جوهر اول اعتبار ایلله و روح و نور و قاله
 و ملک مقرب و عرض عظیم و آدم اعتبار ایلله بوجه سی
 راستند • اسماعی **هر اول** درم قوت ان لیدر صادر اولشد
الحديث لا یصور من الواحد الا الواحد و حده لا شریک له •
 ودخی بونه نقطه وحدت دیر لر و شمس باطنی دیر لر •
نیت هران چیزی که در علم عیانت • چو عکس آفتاب آن
 جهانت • هرانسه که بوعلمده عیانتدرا اول کشتن عکس دیر
 دخی مشایخ بو که وجود مطلق دیر • و علم قدس دیر •
 و جبر اهل امین دیر • و اگر بر نمنه بوز اعتبار و بوز اد
 اید سن • اول بر نمنه ناک حقیقتی یوز آد که کثرت پذیر
 اولمان • مثلا برادی اسماعی مختلفه ایلله ذکر اید لر •
 شویله حلا و بخار و خفا و نقاش اوله که حقیقت
 بر اوله کثرت پذیر اولیه • چو ک بومقدمه بلدک •
 بر حقیقتک بیک صفات اولسه • هر کثرت پذیر اولیه •
فصل الثالث ای برادر عاشق حضرت پیغمبر صلی الله
 علیه و سلم فرق بیل سلوک آردی • علم لکم متکشف ط

اولدی. کمال انسانیه به و معراج حقیقه ایدردی و
 جمال یحیی فی کوردیکه حی در و آخر کاسی ایدردی روح
 آدویردی اول حقیقت که روح حی در یعنی حی نفسیه
 و حی لغیه در و دخی کوردیکه بو نقطه حقیقت که شمس
 باطن در و جوهر اولدر و مدر کدر و اخیر اولدر و در
 اول صفته عقل آدویردی. شو که عقل مدر کدر و هم
 مدر کدر و دخی کوردیکه بو شمس حقیقی جل و موجو
 دات کنردی و ان لغز در و ایلش عالمی قلیوب
 احاطه ایش عرض آدویردی و دخی کوردیکه بوندن
 عظیم یوق ملک مقرب آدویردی و دخی کوردیکه بشفق
 عالمی در و هبیر برک بصیرتی کوزینه دودلو و جمیل
 منصور اولوب علم سترین افکاره آیدن اولدر و جلال
 امین آدویردی و دخی کوردیکه بو نقطه حقیقی عالم در
 و متکدر و سميع در و بصیر دیوق آدویردی و جل و جل
 در و حی در آدویردی و بو وصف اندک مقلد
 و سامی مختلفه که ذکر اولدری جل و بر ستر کدر عالم
 قوت و عالم عدم و عالم محکات و عالم مایات و عالم

کلمات و عالم حقایق و عالم استعداد و عالم لطافت و عالم جبروت
 و نقطه کل و عقل کل در برلر ای برادر و صف عین موصوفدر
 نکه وصف ایدرین اول موصوفه و انجمنین و درین
 و دخی بله سکه قوت ازلی حق تعالی ن ذات یحیی در
 بو کجه لک استیلر کا فرا ولور. اما عقل کل که عالم کبیرک
 خلیفه سیدر. انک و ان لغی حق و ان لغی در. قوی و فعلی
 حق قوی و فعلی در. بلا شک و لا شبهه **فصل الرابع**
 ای برادر و عاشق بو نقطه و حدت که حقیقت علم در و منظر
 تام قوت ازلی در. ستر حقیقت عی در بو ک نقطه
 کل در برلر. آلیجون که موجودات ظهوری بوندن استوا
 سندن بولدرلر. اگر سوال ایدوب ایدر سکه بو نقطه که
 وصف ایدرین. ترک که بوندن نه صادر اولور سینه
 کنردی اولایردی. بی هذا سنه کوردانیم بر برنده
 یکن مز واعدن صادر اولان. الا واعد دید و بی جواب
 ای طالب هیچ شک و کلاک نقطه دن نه صادر اولور سینه
 نقطه در. عالم ظهوری نقطه دن یولاری و یکن کاتبک
 قلمی و جندن ظاهر اولان نقطه ایدرین. بو نقطه دخی

اول نقطه نك خود ایدر قطره دن دكن بلكند. **نك** دك
كش كور كددر. **پچان** خفاش دالم كشی تم ایدر بلك بود
دیر. نور منور بود که بزم مسكن در دیرلر. سكين
آدم او غلزلر نك دخی كتر عملی قراكونی هوا سده پروان
ایدر لر خفاش لین. اگر كشی حقیقتك خبر ویر لر.
بصیرت كوزنی بوش اولوب انكار ایدر لر. عداوت نام
كوسنه لر **یت** سن بر سه کی فال دك قراكونه.
حفر کی وقت اولور سه آب حیوان استیوب. ای **پچان**
علم نقطه دن صادر اولمدر. كوكلی كور سكه هر بری
نیجه نقطه عظمی در. بلدن لر نقطه منور در. ویرجه نقطه
دكن عالم در. هر معدك وهربات وهر حیوان **یت**
زواج آسمان تاخاك غناك. قوی مظهر حرف نقطه دك
فصل نامش ای برادر عاشق چون بلك ك نقطه وعدك
عالم كثر ظهور اندی. بلك ك اویدی نقطه كوكل
پادشاهلر در. وقلان ثواب بولور تا بعد بر لبس
وسلار بولدر. فیض عقل كدن بلدن كره كا نقطه
حقیقی وعرش الله و جوهر ارق و قلم و روح و نور آدم و قبل

عالم و نقطه وحدت دیدی. **پچان** علیه السلام نك یقاروده
ذكر اولندی. بوجه سی بر حقیقتك اسم اسید. ای **پچان**
اول نقطه لر كوكلر نك بلكدر. جلالت و حسن و سعد
هر نه فیض كد بولم غلظه اولور. مجموع بولنك اناریدر كه
نما بیدر ایدر ب حركه كوتوب. زیرا اول نقطه حقیقی كشمس
باطندر. بولنك كورندی بولنك مظهر در. خصوصاً كشمس
كه قلب عالم علوی در. **نیر** اعظمی پادشاه انج در حیات بخرد
و نور بخش در. قلان كواكب هر فیض بوندن اقتباس ایدر لر.
زیر اول شمس باطن مظهر در. **فصل نامش** ای برادر عاشق
بواقلان و انچه آبا و عنصرات اتمات در بعضی آوا ناد و اتمات
بلك. بلك ك بولنر دن اوج جنس موالد مفضل ظهور ایدر.
بعضی معدن نبات و حیوان. ای برادر عاشق صادق چون
بومقدمه بسط ایدر سن حاضر اولنك مقصود كد سن.
بر طایفی دخی اویار سن یدر سن عقلی و دیرك معنی كورن.
ای برادر بلك ك هر طایفه فرض عین و هم فرض كهایه در كند
كردی بلك لك. زیرا هر شی كه ظهور بولمدر. بر مقصود
ایچون ظاهر اولدی. حو تعاضت نسنه بر اندی. **نك**

کلام قدیمه بیور. لغبتما بنا خلقا اینها که ما را خلق کرده اند
رجوع اید بر آنکه کمالی آنده ای برادر عجب بیولوسن اهلک
و مقصودک قده در زمی نداشت زحمت اگر انسا انتک
مستی که یکجه این تیه دکن او یوباسن این تراشما ه دکن
مشاغل نفسانی تیه مشغول اولاسن ای برادر نیچا
و مستما و اخباس و آکا آنکه ذکر اندک بلد که جله سنک
حقیقتی بر دمن بردن تجلی قلدیک آنجا عقل کل دیر لر و
عرش عظیم و نقطه اصل و شمس باطن و روح و قلم دیر لر
بوجله سی برشی واحدک آید در ای برادر بوحالت شبح
سلوک محذیه در که دگر بونک مقصودی وارد بر بومقام آید
مراد اوله فصل السابع ای برادر عاشق بوجله سن آینه دن
هر بیرده اسما بله تجلی آندون لفظ کن در که کافا مر
ویر لر مشایخ محققین فائده امر آیر عینی در کافون
القی در خلق السموات و الارض فی ستة ايام آسمانی
علی العرش ای برادر حق تعالی آنکه ذاتی که قوت آن لیدر
پیموت و پیکونه لیس کتله شی و هو اللطیف الخیر جمیع
اسما و مستما و افعال و اقوال و اسرار و انوار و اذل و ابد

دک

و اول و آخر و ظاهر و باطن جله سی از لیدن ظهور بولدی
آنک وجودی وجودی وجودی وجودی ای برادر جله سی
حق تعالی محط در ذاتله وصف تله ان شاء الله که بوجله لاطه
اعتسدر آکا اولاسن ای برادر حق تعالی آنکه ذات باکی که
قوت آن لیدر آنک عقل کل در که عرش الهی در که نقطه اصلی در
و عقل کل مظهر افلاک انجم در افلاک انجم مظهر عنصر اندر
و عنصر آنک مظهر موالد موالد که معدن در و نبات در و حیوان در
بر جنس کجوان ناطق دیر لر و جمیع کونینک ظاهر باطن
مظهر نامدر بوجوان ناطقه که آدم دیر این و انسان این
سجود ملائکه روزی خلق و اوقات آدم دیر و علامه موجودیت
و خلیفه خدا آدم آنک فضل حق کبر و اقلان مخلوق و ذریه
نقطه در و عقل علم در و علم مظهر عقل در و عقل مظهر
نطق در و نطق مظهر حرف در و حرف مظهر بی نقطه در
و نقطه حقیقت قلب آدم در ان شاء الله تعالی بونقطه نک
سرنیدن بوجله اجمال آنک اشی و تعقیب الله رز که
نیچا کاملر دینر بوجهر تله کوجدی فصل الثامن
ای برادر عاشق بوجهر تله هر نه کم بیان آنک قرآن حبت

معنی سی در کم محقق و لذت بیان آید که نیکم حق تعالی بود
 سنه هم یا تا فی الافاق و فی الضم اول افانک نشان دادن
 بآلک کرک • بعد اوشان لری نفسک بولم کرک چون افانک
 بران نشان لرا سماع آید که نفسک دخی بوشان لری بولم
 ناخضر تبار شوب کور سن • ای برادر سن هم بآینه معرفت
 نفسک حدیث جمیع علم مشاعک منبع و سرتی بونک صفت ده د
 هر چند که دیلر سوز اوز نمیه مقصوده ایم • فی اختیار اوز انور
 ای طالب شمدیدن صکر سکا و اجیدر که انسانک مرتبه سن
 ببله سن که بونلر نه محالون کلدرلر • و نه محاله کدرلر نیون
 کئی عالم کئی جاهل کئی بک کئی توک کئی بای کئی محسول دزنیون
 کئی عادل کئی ظالم کئی عادل کئی محقق • نیون کئی محیل کئی رشت
 نیون کیمک عمری دزار • و کیمک کونا هدر • ای برادر
 اول وقت سکا بوشکلر تلر اولور کم • نخ افانک ظاهر
 دکدرک که باطنک تا اثبات دخی عالمه و آدمه نیجه اثار ایدر
 بله سن فصل التاسع بیان افانک و انجم که در نفس انسان
 مناسبتی دارند • ای طالب حکما عالمه عالم کبر و ادب عالم
 صغیر دیرلر • اما محقق و فتنه عالم کبر انسانک نیز اهر

اما مقصود از عالم

چند که عالم اهل و انسان فرمودن بر انجا که مقصودی
 میشود • پس معنی ده فوج اهل اوله انا حکما سوز بله عالمه
 عالم کبر و بله و آدمه عالم صغیر و بله • پس سکا واجب
 اولدیکه عالم کبر و نه کم وار عالم صغیر و بله سن تا که
 مقصوده نه اید و کن بله سن • پس بیکل که نقطه اصل جسم
 انساندر • و چون آنه رحمنه دوشنه • جوهر اول مثال در
 انک مقابله سده • و چون آنه رحله بر مدت طوری
 علقه اولدی • بر مدت دخی مضغه اولدی یعنی جوشن لری
 او یوشمش فان اولدی • بعد عظام اولدی و عروق
 و عصاب پیدا اولدی • یعنی سکوک و صلور سکر و اید
 بویله اولور • بعد دورت ای و ایچق نوبت کونشته دکر
 اغاز حیات ایدر • حسن حرکات را دی حاصل اولور • شول قان که
 آنه رحمنه جمع اولور • نافه بولنده و له غدا اولور • چون طقور
 آئی غام اولدی • نوبت مستقری یه دکر • اوغلان و جوده کلری سن
 تقویم • آن یوکلای فهم اتمدکسه • بوندن دخی روشن اعلام
 ایدلر • ای طالب چون نقطه مثال جوهر اولدی دیک آنه
 رحمنه دورت طبقه اولور • امثال انصار طری ایدر •

چون اعضا سی عام اولور. باش قارن ال ایاق امثال بدی اقلید
دخی آنجه کی اعضا اولور و دماغ و کورک و بولک و او
و بکر و طروق امثال بدی کورک در. و بکر و طروق امثال بدی کورک در
ای فلک در. اول جهت در فر عالم کبرک او بکدر. ایکی ملک
اورنه سنه واسطه در. بونک تحصیل علوم در. و معاش
و سرور در. جبرائیل بوطر اعظم در. عالم خلقه علم
ایر شمله سید در. دماغ که ایکی کورک امثال در طروق فلک در
بونک تحصیل یاز و بازق و سرور در. بکورک که ایچ
کورک امثال فلک در. شول جهت در نه عالم کبرک
بوکورک در. بونک اشئ نشاط و ترغبات و غموت و سرور در
جهان خلقه و خنه سید در. و بکورک که دور بدی کورک امثال
فلک شمرد در. اول جهت در عالم کبرک او بکدر. بونک تحصیل
عیان در. و قدر و سرور در. امثال سبب حیات در
و او بدی کورک فلک در. اول جهت در سرخ عالم کبرک
او دیدر. بونک تحصیل فقر و غریب و حشم و غضب و قتل
و طمع و کبر و انکار. جمله عالم خلقه بوند ایر. و ای
کاشیم بونک تجلیسی ارتق اوله. و بکر اشئ کورک امثال

فلک مشرب در. اول جهت در مشرب عالم کبرک او بکدر
و ازاق و سرور در. علامه زکری بوند در. طروق بدی
کورک در. مثالی فلک زکری در. اول جهت در زکری عالم کبرک
طالع در. بونک دخی شععی باقر اراحد. سرور و اش
سبب قبض اراحد در. حیاتی کورک سید در. مثالی فلک افلاک در
اول جهت در امثال فلک افلاک عالم کبرک او بکدر. و عقل که
خلق در. امثال عقل اول در. زین که عقل اول خلقه خدا در
و چون اعضا مادام که تفکر در امثال معاند در. اول بونک
عین اول در. طروق و فلک امثال امثال انبیا در. و چون
حس حرکت اراحد که سندن حاصل اولور. امثال حیوان در
اون سکن یک عالم در. هر نه و اریسه سنه دخی و ایدر
تک حق بقا یورن سنه ایا تا الایه **فصل العاشر**
در بیان آنکه سعادت و شقاوت انسان اریه حاصل می شود
ای برادر عاشق بکدر بود کورک و کورک مفردات لوح محفوظ
و کتاب خدا در. و هر سه که عالم کابنه ظاهر اولور
لوح محفوظ کتاب خدا در جمله اند و باز بشند زین احق علی
قد برادر. مکرمون تدبیر آنک صفت علوق در. مفردات عالم

ابا و امها ندر که لوح محفوظ در کتاب خدا در پس حقیق
علم و دینی که لوح محفوظه یان بولور غرض و سعده هر ی
وقتی کلین فلکین سیمی ایلله ظاهر اولور. هیچ کسک بوکه
شکی یق و در که بوجه سنی حرکت کفودن امر حقد و علم
القدر. ای برادر خلی حرکت کتورن طالع در کند و ایدیم
صانور. بکمل چون نقطه که اندر جنبه دو شه اول وقت آنک
و آنک طالعی نه اشته دیر. و هر یلد بزرگ در شنی حرکتی غرض
و سعده نه نک اوزینه انا ایدر سه. اول نقطه که آنه چندان
در. آنک ذاتنه نفس بند اولور. سعادت و شقاوت زهر
کک و حماقت بخل و سخاوت و همت و وحشت و یوحسولق
و ایللی. هر نه و اریسه اول نقطه نک نقطه سی ذاتنه طالع
اولدی. زهر نقطه جسمک لوح محفوظ ایدر. اول لوح
محفوظ علالک مظهر بدر. بر کسه که سعده در سعادت
طوئه کلدی. هر کسه که شقی اوله شقاوتن آنه قارینه
طوئه کلدی. هر بر و جمله بونی کند و دن دفعه آنک
مکن دکلدی. و ادم بوندن مجبور در. تنکیم جیب خدا
محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم یور دی. السعید من بعد

فی بطن امه و الشقی من شقی فی بطن امه. چون سعادت و شقاوت
بلوک. هر حالنی او غلنک بو بله بیل که مجبور در. ای برادر
آنکیم سعادت بولدا شد. آنک او تور ی دکلدی که فی
سودیلر سعادت انا یار ایلدیلر. آنک نصیبی خود اولیله
دو شدی. و یا شوکه که شقاوت بولداش اولدی. اول دکلدی که
انی سودیلر. آنک دخی نصیبی اولیله هی شوی. ای برادر بوند
سئوال وارد اولور. ایدر که چون سعده سعادتن طوئه کلدی
و شقی شقاوتن طوئه کلدی. پس نه فائده اولدی. بعض
لرک دعوتند و هر مشد لرک ارشاد تزدن. و علانند تریه
سزدن. جواب بکمل که شک دکلدی سعادت و شقاوتی
آنه قارینه دنیا یا دنیا کتور. انا هیچ اشتهدی قارینه
و جدیشک که آنه قارینه دنیاه سعده کلن سعده کلدی
شقی کلن شقی کلدی. بوندن صکره بکمل که شقاوت مطلق
وار و شقاوت مقید وار شوکه ساکه فی اختیار کلور سن لک
مجبور سن. توکل و صبر اختیاریت. شوکه سکا سن فی
جز فی اختیار کلور سن آنک مختار سن ایوسن قبول ایت بران
ینه بشپهان اول. اگرچه بوجوابه فائدهک. بوندن دخی

روشن تر شده سن. ای برادر در نقطه ده یازم شدیم کم
 تقدیر دلی موبله. و تقدیر قولاغی شده. و تقدیر کوزی
 کوزی. و تقدیر اندیشه ابله. اما یازم شدیم برانز فکر ابله
 برانز فعل ایدرسک. ساکه برانز بلا لک کله. اگر ایو فکر ابله
 ایو فعل ایدرسک. ساکه ایلو کله ایلک بولاسن ای عزیز
 بوک دلیل دخی اولدرکه. کور من مدسن طاعن ده میوه افغانک
 میوه سخی اکل ایدجک نجه بوغانی طوین شقاوت اصلی
 اولدو میزندند. پس ابله اولسه افی اشلر. و تربت ایدر
 میوه حاصل ایدر جمله محال و مقبول اولور. و دخی دلیل بوک
 اولدرکه کور من میسن بر نجه ترکمان اولغلی ایشک صغر
 کور در کردول دخی جوانه بکوزلس. دین و ایمان دندر بلزن
 بر نجه مدت مدرسه ده نام زاد لوقچکرلن علم تربت بولور
 ادبی قضیسی ایکن مولانا شمس الدین اولور. مولانا شمس
 فله قضایخی قند. پس ای عزیز بخیر قدر مدینه کاهل
 اولوب کافر اولدیلر کس کالدن قالدیلر هر کس اوخم
 کاهل کارد. کاهلش کافر ایدارد. ای برادر حضرت سلطان
 کونین صلی الله علیه و سلم پیروی. تقدیر حق قدر حق قدر

اتمن

اما سن قدر سترین بلزن سن اندن **تقدیر** او تواری دنیا
 ایشنه هست و لغرت ایشنه هست سن نتک حضرت
 مولانا خلدوزند کار مشورده بیور. عا ایشک کور دنیا
 خبری اند. کافران در کار عقبی خبری اند. انبار کار
 عقبی اختیار. کافران کار دنیا اختیار. ای برادر
 شولکه دنیا دن سکا نصب اولمندر البته این شود
 زیرا آنه قرندک فیک او یله دو میزندند. اما آخرت
 نصیبی آنه قرندک بله کلش دکلد. اول سنک سهیکه
 و جهدن که تعقدیر نتک حکما بیور مشلر. **بیت**
 جهل حقیقت و دوا حقیقت درد. منکر اندن می جهل جهل کرد
فصل فی التفسیر در بیان حقیقت انشا که یک نقطه است
 همه افعال انسان از استوای نقطه بیرون آمد. ای برادر
 عاشق چون قران ایتی معیسن بلدک افاق نشانلر بی
 نفسکده بلدک. و دخی جوهر اوق که کاهل عقل کل دیراین
 و شمس باطن دیراین و نقطه اصل دیراین. اندک او تواری
 که بو نقطه نقطه علتد. جمله موجودات بونک استواندن
 چقدی. زیر محدود جهاندر. عرش اللهدر. اون سکن

بلك عالم بونك قاتند بر خردل و انه سى كجى در و بونك
 آنك بونك نقطه ديرين كه مدو و درم و نقد ركن و فلان
 معرفت انك نخستند در اندر دختى دكن بى در و بر دختى نقطه
 ديدك كجى اولدركه چون قلمى كه عند اوزن نه قويه اول
 بر نقطه ظاهر اولون اندك مسكن حروف ظاهر اولون
 و حروف ذك كلمه و كلمه در كلام و كلام مدن اسمي ظاهر اولون
 و اسمك جمله اشيا نك اسمي در و اسم جمله شتى قباله مشر
 نك بى در ان الله قد احاط بكل شى علم اى برادر ملك
 بوجله در من مقصود اولدركه امير المؤمنين على بن ابي طالب
 بيو دى العلم نقطه و كثر ما لما هلون علم بر نقطه در
 جاهل ترك تصور فهدك جوق اولدى و دختى بيو دى
 انا نقطه تحت البناء بن بر نقطه عيم بانك الشده ديدك
 ايدى اى برادر حقيق انسان بر نقطه در اول كند و بين يلك
 لكشف الخطا ما ان دوت يقين شوبله يقين كرايم كوسره
 دختى برده كوير يله بونك كجى كه يقين بن ايتدم قوتك ايتى
 نشا اوليه ايدى اى برادر اول نقطه سنده دختى و انكى
 بله سن سكا دختى يقين حاصل اوله و شك و خيال الله و توبه كن

(تفسير)

ايدى اى بونك دختى قوت و اردراك اول قوت بى بيله سن نقطه نك
 ستره ايره سن **فصل الثاني عشر** در بيان قوت ظاهر و باطن
 اى برادر بلكل كه حسن ظاهر بشدر اولكى كس در اولين
 قوت در كبد نك هس بونه و ان اولدركه ايتى و صوبى
 و قوتى و بومشنى بيلون اكر بوقوت اولسه در بطوب
 نه بى بى ندرارت و نه برودت بيلون ايكى زوقدر
 انك بى در ببلله دماغ انسانك دو شمشيد اول اولدركه
 طالتو و كشتى و اچى و طورتى بيلون اوچنى شمره انك بى
 بون ندر يقار اولى دماغه اكه كوچك انك باغى كجى اول
 بوقوت ندر ايو تو خوارى سون و بيلون قوت خوردين
 اكر اه ايدى در دوت دختى سعد اول بوقوت در كلامك اكون
 يا و نك بيلون اوزانك خوبى و چركنى بيلون نشنى بى در
 بونك قوت كاهى دماغك اخركه اولون **محرر** نك اولدركه
 خصوصاته نه صورت كور سبب چون بوجن ظاهرى
 بلك و بشخص باطنى دختى بيله سن اولكى ستر كد بوندى
 بوقوت در كه حسن ظاهر نه كلور سه فى الخيال اير بشدر
 ايكى حسن خيال در حسن ستر كل خياله دار بى در

او چنانچه و هم در اول بر قوتی که حیوانک آدمی را بر
 غلبه عقل برینه در نه که کسکه او کدوکی اندند
 آدمی باطنی بسی در دوری نفس مختل در بود
 بر قوتی که تقاضی حکم الله در عجایب اندیشل اظهار
 ایدر هرف که عقل اندک او زبانه غالب اوله اکا
 مفکره دیرل و هرف که هم غالب اوله مختل دیرل
 و باطن قوتل رده بودند بقا روحی بوقدر بشی نفس
 ذاکر دیرل بو خزانة احکام و همدی ایمن بزجوه
 او کحتی بلذک و بدی دخی قالدی بولر دخی
 بلک کر کسن اول وقتکم انسان بلک معرفتی اهل علم
 قالیه سن بلکل بویدی نکل اقله قوت جائیه دیور
 اشتها کنوید ایز سن کد ویه جکر ایلکی باسکه دیور
 اول بر قوتی که طعام طوس تاها ضمه ختم ایدر دخی
 قوت هاضمه در طعمی ایدر و سگدر دوری
 واقع در کشیفدن لطیفن ایدر بشی قوت غایب
 اولکه طعام لطفه عقل شول برنج جوهر صقلر
 النبی قوت مایه در غایبه آنک خدمتکاریدر اول

انضا

اعضا ناک هرینه بلور که نه کر کدر بدی مواله در اول
 بر قوتی که غایه و نامیه آنک خدمتکاریدر ماله در نفعه
 الود اول فله دن بر دخی شخص کورندی یعنی بخود
 بو مختصره اختصار اذک و الله اعلم **فصل الثالث عشر**
 در بیان حقیقت انسان که مقصود مقدمه آن بود که حقیقت
 خویشی شناسی ای برادر الله تبارک و تعالی کلائی عده بیود
 انار صفا الامانة علی السموات والارض والجبال فابین ان
 مجلینا واشفق منها وجملة الانس ان کان ظلوما جهولا
 ای بار اول امانت ناما نندرم کوهل ویرلر و طلوع جلک
 قاجیلر و انسان قبول ایلدی بخون ظلوم جهول اولدی
 و دخی حق بیودکم ان الله یامر ان تؤذوا الامانات
 الی اهلها ای برادر بعضیلر اول امانت جاندر دیدر که
 جانل حقه مشغول اولسن و بعضیلر ایدر که عقله نام حق
 تعقل ایدسن و بعضیلر ایدر که عذر که کسب کال بونکله
 اولور بلکه مقصود موجودات ظهور عذر دیدیلر بویکی
 حق دیدیلر که حقیقتی بر در ای بار حق بونر سخا حقد
 امانت در امانتی غیر اهلنه احوالسه تا کم ظلم و جهول دن

اوليه سن. اگر امانتي غير اهلنه تفويض ايدر من اهل
 و ظلم سن. اي برادر اگر نفسی و مالکی حق قبول ايله انالری
 ایدیدر. بجست سرمدیدر. تنگی حق سوزان انالری
 علی اللی ماین انفسهم و اموالهم بان لهم الجنة ای یا انسان نفسی
 تمام بلینج. حقله اولی لغه عاجز در. و هر نیجکم دبلر
 او را نور بخار و از نور فصل الرابع عشر در بیان حقیقت
 انسان که نقطه است. ای برادر عاشق مقصوده کار که
 نقطه و کله و عقل کی جمع است و سر تی بحسبه و نه ای عزیز
 بیل و اکاما اول شول نشسته که انسان قلبی و مراکز و مراکز
 انک مرکب و مقای و از کاهی یوکر. و یوکر اورد
 سنک بر نقطه و اورد. انک رنگی سیاه در اسمی سویدر
 انسانک حقیقت سر کنیدر. و باطن کنی نک قد سیدر
 منبریدر. و انسانک بدینک مرشد. و نفسی باطنی بود
 و انسانک جسمنک و لایتنی پادشاهی ای برادر ذکر الی
 اول فرجه یوکر کن اوردن سنک کی مقای و اربدک عظمی انک
 ظاهرند و کلدر. فضیلتی و قدرتی انک استوائی سرتاندر
 ایدر استوائی سرتنه اول مقلع اولور که بشریت صفتند

نیکو

ملکت صفتی طالب اولور. بلکه تعقل اندو که وقتن بشریت
 صفتند هیچ قائمه. ای برادر نتیجه تجلی صفات الوهیت
 محو آثار بشریتدر. ای برادر انسان بشر صفتند مبتدل
 اولدی. انک مقای وار در که نیکون کوردی. و بقول انک
 و نه بشرک خاطر ندک کجی. ای برادر چون بلادک بر نقطه که
 یورک ایچره در. بر اسمی سویدر. قطب بدندر و انسانک
 باطن شمسی در. بو نقطه انک سرتی و دینچدر. و اواندن
 و نفوذندن و سوادن و بیاضدن و طولدن و عرضدن
 و عمقدن و ابدانندن. و قنا که بونلردن مجرد اوله بر نور
 قدیم انی ایدی غیر مخصوص و غیر مبتدئ ظاهر اولور. و یونک
 ظاهر صفتن ایشدوب نشسته بلدم صافه. جودنک سرتنه
 نشسته بله سن. نین نقطه مالک نقطه سن مظهر نامی در نک
 یقار و ده عالم کبرک نقطه سی بر در شرع اواندی. بو نقطه انک
 مقابله سنک در یوانک مظهر نامیدر. ای برادر کجک بو نقطه
 سرتاندر. حرف ظهور ایدر. شکل سلطان انیاضی انیاضیه
 و سلم یوریدی. العقل نود فی القلب ای برادر سوار ایدر
 حرف نقطه چو صفت قدیمی در. نتیجه تجلی ایدی بو کله ان

مثل کتور مک کرک در تاکه تاکه بر مقدار اظه سن مثلاً
 تقدیر است که کات فی الله الادی و مطع اوزرته تویدی نقطه
 ظاهر اولدی و نقطه چکدی حرف اولدی برینجی چکدی اولدی
 و کلام اولدی و هر یک کاتب بزار اول امدی و اسم مستطایه اینه
 اولور و اول اینه دن مجموع موجوات کورینور ایمن بزار که
 کاتب بر نقطه سندن حرف اولور حرفدن اسم اولور و اسم
 اینه جهان غادر تنگ خداوند که حضرت تری یور مشدر کم
 رباعی ای نسخه نامه الهی که توی و اینه جمال هشتاکی توی
 بیرون زقو نیست هر چه در عالم هست از خود بطلب هر چه خواهی که توی
 امدی ایمن بزار اول اینه جهان غاس سن هیچ سن سندن خبرک
 واری ایمن بزار اول نقطه که سنک حقیقت کدر اندن دخی متصل
 حرف ظاهر اولور لیل و نهار لیسوندن منقطع اولان دائم اولور و نقطه
 و اوکی بوددر کورمن بلسن مدن او بخویه و اینجک کیم کورمن
 اولدر و کندز هر اینه طوشن قاون اولدر کورمن بلسن که
 خاطر بیکه طور که او نور این و باحوط این بابا زان و این یالوه
 و این دیر سن هر برین که کادر سن یا اوج یایش حرف فصیح
 بر قاج حرف سرب اولدی سکار بر فصل کورمن سنکله حرکت

تحریر

ایدر سن پس سنی حرکت آتورک حرف اولدی اما
 طبعی که نه لایق ایه اول حرف در برین طوقی و این
 کورستر سن سنکله فعل و حرکت ایدر سن پس یواز بدین
 کسین سنی بلسن زهی حیف و زهی ندامت ای بار بعلق اقرار
 کاهی و مقامی دماندر و دماغ فلک عطارد هر دائم کاتبه
 مشغولدر و هر یک محسوسانده و معقولانده نفوس و الکال که
 وار ای بازار و ایوبی بر امدن پسر نیوا عقل مدد کند و عجز
 و فاروق بدن عقل ایمن بزار حرف و نقطه بواجی
 بر دروگا استعاره دن بر مثل دیار بر بوندن کلمه و فهم اپت
 بکمل که کنش نقطه که یقار و فلک در و نور تابستی پرده در
 پرده و نفوس منعکس اولور و عالمی سنو ایدر هر شیه قدرت
 بخش ایدر پس اول نقطه که کوی او را سنده در که سنک
 بالهک کوشش کدر سیدر و انک سری نور معنویدر
 اول نور دماغ بر تاب اولور و چون بوک کوشش
 نور دماغ طوقی و سنکس اولور مجموع حسن ظاهر و باطن
 اول نور معنوی ابله سنو در کور اولور و فی و حیات
 بولور و هر بری اشواپننه استوار اولور و بیکه کور

کورمکی و قولاق اشتنکی و دل سویله مکی و عفاک ادرکی. بق
 مجموع اول نور معنویک تجلیسدر. و هر موضع بدو و
 ادرگاه و بر دیر و لو فعل ایله حرکت ایلر. و کذب و مصلحت
 قایرور. و دخی دبلدیر که عرش حضرت که محمد جهاندر یعنی
 عالمک است ایدیر. محقق اخبار ایچند ایدر که عرش استوای
 سترگی بر نقطه عظمی در دیرلر. و عرش جبرئیل قدرت اندک بولور
 دیرلر. و لوح محفوظ اولدیر. و حق تعالی ذات پاک بر قوت
 از لیدر که مثلی و مانند ی بوقدر. و بیچک کاف یول بولان و یو
 ذات پاک که قوت از لیدر. انک اول علم قدیمی اول لوح محفوظ
 نقوش اولمشدر. از ی و ایدر در. و عالله فضل فیض اندک
 ابریشور. ای بر که برزم مقصود من سدر کی نقطه غریب لکده
 که اول نقطه نیک که اول نقطه نیک مقابله سدر در ای بر در
 عاشق زینار دید بکن دن و حرف دید بکن دن بونقطه و یونقطه
 و یو حرف کلام که کوز کوز زینار یومر بدر. اول مرغی دخل
 و یو قابل فنا در. اول قابل فنا دکل جستی تقسیم اولان ایچین
 بوعلم باطندر. بوکا ظاهر نظیرین تمکیم. باطنی سزدن محرم
 اولیه سن. اگر سوال ایدر سن که عقل نور یی دیر در و یو کلام

نور

بقارود ماغنه تجلی اندی دیدک. پنجو کونش و عرش بقارود
 اشاغنه تجلی ایدر. و کونک کنتشی شاعنه دن بقارود پنجلی ایدر.
 جواب ای بر در انکی چون که انسان عالمک عکس در و علالک
 ایچونک طاشه چو برمال طاشن ایچونک نه و ندر سیک ایدر اولر.
 زین که هر دن که عالمک ظاهر دنک و لیا درکی باطنده وار.
 پس پنجونک عالم دور و دیر معتبر ادبی بنشهر و دیر مختصر
 انکی چون اول اولور و یو کچ. کیم آنک طاشی بونک اولدیر ایچ
 ای عزیز بیک بیل انسانک سزدن سوزده بیکله برقی تمام اولیه
 ایدر سوز من عقل کوکاک نویدر. و کوکاک تجلی متصلدر.
 و ماغنه بونی تصور دانه کم عفاک کوکاکدن آیر و اختیار ایدر.
 و کونک حرفه و نقطه نیک سرشدن ایر و اختیار ای اولیه و قوت
 از ی حق تعالی نیک بی مثلی و یی مانند ی ذات پاکدر یی
 عزیز جمله موجودات قوت از یی نیک مظهر دیدر. و یقودنک
 کوز کوز کمال حال قو. سن مانور کن آتی خیال قوت فیض الحامس
 در میان سز نقطه که در هر فعلی نام دیگر دارد ای بر در ملک
 انسانک حقیقتی روحی در شک کلام قدیمه بیوند بسلوونک
 عن الروح قل الروح من امر ربي و یومین من تعظیدر یعنی ایچند

سندک سؤال ایدر لر دوح ندر آیت که ربک امر ندر
 دیر سک امر سی در طو ندر ای بار محقق ایدر که او
 نقطه کیورک و طو ندر امرک مرکز اولدر ویر اول
 نقطه مرکز بر مد و آینه کیور بر لر و دو و جین در بر لر
 یعنی عالم غیبه و عالم شهادت تعریف و ان هر وقت که بآینه مصقل
 اوله کفاسه مخفی مقصور اولور و جملة خلق که بآینه
 واردر اما زکی طو نمشدر و جهل زکی و منفک زکی و دنیا
 محبت زکی اعزین بوزنکی مصقله یا علم حقیق که یار
 شد کامل و یا عنایت حق کوک ایله ای عین اول نقطه مدق
 آینه وجود در و قابل فیض الکی در و هر کس امر در و در
 امر ندر منفک و منقطع دکلدر ایله ای عین بزکی دکلدر
 بلکه در سک بلکل که امر خدر و هر کس قلبی نقطه در و نقطه
 آینه جهان غادر و هم کایب و حی در و هم فلو هم کایبدر
 و هم ساجد و مسجود در و هم فاعل و هم مفعولدر و هم غایب
 و هم حاضر در و هم از و هم اخبر در و هم ظاهر و هم باخبر در
 شوله کستلر که قلبه اشارت در که اول قلب بیت الله اولش
 اوله ننگ سلطان انبیا صلی الله علیه و سلم بیورد

قلب المؤمن بین اصبعین من اصابع الرحمن بقبله کیف شاء
 مؤمنک کو کلی حشک ایکی قدرت بر سانی او را ندر که در هر
 دلیسه و دونه در مراد الله اعلم اول ایکی بر مقدر حال اولدر
 یعنی لطف و قهر صفت در و بر حدیث دخی بیورد اذ البیت جبر
 کت له سمعاً و بصر و لساناً و فی بصر و فی سمع و فی لسان و فی
 قو لی سوم کو کلی او بن بند و غیر بدن خلای ایلیم و بینه و بیلین
 و قولاندر اشدن و کوننک کوک و النور حوتان بن الام
 و بر حدیث دخی بیورد اذ الله خلق صویرة آدم علی صویرة
 و علی صویرة الرحمن یعنی بر استی و در سنج که حق تعالی ادخی
 کرد و صویرت مقابله کرد باری که صویرت رحمانند دخی
 حوتی کلام قدیمه پیغمبر تنه بیورد و ما ریت اذ ریت
 ولكن الله رعی یعنی ای محمد هر سینه که من رعی اندک اتان من
 منی و آینه بر هر کس که قلبی حق ایدر اولدر ای بار ثابت
 اولدر که قلب مظهر آله و آینه غایدر و دخی بلکه که
 حقیق قلب نقطه در و مظهر نقطه حرف در و عرف مکرر
 و بوعرف مکرر هر وقت که نشئه اندک ایدر اول ادر کل
 ادی عقلدر و چون نشئه کون ادی بصر در و چون ایدر

اوی سمعده و چون بروند قو خود ویه آری شم در و چون
 هر صفات و هر طعم از لذت طوبی آری زوق در و چون
 سوزن تکلم ایلدی آری کلام در و چون هر بنه ترکیب آری
 فن در و چون کوکله هر قاری تین تر چقار لر هر پند
 قاج صورت مستور اید لر اول صورت مدر که که تینیک
 ادراک ایلده ادراک ایلر کن آری نیالدر و چون تمام ادراک
 ایلده آری عقلدر و چون هر بنه تعقل اید خارجد و
 داخلد کند ویه یا آیه فی او کمال طوبی آری حافظ در
 و چون امکی دلیله آری زاکر در و چون ادراک کله نیایدن
 طلب اید آری تفکر در **ایضاً** تین بوا ساء مختلفه ذکر اید
 جمله سیک اصلی هر قدر و مشهور آری نفس ناطقه در
 بو نفس ناطقه هر فکله کند ویه اثار ندک کند و عفتوند
 بر بنه ظاهر اید بر آد قبول ایلر و اما بر حقیقی و بر توفیق
فصل آتاسون عشر در بیان فضیلت حرف نقطه جلال و جمال
 ای برادر علی زین و زین شارب حرف و نقطه هر چی اول
 مری دکل یعنی بونی کوز کوزد آنی کوز من بونک بملغی وار
 آنک یوق و بونک اوز و قصه سی وار آنک یوق

و بونی سن ایجاد اید رس و قابل نادر اودن و صودن
 هلاک اولور اول قابل نادر اکلدر **تجسمه** و تقسیم اولن حق
 تها تک صفت قدی در ذات پاکندن منفک و منفعل کله
 و دخی محفل اید لر که حق تعالی ذات پاک بر قوت ایل
 در که مجموع اشیا یلم محط در **ذات** و صفات که تنک یوبد
 والله بکل شیء **محط** ان الله قد احاط بکل شیء علی اوجی
 اید لر که حق تعالی هر نه قول فعل که ایدر علامه ایدر و علمک
 اصلی هر قدر و مجموع علم اولین و آخرین هر فک ایلد مضرد
 و قرائتک اصلی هر قدر حق تعالی متکلم در لفظ کن بر له علی
 ایجاد کتوبدی دیرلو اما علامه ظاهر اید لر که الله تعالی متکلم
 اما بر حرف محسوسه دکل بلای ایلد در که محسوسه متکلم کله
 بر خود بو مختصره غیر محسوسه بیان و شرح ایدر اما بعضی
 هر حرف بوقدیر دیرلو اول احمدی در اللز جوامع سکوتدر و سخن
 دکلدر که حرف ستمکلم اوله و اهل ظاهر حرف متکلم ایلد
 و یا خود صوتیه محمد بن استماع اند و کدر حرف دیر لر اولکه
 کند و نک و لی آنک حیاتی در مجاب و غایب شنیدل استیلا اید
 فعلن و قولن استخراج ایدر کوستر اما تک حرف دیر لر

زیر بوعلی اشمدیلر بلکه دشمن دخی اولار. ننگی حضرت علی
 کرم الله وجهه بیوردی. المردود لما جعله ای عزیز شوبله
 تقدیر آنکه که هیچ حرف فالمدی برنده نه فانه و قنایه حرف فالیه
 حاکم نیله حکم ایدر. حرف اولیجی ند امر فالور و نه می فالور
 و نه علم فالور نه باطل فالور و نه حق نیلور. زیر عالم امر ایلدی
 و امر کلامه و کلام حرف **فصل السابع عشر** ای برادر مخلوق
 تعالیویرم. کنت کثر اغنیاً فاجبت ان اعرف خلق الخلق لا یعرف
 الخلق. بن کیزلو کنی ایدم سوا کیچون و بلکیچون عالمی وادی
 ایجاد ایدم دیو بس حرف اولیه نه آله بلس و نه ایل صون
 و دخی بیوریم. و علم ادم لاسماء علیها که حرف اولیه نه ننگ
 کلن و جزئی بیلورس. ای عزیز چیون بلدک که حقیقت انسانی
 حرفله. و دخی نقطه ننگ حرف اولیه نه تقدیم بلدک.
 ای برادر بلدک که روح انسان حرف نقطه دیو برادی
 روحه. و روح مدرکه. و بوی روح مدرک بر نشسته
 اولدم اول ادرارک اندوکی نشسته رتوقو کلن نشسته صورت
 بغلفن. مکرکه برادرک دخی کله اولکی ادرارک بون. باری
 هر نشسته که ادرارک ادرک اولدم سن اولسن و اولدم.

اول ادرارک ابتدی و کل سنک عینکدر. زیر
 بر نشسته که انار سن اولدم خاطر که اولدر. بر دخی
 کلسه اول کیتسه یوکز مکره غی اولسن. هر کت
 یوخی ادرارک ایدر بسک انار عینی سن. و هر نی که
 مدرک ادرارک کاید. ایدی مدرکدر. و مدرک و مدرک
 و ادرارک بواجبی برذر. ای عزیز سن بوسوز لری فهم
 ایدم مزسن. بر وجهله دخی یوزدن روشن تربیان
 ایدم. بر عبارتله. دخی اولکه فهم ایدم سن. غایت
 کیکو محلد. ای عاشق صادق. محقق برادر
 براسله. دخی اعلام ایدر دیلر. عاشق و معشوق و عشق
 دیدیلر. شایع متاخره لر. مدرک و مدرک و
 ادرارک آدو بر دیلر. مدرک عاشقه دیلر. و مدرک
 معشوقه دیلر. و ادرارک عشقه دیلر. ای عزیز
 وقتا که مدرک ادرارک بو مدرک غایت یقین ایدم
 عین اولور. یعنی عاشق عشقه. معشوقه ملان
 ایلسه. معشوقدن غیرینک خیال خاطر ندن مرتفع
 ایلسه. اول وقت غایت قربیت اتصال حاصل اولور

عاشق و معشوقه عشق اولد و عشق حاصل

بیت معشوق و عشق و عاشق هر سه یکسبت
 اینجا چون وصل در نیکد همزان چه کار دارد
حکایت بو که مثل اولدر کم مکر همچونده لیلی عشقی
 غایتده ابر شمشیدی یعنی اول قدر معشوقک
 دکر نه زاکرا اولمشیدیکه داکر عین مذکور اولدی
 یعنی کوکل هر اسی که یاد ایده اول اسمک مستمسی
 خیال صورته متصور اولور چون همچونک عشقی
 غلبه ایندی معشوقدن مساوی رفع ایندی
 کوکل معشوق صورتن طوئدی و اینجای معشوقیه
 و اینیکلک ملکن یئدی بولک کوزندن باقادی
 چون همچون بوجالنه ابر شمشیدی خلیفه بغداد
 بوکه برتد بیر ایندی و ایندی لیلی الله همچون فی
 کوزک در حال حاضر ایندی خلیفه ایندی
 یا همچون حالک و کوکل نهیچه در همچون ایندی
 های بونه سوادریخیلین اولک ببله سس خلیفه
 ایندی ای همچون اشد لیلی سکا ویرین و سن
 کند و که کل همچون ایندی لیلی خود بنم بنی بکا

نجه

نجه و بررس خلیفه لیلی بی ایندی همچون نه سوبکل لیلی ایندی
 همچون لیلی بنم همچون ایندی اگر لیلی سن ایسک بنده کی کچمرد
 حاشا که لیلی اکی اولور و لیلی بی نظر ایندی لیلی جو کوزدی
 ای عاشق صا ده مجازی بوحده اولسه قیاس لیکل کعشق حقیق
 نغایتنه ابر شمشیتکم لعا نده ایدم و غایه و لارسم و لاش و سروا
 فقه اولحد القهار بیت عاشقان غایت انجا دندن نر سوبی قالور
 و نه اثری بیست غیره کونه روی نماید چو هر چه هست عین
 دکر بیست شرف اآمده ای غن بز چون عاشق جزئی اختیار
 طرح ایده اختیار کلا اولور اول وحدتک شرایندن سکر اولور
 و بی اختیار دلدن انا لکی کور اودم کر که صلب بنسور لکر که
 دو کسولر هیچ عیننه کور چون انا چ اختیار کمر منصور
 و حتم بیت انا ادر و نه گفتن رحمتنه انا افرغون
 لغت شیدین چون عاشق الهی جدر الهی میشته کندزدن
 فانی محض اولور و کوکل و بی معشوق اولور و بی معشوق بیس
 و بیصبر چون عاشقک موصو میحو اولدی قشاده سن مشهور
 اولور ای عزیز معشون حقیق الله تعالی ند علم و نه میده ارادت
 اولور و ایدر که کند و جانی کند و ماهده لیلی پس اولر اراش

از دل عالمی و آدمی آید نهی بجای آید و وارثی بخاکسند
 و ار اولدیلر و بختی سندن قادر اولدیلر و سلطان بختی سندن
 بادشاهلار اولدیلر و علم بختی سندن عالملار اولدیلر و محالده
 جلاله بختی ایلدیلر و جلای بختی سندن ظالم و بد بختلار اولدیلر
 عالم و آدم منظر جلالت و جمالده و هر شی استعدا و قدر بخت
 حق و ارغزند و ار اولدیلر و بینه حقه رجوع اندیلر و بیا
 اکرم بده حق آید و معاد بختی حقدن بکیم حق تعالی یوز
 انا لله وانا الیه راجعون پس نقاش قشنه بی کروکند و
 نقشه در بیت بر نقش خود ست و قشنه نقاش کست
 نیست درین میان تو خوش می باشد هر نقش که وارثی لوخه
 نقوش اولمشند اول نقاشت حیا آید بیت هر نقش که
 خسته هیبت پیدا است ای صورت آن کسی است که نقاش
 ار است چون عاشق بوحالده ابر شدی فتم وجه الله
 سرتنه و اصل اولدی و ورت یانی دیدار اولدی بیت
 هر قشنه بکا بعد مسیه یوز کوردی شول یوز دیر منکه
 سکا دوزن کور زندی بقدر غم کورد و کل جمال قیوا
 سن صانور سن انی خیال قیوا چون سعادت عشقه یار اولد

بلور

غیری و جی کور مک انکار اولدی و لله الشرف و المغرب
 قاینا تو اواخر وجه الله کندی جمال کندی به معلوم ایدی
 د بیلدی کثرت آینه سندن بختی آید و ناجا کمال عشق
 باز لقا آید و اول یوزدن دینک و آینه کندی حسن کور
 اول و جمد الله عاشق دیرلر بختی کندی جمالده و حسنه
 معشوق دیرلر و حقیق ارادته عشق دیرلر پس عشق و معشوق
 و عشق اصلده او جی دخی بر در ای یار عجب دیر کرسن بو
 حقیقت سرتن نشسته انکرسن زبهر اهر کسته که شیخه
 ابر نشیمه طشردن دکل کلک بر خور دار اولیده اول جمد که
 عاشق الهی اولیان عشق سرتن خیر دار دکلر مکتوب بر
 بجه نور کی بیلری خاطر بکه لاسن سکار رهمن اوله
 بیت هر کول که بوجیز طور نه حاصل دکل ایکی عالمده
 سبل انکار و راوون حاصل دکل چون محبت دهد
 لبتین لاریب فیه سوکو سرتن غیر بیت دپسه قابل
 دکل مصلحتان جاد کوزینه کچکرسن کور من کیم
 بو یوزدن هزه و عالم پر دو هائل دکل یورسک نور سیک
 بلبله ایلسک بلا جمد و جمد خبر حد در سر اسیر بوقدم بلبل دکل

دیگر قافیه کل کو کل نیست کوزل بو کو که کی مرتبای قوسیده
جاق کو کب لریدن زین او سطر لای قوس حکایت باطنی میفرمود
هست ظاهر همچو سست کج بوسه سوزندن احببین قافیه
کند و زکدن فلطاریات اصل قافیه الله اوفی دزدیای محیط
اول بویکی سبیلانی فصل الثانی عشر در بیان حال خرد ای برادر
عاشق بودی شرح بیان که حقیقتند و حکمت استماع
اینده که بویکه اشعی بندی و کمال انسانی بلام صانعه زیرا که کمال
انسان نید و کن بلر سن بلکه استمدادش ای عزیز بیک که
کمال انشا اولدیر که حقیقت جمیع صفتند متصف اوله و هر قی
که آدم حقیقت تمام صفتند اوله کمال اولور و کمال اولدیر انشا
قطب اولور قطب خود عالمه بر در و حقیقت صفا نیک مظهر نای
قطب در و قطب قبضه سنده این سکر بیک عالم امتثال خرد
دانه سی کی در ایمدهای عزیز سندی کند و نو که انصاف
ویر خود نیک و جمل قوس کور که نیک مظهر سیک و صفا
الهدن تر صفتی مال سن ایضا قلم کور سن بن اعلام آید
سن ایضا الله ایضا د حقیقتی نهایی سندی نشوار کوکل
کوکل غلغل غلغل و کند و هسک غلغل غلغل ایکجی

حقیقت قدر نند ناز وار چون ند برادر سن عسکی دوشتر
و کند و بشکند عاجز ایکجی سفت سلطنت نند ناز وار
با دمه دکل سن اکده عدل داد بوق کذر و مقام کدن
عاجز ای طاق انصاف ویر سن حقیقت هر صفتند عاجز سن
زیرا که دکر دن نظر سن و کند نذر سن پس عاجز
ناقصند عاجز در ایمدهای ناقص حادث بنز و لده در
عری مغبون کج نتیجه سلطانی کور سن صلی الله علیه و سلم بود
من استوی بوماد مغبوه و من کان امینه خیر من عده
لوهو لغور پس انشا اولدیر که کور نکر نکر نکر
اوله سن زباندیا اغریک اکند الذی اجزیه اللغه اولدیر
عزیزان اولدیر که سست اولمادین کوکلده بند یعنی نکر
و انما ند و حکم و شق و شوق و و ناک کوکلده
بنده زیرا انشا سعادتی بوصفند له متصف اولدیر
منظاره ایمدهای کوکلده نکر بود ان الله لا یبطل الا صورکم ولا
الی اموالکم و لکن یبطل فی قلوبکم و نسا تم چون کوکل نظر کا
دو اعتبارند در صورت ککر ککر زشت ککر ککر خوا اولدیر
کوکل سحر حله محب بودر خالقه مکشوف در ایله اولدیر

تکوی دوشو بیک کو کلی سرن غیر اهل بلن تنک خرقه بود
 اولیانی تحت قبای لایع رفیع غیری ای غز بز جو ن بلد که هر
 شتی خوار اهل بله وارا اولد بلر اما هر کسبه استعداد ند
 رنجیه بجلی ابلدی و استعداد دخی فلکک کرد سبله واقع
 اولور فرعه ده پنجه خوشدی اینه بس هر نه مقام ابلد
 قدر یکی بلسک انصاف و بر سست رحمت بولور سن تنک حضرت
 علی بود رحم الله امره عرف قدره ولم تعددن طوره
 ای عاقل حق تعالی ناک و ارفنه طوره دخی دیر لر الله نور السموات
 والارض زیر امفور ابدی در هر کسبه نکه نور بجلی سن
 اکسکدر ارتق بجلی کسه دن استعداد اتمل کرک زوا انسانک
 سعادت آنده در کم کند و ده التماس اید بلکه انما طبع اوله
 وحق بجلی نور جمیل دره بجلی اندی جمیع خلق انبیا و اولیا
 خولره طبع اولد زو بحر خد کیم سرکشک اید بولور سن
 هر کسه ده جق و ارفنی بجلی ایلیمه کند و دانانک بکشد
 بو وجهد انبیا و اولیا قبله عالمی اند هر کیم اندردن
 یوز جویر سه کافر مطلق در پیچاره آدم حتی توبه سن نه
 طو تر سن باطله اوایسن یوسف صانسن نه لاسن و انعام

فصل التاسع عشر در بیان حقیقت قطب عالم و سوال و جواب
 ای عاقل صادق حدیث شریحه ایدر لکم رجال الغیب عاقله لوح
 یوز الی الی در دیر لر و روز قیامت یونلر که وجود عالم دن
 منقطع اولماز و اوچیوزی بر بوللقر فی بر بولک و بدیسی
 بر بولک و بسنی بر بولک و اوچی بر بولک و قطب نهاده و قطب
 کبر و قلا ن فله سیدر بلکه جمیع مخلوقا نای قبله سید اولد
 جهته که حقت مظهر تاجی قطبدر و دخی عقیق ایدر لر حق تعالی
 ذابله و صفا نیله و کمال قدر نیله قطب در تمام بجلی ایدر لر مظهر
 نام الحق قطب و عرشک کو کلی قطبدر و دیگر قلا موجودات بجلی
 قطب ایدر لر بر لر اقا بعضی اهل ظاهر دیکه قصور فرم بر لر
 و صور ند معنی بول بولما شلورد و انسا کمال کلاخ کزد
 بی دخی ایدن صا نور لر ایدر لر که قطب حقه دیکه کفر در
 دیر لر اما اولجهت دیکه حق تعالی متر هدر اتحاد و حولد
 اما الحق سن جلور اتحاد و ندوکن بلسک قطب اوصافی استماع
 ابدی عک کفره جل نکر دیک ای الحق اگر ایدر رسکه کز نیست علی
 الحق بو علم ظاهر در که علم انحر اند بلر و بن بعضی اوقو دیر
 یوز در بر سست کافر مطلق سن اگر وارد بر سست کز انحر

او تو مادی و اولیا و اولیا و علما و راسخ اول عیدن انلرگاه اولو
 لرد بر سبک خوب سولرسن و اهل یماشن سول اول بلرب
 اشند و کل عله که اقرار و بر دل بو شستیده اکلد و غیر اکثر اول
 عیدند که سن بلرسن زیر لحن بلد و کی عله و تو مند الزو
 عدو لما جهله و سکا دخی حجت اولدر که اولدر که قران و دیده
حق تعالی کند و جفته بیورد بکم ان الله قد احاط بكل شیء علما
 والله بکل شیء حیط چون حق تعالی هر شیء طلون دیده اولدر
 حلول اخا دخی وار اکر بودند حلول اخا دیکه کاهرسن
 وار تجدید ایمان ایله زیرا اقرار نه شافت کلدن دخی بو
 حدیثه نه دیر سن که بیورد اناعند التکسیر قلوبهم و المیزان
 قبور هم بوکا دخی حلول دیر سن و دخی یوایی نرهم بالویش
 که ما ریت اذ رمیت و کن الله و فاع یعنی ای حق تعالی سبقت اند
 بنم اتر و غنبد بوکا دخی حلول دیر سن و دخی حلیت کد
 بیورد اذ الحبت عبدک کنت سمعاً و بصر و اسماً و نوا و سمع
 و بصر و بصر و بصر بوکا دخی حلول دیر سن و دخی
 ای حق تعالی زیر دیر سه ایشلر نکر بیورد فعل الله ما نشاء
 و حکم مایر بد و دخی قانده اشد دکی که بر غاچه موسی عمیر

ای ان الله اوزی کلدی یعنی بن تحقیق نکرین دیکه غیر لواند
 قلدی پس مرا غاچه ای ان الله اوزی کلدی زیر غیر سبک
 اسماً کلدن انالحن اوزی کله سبحانما اعظم شأنی و لیس
چیز سویشا و آدم که فخر موجودت دروزه مخلوقانده
 و دنیا و اخرت آدم بچوندن و اون سکن بد عالم اسماً بچواید
 زیر اسماً ک ملک کو کلی اوجده و اسعد کرون سکن بد عالم
 بر دامن حقیقتش منک فاکده پنجه ایسه اون سکن بد عالم
 اند کو کلی قانده ایله در زیر لیس الله عز و جل اشد نکر بیورد
 قد المؤمن یست الله و عز و جل الله چون مؤمن کو کلی نکر بد
 اویدر اوودن او اشد غیر از رفیع ابد حجت او اشی قالو لیر
 دین و اشدن او اشی اولور نکر بیورد من کاز الله و کان الله
 ای علق صادق کر گسه یوز بد دل کور سولر کم کو کلی حق
 دکل انان طونما کور لرد کا معالیه دیکاه یوزد من کاز الله
 ای حق تعالی و الاخر داع و اضل سبیل ای عزیز ملک که قطر مظهر نامده
 و قیاض عالمده هر که که قطره بقیده کردی و هر کس که قطره
 لایق کوره و دیدن کوستره نور خورشید قالمز نکر حق تعالی بیورد
 الان اولیا الله لا خوف یلهم ولا هم یحزنون ای عزیز من و فکرت قطب

جزو حق البیوت اگر چه صفت غالبه نفعنده قاره لرو و پیچه
لرصوره ننده کورد اگر چه صفت غالبه کثیر صورتی کورد اگر
کبری غالبه ایسه و یلان صورتی کورد اگر کین غالبه ایسه
یلان صورتی کورد اگر صفت شوی غالبه ایسه اشک صورتی
کورد اگر با و لغی صفت غالبه ایسه هر چو لو بر نیجی جانور لرصور
کورد اگر چه صفت غالبه ایسه و اکو صورتی کورد ای غن
اگر بونک عدد نه مشغول اولان و سوز اوزار فی الجمله قتی صفت
سند غالبه اوله قیامت کونده اول صفت ساین اولوزون
اغز بز و کلامک کچه کلک نده دبل چو نده و انچه کیده
و قز نده و احاد پسته و انچه ایده و علم متابعه و مجمع ایدانه
اتفاق و ار در که هر یکده که قتی صفت غالبه ایسه البته
کونی اول صفت خنر اولور زیرا بر خوی وارد کرم صالحه صفت
طنبله و خبیث خبیثه حشر اولور پس نفعنده لایق است
جنت باتیک اولور اغز بز و خولعه عطار اسرار نامه ننده حکایت
اید بر خرفروش و ابدی عمری نشدن لایق نده یکش ایدانه
جلال ایشی تیغ خاننه دوشده عزی زابل که صفت جلال حق
تمامان ظاهر اولدی عتیق و زابل حیت نده باش منظره دچورد

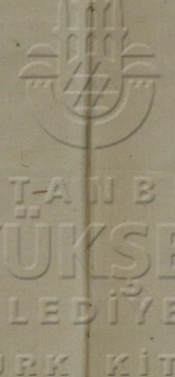
منادی تلور دی جانور و بایندی ای قوم بر جولو قمره اشک بکم
کوردی صاحبی کادی جانور اولور اولور اشک کیده اشک نده
بوشل اشوب بر بیدن اولور عزی کای بیت عزی ناکه دلال عزی
زاست خری خری زاست خری مرد و خری خاست هر یکم لایق
نشدن عزی کین لایق دبر ایدی و اشک اولدی و اشک قوبدی
ای غز بز چمدن بوسفن لرله متصف اولیه سن بر سر شدن انکه
با پیشان صدق و اخلاص تمام ایله زیرا بوسفن لرله
اولق مرشدله حاصل اولور و خوی ای غز بز خنک جان اولان
اول بر ارمز خویندن آبر تلان و اگر بر ارمز خوینده جدا اولد
کراه و جاهل و صفا نفعنده دانم سن اغز بز شیشه ندر طله
هلاکده کسه کیده عجمده لور نور تقو ممکن و کلر لایق
بر لکه که مرشد اولور و شکر بر بد لر نه شوبه دکم پیغمبر
انقر بیه کین نمک بورد شیخ فی قومه کالینی فی امته زرا که
مردنه انجی علم و تربیت ایشور و لایق و جاهله ابله لایق
سن اخلاق حمیده بر تبدل ایدی و بر عینه بر ارمز خویند
دو ندر زیرا بوسفن خوقبول اید خیدر حیدر استنفس
استنفس بدخوی ممکن که بد بماند ای غز بز استنفس ارمز خویند

حق تعالی حضرت نه عرض ایلمه خلوت نرده دائم تضرع ایلمه حقیقت
عنایتی جذبه سه بر ایلشه که حقیقت بر زده جذبه بری یوز دور
یکدر نتمک بیور. جذبه هنر جذبه یار الحق و آری عمل الثقلین.
مولانا خدو نده کار حضرت یور. بر یک جذبه حق صمد کوشش
است نشا نه باجه باشد برقی نشا. ایام حقیقت جذبه عنایتی اهل الله
ایله او تورو. طور مقده در زیر بونلرک صحیح حق صحیح بدم بولر
کله امر طوتار سه حقیقه امر طوتنمدر. نتمک رسول اکرم صلی الله
علیه و آله سلم بیور. هزار ادا انجیلین مع الله بلبلین مع اهل
الصلوة. اما شو نکر که ظالم مرد در حق ایلنک غصنه و کمر امنه
لایق دکلدر نتمک قرانده بیور. لایق ان عبد الظالمین ای عزیز
بود نیای فانی غدار ندر که انک سبیل سعاد ایلد بده بعبده
دو شترن محمد م قاله سن و دنیا حقیقه حضرت رسالت یوشمه
حقیقت ذکر ایلدر که قال علیه الصلوة والامام الذی یاجیه
وطالبه کلاب. و بر حدیثی الذی ملعونه و ابیها ملعونه
و بر حدیثی الذی حرام علی اهل الاخره والاخره حرام
علی اهل دنیا و احرار امد علی اهل الله. اعتریزا کمر سوال
ایدر نتمک دنیا بی مجموع خلق انبیا و اولیا متصرف ایلن.

و حی

و حی دنیا ستر هیچ کسه دیلره. نابا هر کشتی یدر کردن بی حرام
و مردار در لر اولیه اولسه جمیع خلق ایت ایش و ملعون ایش.
المواب ای حیا ره اگر دنیا نر اید و کن بلسک بوشلوی نقر دلت
زیر لاس دنیا بی نور اوغلا و مال صا نرس دنیا بولر و کلدر.
و دنیا باینده سوز جودر. اما حضرت خداوند کار و قدر تر
الهریز جوابی بویتمدر. حسد دنیا از خدا غافل بودن نه نماشور
نقره و قرزند و زن. هر نسنکه سنی تکریم مجتهد غافل ایلیه
دنیا اولدر اگر نسنک اوله و با اولیه. اما غفلت اولدر اولیه
قیوب خلقه مشغول اولق. ای کجی آخری قیوبه دنیا بی مشغول اولق
او کجی غفلت اولوی و نودر. در کله مشغول اولق اما مشغول اولیه
الله علیه ایجابی علوتنمدر و کیمای سعادت نده کمر ایتکر انا کید
امشده کله همد عباد تبری مقصودی کو کله دنیا محبت نده کو ندر.
حقه توجه اندر نکر در. در نماز ان مقصود نسن غشای نکر.
دن ابرق ایلکدر. نتمک بیور. ان الصلوة تنه عن الفسقه و النکر
ولکر الله اکبر و حی فا ذکر انا ذکر کم. انا کوشی و کافش
در صلوت نده ان مقصود اولان اولدر کم کشر شو اید سن
کو کل قرار کا ذکر الله اوله و بحدت مراد اولان اولدر کم تکریم.

اود زیارت کند و زیارت کند مراد او استی که قدر بیکر اصل
 مسلمانان کلمه لا اله الا الله در وخی رسول اکرم صلی الله
 علیه و آله پیورده است. اخیر الله ربین نو ما وصبا حاضر
 بنا بیع لک که من قلبه علی سانه هر که هر که کون خلاصه
 حق تعالی که عباد دنده مشغول اولسه حکمت چشمه لری کو کینه
 و دلند روان اوله جهت و حجت بود که کچه و قریب نما قیور
 و مسلمان دیر بلور کو کند دنیا فکر ندن و ما لا یغور زیاده
 نسو خیز ایمن نزو که فو منک کو کجی ما غایه نیا و دنده
 فارغ اوله او کو کل خلت قدرت بر ما غور نرسنده اولور و تنک
 حدیث نوی قلب اوس بین اصبعین من اصابع الرحمن کجه
 دیر لسه دونه در چون مؤمن بود خزینه اوشندی
 اولو مستر داک بولدی تنک پیورده المؤمنون لا یوتون بدل
 بنقلون فرار یحیی الی الدار ای عاشق اگر بیکر بدت
 عیادت اولسه انبیا و اولیا استی جیب بیکر تو را میسه
 تنک فرانده پیورده ایک لایه خیز احییت یعقوب ای محمد کن
 کند و طبع بیکر کسه تو را میزه من و لیکن الله بهدی میزانه
 یعنی الله تعالی ایدر بنم هدایت نور حقیت خزینه سپرد

کی و یلر سم پیورده قبلورم حجت بود که استی نندن منع
 انلسک احکا هر یزدن تنک پیورده الانسان حیرص علی مانع
 له ای عاشق صا دق علم و آدم مقصو شی بدلیانچو ندر و عباد
 دخی فلانچو ندر تنک فرانده پیورده ما خلفت الجن والانس
 الا لیعبدون ای لعل فو بر ل غیبر ایشدر اما اکثر دخی
 حجت دنیا اولان فارغ و دنیا اهل قولانچی طوعنر کم بغیر ایشد
 دردی اوله در دکلدر کم حکیم دوا قبله ایمدی زم سو
 زمر طالب حقه فصل الحادی والعشیرین در بیان آنکه
 وجود انسانی مثل شهر ستانست ای حرا د سوزی اوز اندر
 مقصود و کشتی کندی فیتن بیکدر هر کسه که فتنه بلور معز
 اولدی اول کسه بی تنک کرسین بدلی مکان دکلدر جماله
 نفس بلسه علم کر کمر و تنک ملک هر کشتی بر فرض بد بلکه غور ثلوه
 دخی فرض در تنک پیورده طلب العلم و بیضة علی کل مسلم و مسلمة
 و علم اولد که شی و رطه ملاک دن نور دانه و قریب حیا حاصل
 اید هر کشتی فیتن علیه و کاهعداد نیکور ددر تنک پیورده
 ناجیبت فیه کل امری ما یحسنه اما علم ظاهر دکه بخاره نفس
 صلاحیت یغنیش فلان زین اظهار فضیلت اتمک استر

دائم او قودقه عجب و کبر زاده اولور هر کده که بر دژ
 کبر اوله اول کسه حخته کبریه تنگ بیورک لاندخل
 الحنه من کان فی قلبه من قال ذره من الکبر و دخی قران
 او تویر لر انله قران لعنت ابدرد رب تال القران و القران
 یلعنه اعزیز لجله اللدک امیدی کسمیو طلب ارجحه
 اولو کرک زبر امیظو تمیخده عنایت او ماقدر
 اول قیودن کسه محروم المیزر اعیار بکله که عیاد اکی
 وحی وارد بری ظاهر و سری باطن بر اکی وحدت
 یوزنیک وجه دوجندی اهل ظاهر عیاد ظاهر مشغول
 اولدیلر و اهل باطن عیاد باطنه مشغول اولدیلر اگر
 ظاهر باطن بیسه جاهل اوله و اگر ظاهر بیله باطن
 بیله ناقص اوله پس اکیسند دخی خبر مند اولد شیکله
 و مرشد لکه بر ایه ای کس و صافی علم ظاهر آدی حق ایزد
 بویله در اولد نر قیغنه کسه دور لایمده اعطال
 کدی باطنیکد شکار خیر لر و برین که یون باطن عیاد
 کند اولور و زرافتن ملک حق بکله مفتاحی در ابدی بکله
 آدمک بدشهرت ابدی حکم کبردر ان الله علو آدم علی صور

صورت بدین مراد هفتصد انسان فطر صفاک الله در حق تعالی
 جمع صفا فی صفا تدعین اودی کبر و قیاد صفا اول
 اکی صفا تک فطر بدر یعنی حق تعالی جمع قیود و تعالی
 اکی صفا ندن ظاهر اولور که بری حال صفا صفت و حتم
 جلال صفات تکمیل سیدر و صفت جمال صفات تکمیل سیدر
 و انسا دخی و اکی صفا ناله منصفدر هر نفسی که غالب
 اوله اخر سر فاجی انده در ابدی ای عزیز سکا واجب
 اولدیکه کندی وجود کده بوصفیلر لسن و اگر ظاهر
 لسنک جهاد کبره دقت فله سن زبر جهاد کبر سعادت ابد
 و جهاد اصغر اندی بدیندر تنگ سلطان ابدیا و صفت
 صلی الله علیه و سلم غزایا حدود دوشیک یوزنیک رجعا
 من جهاد الاصغر الجهاد الاکبر اصحاب ابدیلر یا رسول الله
 مالکها الا کبر رسول اکرم صلی الله علیه و سلم بیورک
 اصحاب بدی کلک نفس کی کند و بر مستحیلون و مقبور
 اتون ناکه ذکر الله ابله بقی بولون و کوکلر شهر ندن
 حکم کفر اوله ابدی عزیز کسه نفسی بلینه کند
 چاره ابدی من ابدی کی ذکله که باطن نفسی بلینه نه نما

سوله مشردن هر کشتی کجاست تو لا غلبه دکل کده بر خورار اول
فصل الثانی عشر در بیان آنکه آن پادشاه که در بد
 نیست. تغیر جلال و جمال هر دو خصم هر دو گزند که دلم غالب
 شود حکم او راست. ای عاقل صادق بکل کول مانی بر تر
 ستاندر عظمه در. اول شهر و ای پادشاه واردر اکسیر و
 کنوی آبشنه حاکم در. هر قنصیر غالب اولسه تمام حکم آنکه
 اول ای پادشاه که بر عقل و دکه طبعش و سرش بیاند که
 بدست طیغ حقیقه ای یک دخی صفا ندر و فاکه روح صفت
 جمال له منصف اوله آید بعد رکه عقل در. و هر فکده روح
 جلالت عین اوله آید نفس اماره در و سلطان در و آبشند
 سر لشکری و اردو. و بولشکری بلیو بر سر نه مقابل در
 هاد اکبر ایده می رسد. و بول ای پادشاه که اصل جلال و جمال در
 و توصیف جلال او ندر سر لشکری و اردو. و صفت
 جلال دخی او بدی سر لشکری و اردو دانم و او زنده
 در. و صفت جلال جری بت بر بند لولوری. طبع
 و عرص و جیل و کبر و عجب و عجل و حسد و بغیر
 و عداوت و بغیر و ضرر و کذب و انکار و غفلت
 ۱ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴

و ملا یعنی در. و صفات جلال سر لشکری بند اولوری فایده
 و اعتماد و عزم و حزم و تواضع و صبر و سخاوت و
 شفقت و ارفار و بول و حصورت و عزم و کمال
 و مروت و کرم و فرات و سبقت و اخلاص ای عاقل طالب
 جود و کمال آنکه اون بدی جمال لشکری بند اولوری و اون نش
 جلال لشکری بند اولوری در. و بول او تو از ای مبارز در
 و هر بر بند بجه بند لشکری و اردو. و دائم بر لبه
 حارب و مقاتله ده در لب عجب بود که غفلت او عجب کون
 کویا بند کند و کون خبر نشود در. اگر اید سر سکه
 بول تو از ای سر لشکری بدست. اما جمله دن پیش سر لشکری
 بدست در سنک بلکه نیم آدم هیچ بر وقت فکر و خط و کلام
 اول فکر لشکری چند هر نه فکر که طمع ایچون کلور. اول طمع
 سر لشکری بدست جمله خلق او بنا دو بر کشت اندور و طمع در
 بول سر لشکری بند نهایی بودور. هر نه فکر که قناعت ایچون کلور
 اول قناعت سر لشکری بدست. و اما اهل قناعت نکرد نه در
 و هر نه فکر که جل جلاله جل ایچون کلور. اول فکر که سر لشکری
 و بولشکری کون سکن بر علی طو مشرد اما هر بد بخیر یازم

ایلمن ماعلین بودند قیاس الیه و هر قتی صفی بخون فکرت
 هر که که اوصفتش بشکر پیر اما سکا بود و نه در مکن خبر
 و سه بن که بوخبر لردن خبر دار اوله سن و دخی او تو کوک باغ
 او تو مریو سن سنی ملک حاصل اوله ای عزیز نیکل که کوکل
 فکرت بر آن خالی و کلدر هر فکرت که کوکل که کوکل
 و کرک باوز و اگر او کوک و سه بلکه صفت جالدر رحمتی در
 اول فکرت الی کون فکرت که اوید کور اگر بر من فکرت لردن اوله
 کوکل که کوک و سه بلکه صفت جالدر سلطاندر اندن اعراضا بود
 و دخی نه خور افرو و اربا بنه طبعه طبعه و دخی نه خور افرو
 کوکل نه ناعن نو نور تنکما میو المومنه علی کرم الله وجهه بود
 فقد دل من طبع و عز من نفع و هر بلا و تضار که در کوک و سه
 و هر ضرر و بلای خسرو نو نور تنکما بود هر ضرر و بلای
 طبع مد موم و دخی جاهل غریبه نیای صرافایلمن و جاهل
 نعمت شول مزید از سنده بنفش بنفشه بکن و فکرت و نه فکرت
 سی وار و نه بنفشه تنکما سلطان انبیا و رسول کبر با صلی الله
 علیه و سلم بود نعمت الجاهل که وضعتی مزید و دخی
 متکبری نه فکرتی تعا سود و نه بعبیر سود و نه خلق ثانیلمن

تنکما بود و لاند اسم الکبر و دخی هر کز بید رحمتی و لوز
 و جفته کرم تنکما بود لاند بید لاند بید لاند بید لاند بید
 و دخی بنی جفته کرم تنکما بود لاند بید لاند بید لاند بید
 السخی لاند بید لاند بید لاند بید لاند بید لاند بید لاند بید
 امانه یاد قلبی تو لردن و ماذا علیهم لو امو ابان الله
 يوم الاحر و الفقوا اما رزقه الله ای بیچاره ادم او علانی و
 محسنه و مستقی رزق بختی نه بختی نه بختی نه بختی نه بختی نه بختی
 در واهی معلوم مد و خیر صحر و مد و خیر صحر و مد و خیر صحر و مد
 مغبوندر ای عزیز هزار دلیل و برهان و جفته و ابان فکرت و اخبار
 و اجاع امت و انبیا و هادی و اولیا و مژده اوله حق تعالی
 خوف و خشیت انبیا از خون نفس چاره و بود بر حمله
 بنج و اولیا و شیخیه مضر و صفا دلیل اوله که محمدا صلی
 الله علیه و سلم حضرت نوری کی پادشاه و لوجه در ما بود
 و صلح و اولیا و نفس صاحبته ابرام بنشمر زو که کرم و زو
 ذوق املا که در خصوص صاحبک و ماله اوله ضرر و بسط
 منقری کردی و لوز است طبیعت متنوعه دران کلام حتی
 استماع ایلمن اگر حوادث روزگار و بود بر نکبت بر بنفشه

اضطرار کو ستر ابرنا نمکه مضطر کلدر و اند نشسته التماس
 اتمه که سینه بے بسرد روی مرو تدر و ایشد اتم کو کلری حرق
 اتمکمر و سوز لوی بحر قدس رخلقه تعذی اتمک ساستر کند و
 اولو اوزرینه قصد اتمک سور و حق سوز له عناد و محالفت
 ایدوب الزامه سی ایدمر و انتقام الماعی غایت سور و داما
 تجا و اتمکدن حلی دکلمه ای سالک راه حق نفسانجه بکلمه
 بیک سر لکن شرح و بیان ایدر سیک غایت افزوندر اما
 نفس غایت الغایه از دورک مستقیم مال و جملدر نفوذ بانه
 باوچی بر کشیده موجود اوله هزار غرق و فرعون اتمک
 فتنیدن سبوق ال اما آج هیچ تکر بلق دعویان قلدادی
 اما نفس اجلقدن و بوقلقدن زیاده نفسیه ایدر بون و
 و انده دخی خطر لرواردن کم حضرت رسول اکرم صلی الله علیه
 و تم یورد کاد الفقرا نیکور کاترا و یقین در که کفر
 سوبلیه و هجوی ادمدن اولیجه دکن کفر بیک هیوان
 خو که سنده قلدی قرار تا اولیجه سی ایدر بی زار و جدل
 بدخوبی ایلو که در دوردن اول جهانه بیک خوی کونده
 نه سن و جملد عیلت مرادی مقصودی بر سر خویک

بدر

تبدیل اولمغی در اکثر سی ایدر باو خوی حاصل اتمکمار
 د زنده در مان طلب ایدر سیک بر سنج کا مله وارغل که نشد
 کا ملک تربیه سی اوزره فرمانیه تسلیم اولسن و ایدر
 هرابو و باو خوی ادمدن اولیجه کفر تنکم بویتد و یخ
 سعدی یورد بیک حوی بد در طبیعتی که نشست
 نرود خبر بوقت مرکبا از دست اما خداوند کا صفت
 یورد اکثر مرطاش است دخی بر کوکل اهلنه ابریشنه
 کوهر اولسن بیت کر تو سنک صحبه و مرمن شوی چون

صاحب دل ریحی کوهر شوی
 ایدر بونک جان تیغ
 صحبتتده اولمغدر هیچ
 کسب صحبتد نخر دم
 اولماشد ریک بیک
 دن بری اوله
 و الله اعلم
 بالحق

صفت

۱۱۴۵

۱۱۴۵

[illegible]

خیر دفعی بخیر شد دفعی بخیر
 در کمال حسن کشادی بخیر
 صفای زداد اولیای بخیر
 قلم و عارفان شادی بخیر
 قبولیای بخیر عبادت بخیر
 محبتیای بخیر یاران بخیر
 به هر قدر که کمال بخیر
 تقدیر کمال نام بخیر
 به هر قدر که بخیر
 انصاف و انصاف بخیر
 اسرار و اسرار بخیر
 تقدیر و تقدیر بخیر

O.F. 792

İSTANBUL
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ
ATATÜRK İTAPLIĞI

İSTANBUL
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ
ATATÜRK KİTAPLIĞI

0211

فاني لما اردت ان اصحح اسما

رب العالمين ووزقناشف

المحقق والمتقن المدقق

الشهير بمدرني عالمه الله

في عييز الضحابة للشيخ